

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2011/49 • 30 Aralık 2011 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

2011'de gerici savaş ve saldırganlık tırmandı!

2012'de militan-kitleesel mücadeleye!

İÇİNDEKİLER

2012'de baskı ve teröre, savaş ve saldırganlığa karşı militan-kitlesel mücadele!.....	3-4
Ermeni soykırımı üzerinden gerici dalaşma... ..	5
"Bu tiranlığa teslim olmayacağız"	6
"NATO ve füze kalkanına geçit yok!"	7
2011'de sınıf hareketi... ..	8
Taşeron işçilerin direniş kararlılığı.	9
21 Aralık grevi kamu emekçileri için yeni bir başlangıç olmalıdır!	10
Manisa'da soruşturma protestosu.....	11
Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu ile konuştuk.....	12-13
Birleşik Metal-İş Merkez Genel Kurulu'nda yaşananlar üzerine.....	14-15
2012'de fırtına daha da büyüyecek!	16-17
Avrupa Birliği'nde hegemonya savaşları ve Neo-nazi cinayetleri	18
Mısır seçimlerinde ikinci tur geride kaldı	19
Siyonist cellatların "dökme kurşun" vahşeti üçüncü yılında.....	20
2011'de gençlik hareketi... ..	21
Üniversitelerden haberler....	22
Üniversitelerde faşist saldırılar	23
Aralık katliamları lanetlendi ...	24
Maraş'ta anmaya yasak, halka saldırı!.....	25
Deri-İş Sendikası Eğitim ve Uluslararası İlişkiler Uzmanı Eren Korkmaz ile konuştuk....	26-27
HMS işçileri: "Direne direne kazanacağız!"	28
UPS'de 3 bin üye adına sözleşme	29
Festus cinayetinin görüntüleri	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2011/49 * 30 Aralık 2011
Fiyatı: 1 TL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Yıl boyunca faşist baskı, terör ve katliamlarda sınır tanımayan sermaye devleti yılın son günlerinde de büyük bir katliama imza attı. Savaş uçakları Şırnak Uludere'de köylülerin üzerine bomba yağdırdı. İlk belirlemelere göre 35 kişi öldü, çok sayıda kayıp var. Düzen cephesi medyadaki uşak takımıyla birlikte bu büyük katliamın üzerine örtmeye soyunmuş bulunuyor. Katliamı büyük bir kaza olarak göstermeye çalışıyorlar. Ancak bu büyük vahşet ne kaza, ne de bir istisnadır. Aylar boyunca Kürt halkı üzerinde terör estiren, binlercesini tutuklayan yüzlercesini de katleden devlet, böylelikle suçüstü yakalanmıştır. Yaşanan bu büyük vahşet katletmeye programlanmış kirli savaş aygıtının rutin bir işidir. Bu aygıtın başında da emperyalizmin uşağı AKP hükümeti durmaktadır.

BDP Milletvekili Hasip Kaplan'ın dediği gibi yaşanan bu vahşet "yeni bir Muğlalı olayı"dır. Zamanında sınırda "kaçakçılık" yapan Kürt köylülerini kurşuna dizgen general Mustafa Muğlalı'nın adı yıllar boyunca askeri garnizonlara adı verilerek yaşatılmıştır. Bu katliam, adı tabelalardan indirilse de Muğlalı anlayışının bugün devletin en üst zirvesinde tüm canlılığıyla yaşadığını göstermiştir. Sermaye devleti geleneksel imha politikasını en vahşi biçimde uygulamaya devam etmektedir.

Yılı büyük bir katliamla kapatan sermaye devleti, yeni yılda da faşist baskı, terör ve katliamlarına aralıksız devam edeceği mesajını vermiştir. Emperyalizme suç ortaklığını derinleştirerek içeride dışarıda savaş ve saldırganlığı tırmandıran sermaye devleti, böylelikle bu yolda kararlılıkla yürüyeceğini efendilerine de ispatlamıştır.

Bu büyük katliam aynı zamanda, vahşette ve kan dökmekte sınır tanımayan bu devleti durdurmanın ne denli acil bir görev olduğunu bir kez daha göstermiştir. Bu yolda şu durumda yapılacak ilk iş, katliamcı devleti lanetlemek, öfkeyi sokağa taşımaktır.

Bu son katliam da önümüzdeki yılın 2011'den çok daha zor ve sert bir mücadele yılı olacağını teyit etmektedir. Devrimci iradenin bu zorluğu aşacağına olan inancımız tamdır.

Bu anlayışla tüm okur ve yoldaşlarımıza yeni mücadele yılında başarılar dilemektedir.

Ekim Gençliği'nin 135. sayısı çıktı! Eksen Yayıncılık bürolarından ve kitapçılardan temin edebilirsiniz.

Dünyada gençlik sokakta...

Gençliğin devrimci dinamizmi engellenemez!

Ekim Gençliği

Ekim Gençliği

Aylık Sosyalist Gençlik Dergisi
Ocak 2011 * Sayı: 135 * Fiyatı: 2 TL

Birleşik, kitlesel ve devrimci bir gençlik hareketi yaratalım

Rektörlük seçimleri ve öğrenci temsiliyeti...
Söz, yetki, karar hakkı istiyoruz

Yeni bir dönemin başında gençlik çalışması...
Olanaklar, sorunlar ve sorumluluklar

Genç-Sen mahkeme kararı ile kapatıldı...
Sokakta savunulacak

Kadına yönelik şiddet...
"Razı değiliz!"

135. sayı

Faşist baskı ve devlet terörüne karşı

geleceğine sahip çık!

Kitapçılarda...

2011 Türkiye’de gericilik, savaş ve saldırganlığın tırmandığı bir yıl oldu...

2012’de baskı ve teröre, savaş ve saldırganlığa karşı militan-kitlesele mücadele!

Geride bıraktığımız yılda siyasal yaşama gericilik, saldırganlık ve savaş politikaları damgasını vurdu. İktidarını sağlamlaştıran emperyalizmin uşağı AKP, içeride baskı ve terörü yoğunlaştırırken, dışarıda da emperyalizmin ihtiyaçları doğrultusunda kardeş halklara karşı savaş ve saldırganlık çizgisinde ilerledi.

Siyasal alanın gericilik ve saldırganlıkla karartılmasına karşı, saldırıya hedef olan toplumsal muhalefet güçleri ayakta kalmayı başardılar. Binlerce insanın gözaltına alınıp tutuklanmasına, polis ordusunun sokaklarda terör estirmesine rağmen kararlı bir mücadele yürütüldü. Henüz faşist baskı ve terörü göğüsleyecek bir düzey kazanamasa da, ortaya konulan direnç, 2012 yılı açısından umut vericidir.

Genel hatları bu olan 2011 yılının siyasal tablosuna daha yakından bakalım.

Düzen içi çatışmada bir dönem kapandı

2011 yılında düzen cephesindeki en önemli olayların başında, düzen içi çatışmada bir dönemin kapanması gelmektedir. Yıllardır süren gerici klik çatışmasında AKP cephesi tam bir üstünlük sağladı. 2010 yılının sonuna doğru yapılan 12 Eylül referandumu ile anayasada yapılan değişikliklerle AKP cephesi hukuk alanında stratejik mevziler kazanmıştı. Kazanılan bu mevzilerle birlikte orduya yönelik operasyonların kapsamı genişletildi ve ordunun direnci büyük ölçüde kırıldı. Son darbe, 12 Haziran genel seçimlerinin ardından, ordu yönetimini belirlemek üzere yapılan YAŞ toplantısıyla vuruldu. Ordu üst yönetiminin baştan aşağı değiştirilmesiyle sonuçlanan krizin ardından AKP düzen içi çatışmada ezici bir üstünlük sağladı, devlet mekanizmasının kontrolünü eline geçirdi.

AKP bu zaferini, gerisindeki cemaat desteğine ve asıl olarak da emperyalizme borçludur. Özellikle emperyalizme uşaklıkta tarihsel suç ortaklığına soyunan AKP şefleri, böylece düzen içi iktidar mücadelesinde belirgin bir üstünlük elde ettiler. İçeride ve dışarıda savaş ve saldırganlık politikalarının kararlılıkla uygulanabilmesi için burjuva devlet aygıtının tüm ipleri dinci gerici partinin eline verildi.

AKP şefleri buradan aldıkları hızla da neredeyse büyük ölçüde meclisi de bir yana bırakarak KHK’larla ülkeyi yönetmeye soyundular. Savaş ve saldırganlık politikalarını tek merkezden yürütme olanağını elde ettiler.

İçeride faşist terör ve saldırganlık tırmandı

Devlet aygıtının tüm iplerini eline alan AKP iktidarı, gericilik ile birlikte faşist baskı ve terörü tırmandırdı. Bu tırmanış 12 Haziran genel seçimlerinin öncesinden başlayarak (Bu bakımdan Hopa bir eşik oldu) belirgin bir sıçrama gösterdi. Seçimlerin ardından daha da artarak, aydınlar, avukatlar ve gazetecileri de içerisine alacak biçimde toplumsal muhalefetin geniş kesimlerine yöneldi.

Faşist baskı ve terördeki bu tırmanışın en önemli nedeni Kürt sorununda açılım adı verilen tasfiye projesinin suya düşmesidir. Düzenin kabul edemeyeceği talepler ileri süren ve bu konuda belli bir kararlılık

Şovenist kudurganlıkla meşrulaştırılan KCK operasyonları sadece Kürt hareketini değil, aynı zamanda toplumsal muhalefetin tüm diri unsurlarını hedefleyecek bir kapsama ulaşmıştır. Bugün toplumsal muhalefet güçleri de hedeftedir.

sergileyen Kürt hareketine karşı kapsamlı bir bastırma hareketi devreye sokuldu.

12 Haziran genel seçimleri öncesinde başlatılan KCK operasyonları belli bir rutinde sürdürülürken, Kürt hareketini terbiye etmek amacıyla YSK operasyonu gündeme sokuldu. Ancak saldırı ve operasyonlar Kürt halkının mücadele iradesini daha da güçlendirdi. 12 Haziran genel seçimleri bu bakımdan da Kürt halkı cephesinden sermaye devletine verilmiş anlamlı bir yanıt oldu. Ancak seçimlerin hemen ardından faşist terör adım adım dizginlerinden boşaltıldı. Bunun ilk adımı olarak Hatip Dicle’nin milletvekilliği iptal edildi, tutuklu milletvekilleri serbest bırakılmadı. Kürt hareketinin buna yanıtı “demokratik özerklik” ilanı olurken, devlet operasyonlarla çatışmaları tırmandırma yolunu tuttu. Yaşanan asker ölümlerini faşist baskı ve terörü meşrulaştırmak için dayanak yaptı. Böylece faşist baskı ve terör tırmanırken, KCK operasyonları adı altında binlerce Kürt siyasetçisi zindanlara kapatıldı. Bunu Kürt hareketini yalnızlaştırmak üzere aydınlar, avukatlar ve en sonunda da gazetecilere yönelik tutuklamalar izledi.

Şovenist kudurganlıkla meşrulaştırılan KCK operasyonları sadece Kürt hareketini değil, aynı zamanda toplumsal muhalefetin tüm diri unsurlarını hedefleyecek bir kapsama ulaşmıştır. Bugün toplumsal muhalefet güçleri de hedeftedir. Hopa vesilesiyle estirilen terör, tutuklu öğrenciler vb., şovenizme de yaslanarak AKP iktidarının faşist bir baskı rejimini hayata geçirdiğini göstermektedir. 2011 yılının son günleri, bu karanlık tabloyu tüm çıplaklığıyla ortaya sermiştir. Açıktır ki bu tırmanış 2012 yılında da devam edecektir. Zaten hükümet tarafından bunun açık işareti de verildi. Kürt hareketi, terörün tırmandırılmasıdır. Zira,

Kürt sorunu başta olmak üzere siyasal sorunlardaki iflas tablosu ile derinleşmesi kaçınılmaz ekonomik kriz, bununla bağlantılı olarak gündemdeki kölelik yasaları ve dışarıda emperyalistlerle girilecek maceralar başka bir yol bırakmamaktadır.

Dışarıda savaş ve saldırganlık

İçeride tırmandırılan faşist baskı ve terörün gerisinde emperyalizmin açık desteği olduğuna kuşku yoktur. Öyle ki, AKP iktidarının Kürt sorununda dilinin sertleşmesi, Obama ile Erdoğan arasında yapılan görüşmenin hemen arkasına denk gelmiştir. Burada dışarıda ABD hesabına girilen ve girilecek olan maceralar karşılığında Kürt hareketini ezmek için alınmış bir emperyalist destek söz konusudur. Belirtelim ki, Kürt hareketinin ezilmesinde ve bu vesileyle de içeride siyasal yaşamın karartılmasında emperyalistlerin çıkarları da vardır. Dışarıda gerici savaş ve saldırganlığı tırmandıran sermaye devletinin eli içeride rahatlatılmaktadır.

2011 yılı özellikle ABD emperyalizmiyle uşaklık ilişkisinin alabildiğine pekiştiği bir yıl olmuştur. Libya’ya yönelik emperyalist müdahalede Türk devleti aktif maşalık rolü oynamıştır. Önce “NATO’nun Libya’da ne işi var” diyerek Libya’ya yönelik müdahaleye sözde karşı çıkan AKP’nin şefi, kısa süre sonra ülkeyi NATO’nun Libya müdahalesinin ana üssü haline getirecek kararın altına imzasını atmıştır. Şimdi ise Suriye başta olmak üzere komşu ülkelere yönelen gerici müdahalelerde aktif bir rol oynanmaktadır. Belirtelim ki bu işbirliği ABD ile “Küresel anti-terör forumu eşbaşkanlığı” gibi payelerle de pekiştirilmiştir.

Emperyalistlerle ilişkilerdeki en önemli hamlelerden biri de füze kalkanıdır. Soğuk savaş sırasında Sovyetler Birliği karşısında üstlenilen rolle eş tutulacak denli stratejik bir karara imza atan AKP iktidarı, böylece ABD emperyalizmine ve siyonizme kalkan olmuştur. Bu, Türkiye'nin kızışan emperyalist rekabet ve gerici müdahalelerde ileri bir karakol haline getirilmesi demektir. Bunun içindir ki, ABD emperyalizminin kritik konumdaki askeri ve siyasi yöneticileri ülkeyi yol geçen hanı haline getirmişlerdir. Bu durum AKP şefleri tarafından, ABD ile ilişkilerde “tarihin en ileri seviyesi” olarak övünç konusu yapılmaktadır.

AKP şefleri emperyalistlere ve siyonizme bu düzeyde hizmetlerde bulunurken aynı zamanda da çarpıcı ikiyüzlülük örnekleri vermişlerdir. Füze kalkanını resmileştiren kararla aynı gün güya İsrail'e yaptırım kararlarının açıklanması bu örneklerden sadece biri olmuştur.

Kısacası, 2011 yılı emperyalistlerle kölelik ilişkilerinde tarihsel önemde adımların atıldığı bir yıl olmuştur. ABD emperyalizminin ileri bir karakolu olarak hareket eden Türkiye, bu çerçevede başta Suriye olmak üzere bölge halklarına karşı saldırganlığı tırmandırmaktadır. Bunun için 2012'de bu savaş ve saldırganlığın yöneliminin fiili ve ileri boyutlar kazanması muhtemeldir.

2012'de daha militan ve kitlesel bir mücadele!

Bu saldırganlık ve savaş yöneliminin içerisine gireceğimiz yılda daha ileri boyutlar kazanacağına kuşku yoktur. Buna karşı kararlı bir mücadele büyük bir önem taşımaktadır.

2011 bu bakımdan anlamlı mücadelelere tanıklık etmiştir. Tırmanan faşist baskı ve teröre karşı önemli bir mücadele deneyimi oluşmuş ve belli bir direngenlik gösterilmiştir. Bu bakımdan umut verici bir dizi anlamlı sonuç da elde edilmiştir. Ancak bu kadarı gerici savaş ve saldırganlık politikalarını göğüslemek için yeterli değildir. İçeride ve dışarıda yükseltilecek gerici savaş ve saldırganlığa karşı daha kararlı, daha militan ve daha kitlesel bir mücadele cephesini örgütlemek sorumluluğu önümüzde durmaktadır.

Dolayısıyla 2012 zorlu bir mücadele yılı olacaktır. Ancak bu oldukça sert ve zor yılı kazanırsak, çok önemli bir tarihsel virajı da aşmış olacağız. Böylelikle düzenin karanlığını parçalayarak devrime giden yolda çok önemli bir adım atacağız. Çünkü artan faşist baskı ve zor nedensiz değildir. Gerisinde düzenin çok yönlü iflas tablosu söz konusudur. Bu iflas tablosu karşısında düzen güçleri çareyi toplumun üzerine çullanmakta buluyor. Eğer bu politikalarında onları yenilgiye uğrattırsak, içerisinden geçtiğimiz “bunalımlar, savaşlar ve devrimler çağı”nda Türkiye cephesinden tarihsel bir hamle yapmış olacağız.

Şahin'den baskı ve terörde yeni dalga mesajı

Terörle Mücadele Dairesi Başkanlığı'nın Afyonkarahisar'daki Değerlendirme ve Koordinasyon Toplantısı'nın açılışında konuşan İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin, Kürt hareketine dönük “KCK operasyonları” adı altında sürdürülen faşist baskı ve terörün artacağı yönünde mesajlar verdi.

BDP'yi hedef gösterdi

“PKK, KCK ve BDP iç içe yapılar” ifadelerini kullanan ve BDP'yi açıktan hedef gösteren Şahin, “Masum bir dernek veya masum bir kooperatifle karşı karşıya değiliz. Masum bir siyasi partiyle mücadele etmiyoruz. Hukuki yollardan kurulmuş siyasi partiye bir şey yapmıyoruz. Onlar bize sataşılıyor. Biz de herhalde susacak değiliz” şeklinde konuştu.

BDP'nin PKK'nin uzantısı olduğunu söyleyen Şahin, tüm baskı ve terör tablosuna rağmen büyük bir ikiyüzlülükle “TBMM'nin özgürlükçülüğünden” dem vurabildi.

Yeni hedef sanatçılar

Bakan Şahin konuşmasının devamında “KCK operasyonlarında” yeni bir dalganın da haberini verdi ve hedef olarak sanatçıları gösterdi.

Şahin, Kürt halkına dönük şoven zehrini de akıttığı tehditlerle dolu konuşmasında şunları söyledi:

“Terör sadece dağda, bayırda, şehirde, sokakta,

arka sokaklarda değil. Psikolojik terör, bilimsel terör var. Terörü besleyen arka bahçe var. Terör propagandası var. Masum, makul, haklı gösterme gayreti var. Bir kısmı bu yapıyı görmüyor, göremiyor. Yeterli bilgisi olmayabilir. Birileri de ciddi halde saptırma yaparak, kendine göre gerekçeler uydurarak makulleştirerek, teröre destek veriyor. Resim yaparak, tuvale yansıtarak, şiir yazarak, şiire yansıtıyor, günlük makale yazarak. Hızını alamıyor. Terörle mücadelede görev almış askeri ve polisi, sanatına çalışmasına konu yaparak demoralize etmeye çalışıyorlar. Terörle mücadele edenle bir şekilde mücadele ediliyor”

BDP'den tepki

BDP Eşgenel Başkanı Selahattin Demirtaş, Şahin'in BDP'yi tehdit eden açıklamalarına ilişkin, “Bazı içişleri bakanları vardır ki, kendileri 1915 modelidir. Bunların bir de 38 modelleri var ama onlar çok gaz yakıyorlar. Bunların direksiyonları ve frenleri yoktur, nereye gideceklerini ve nerede duracaklarını bilemezsiniz” şeklinde konuştu.

BDP Grup Başkanvekili Hasip Kaplan ise, Bakan Şahin'in BDP'ye karşı düşmanlık yaptığını söyledi. TBMM'de basın toplantısı düzenleyen Kaplan, “Yargıtay Başsavcısına ihbar ediyorum; Gelin bizi kapatmak için gereğini yapın” dedi.

BDP'yi kapatma hazırlığı

Diyarbakır'da yapılan BDP MYK toplantısının ardından konuşan Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, hükümetin BDP'yi kapatma hazırlığı içinde olduğunu söyledi.

İçişleri Bakanlığı'nın emniyet birimlerine böyle gizli bir talimatta bulunduğunu duyduklarını dile getiren Demirtaş şu ifadeleri kullandı:

“BDP ile ilgili her yerde delil toplanması, delil oluşturulması ve savcılıklara iletilmesi, savcılıklar aracılığıyla da Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na iletilmesi konusunda bir hazırlık olduğu bilgisi, duyum itibarıyla en azından ortada vardır. Dolayısıyla

hükümetin bu yönlü bir girişimi olacak”

Bülent Arınç'ın “*Kürtlerin bütün anayasal ve kültürel hakları verilecek*” sözlerini de değerlendiren Demirtaş, İçişleri Bakanı'nın söyledikleri, yaptıkları ve KCK operasyonlarıyla, Arınç ve Atalay'ın “yeni açılım” haberlerinin birbirini tamamlayan şeyler olduğunu söyledi.

Kürtler'in haklarının inkarının mümkün olmadığını, ama Kürtler'in bütün örgütlü yapıları tasfiye edilerek ya da zayıflatılarak bazı açılımların yapılabileceğini ve bunların Kürt halkına zorla kabul ettirmeye çalışılacağını belirtti.

Ermeni soykırımı üzerinden gerici dalaşma...

Halkların trajedileri üzerinden kirli siyaset yapıyorlar!

Fransız Ulusal Meclisi'nin Ermeni soykırımının inkârını suç sayan yasa tasarısını kabul etmesi, Tayyip Erdoğan başta olmak üzere AKP şeflerini ayağa kaldırdı. Her burjuva politikacısı gibi yalan ve aldatma üzerine siyaset yapan bu taife, birden Fransız emperyalizminin işlediği suçları hatırladı. Oysa daha dün Libya üzerine birlikte bomba yağdırıyorlardı.

Vurgulamak gerekiyor ki, riyakârlığın dik alası olan bu tutum, Türk devletinin halklara karşı işlediği tarihsel ve güncel suçların üstünü örtmeye yetmez. Zira Fransız emperyalizminin suçları, Türk devletinin suçlarını ortadan kaldırmaz, ama her iki gücün de aynı zihniyeti temsil ettiklerini ortaya koyar. “Tencere dibin kara, benimki senden kara” misali...

Kumaşları da zihniyetleri de aynı

Sözkonusu yasa çıkana kadar iki gerici rejim arasındaki ilişkilerde bir sorun görünmüyordu. Fransız emperyalistlerinin Cezayir ve Ruanda'da milyonlarca insanı katletmiş olmaları, AKP şeflerinin umurunda değildi. Dahası onlar, sömürgecilğe karşı direnen Cezayir halkını değil, Fransız emperyalizmini destekleyen bir devletin temsilcileriydi. Şu ana kadar bu alçaltıcı tutumdan rahatsız olduklarına dair en ufak bir emareye de rastlanmamış değildir.

O halde burada amaç emperyalistlerin halklara karşı işledikleri suçları teşhir edip onlara tavır almak değildir. Zira daha dün Libya üzerine bomba yağdıran NATO saldırısında Fransız emperyalizmi ile yan yana gelen aynı Türk devleti ve AKP hükümetiydi. 1.5 milyon Iraklı'nın katledilmesiyle sonuçlanan Amerikan işgalini destekleyenlerin, emperyalistlerin halklara karşı işledikleri suçlardan söz etmeleri, bu riyakârların, emperyalist cellâtların suç ortakları oldukları gerçeğini zerre kadar değiştirmez

Emperyalist güçlerin vurucu gücü NATO'nun ikinci büyük ordusunu beslemekle övünenler, siyonist İsrail'i savunmak için füze kalkanı kuranlar, ABD'nin rejim değiştirme politikasında “öncü rol”e soyunanlar ve daha pek çok suça ortak olanların, Cezayir'de işlenen emperyalist suçlardan söz etmeleri, en hafif tabirle densizliktir.

60 yıldır emperyalistler adına tetikçilik yapan rejimin başına geçen dinci gericiliğin şefleri, bu utanç verici tarihle hesaplaşmak bir yana, emperyalistlerle suç ortaklığını görülmemiş seviyeye çıkartmakla övünüyorlar. Pentagon'un savaş baronlarıyla ilişkileri “tarihinin en iyi noktasına” getiren AKP iktidarı, etkin tetikçiliği komşu ülkelerde rejim değiştirmede “öncü rol” oynama noktasına kadar vardırıdılar.

Hal böyleyken, emperyalistlerin geçmişte işledikleri suçlardan söz etmek, tabloyu daha da tiksinti verici hale getirmektedir. O suçlar işlendiğinde tek kelime ile eleştirmeyenler, Cezayir örneğinde olduğu gibi destek verenler, dahası günümüzde işlenen benzer suçlara ortak olanlar, hangi yüzle Fransız emperyalizminin tarihte işlediği suçlardan söz edebiliyorlar...

Aynı dünyaya ait olanların, tarihte ve güncelde aynı zihniyeti temsil edenlerin birbirlerinin suçlarıyla

ilgili sarf ettikleri sözler, kendi suç çetelelerine ayna tutmaktan başka bir anlam taşımaz. Bu Fransız emperyalizmi için olduğu kadar, Türk devleti ve AKP iktidarı için de öyledir.

Acıları siyasi ranta çevirme arsızlığı

Nikolas Sarkozy yönetimindeki Fransız emperyalizminin 96 yıl sonra Ermeni soykırımıyla ilgili yasa tasarısını kabul etmesi, kuşkusuz ki, kirli siyasal hesaplarla ilgilidir. Fransız emperyalizminin Vietnam, Cezayir, Ruanda örneklerinde olduğu gibi, bu ülke halkları şahsında insanlığa karşı ağır suçlar işlediği tarihsel bir gerçektir. Hal böyleyken, Ermeni halkının soykırımını siyasi hesaplarına alet etmesi, kaba bir pervasızlığın göstergesidir. Bu pervasızlık, sadece Fransa'nın değil tüm emperyalist güçlerin alamet-i farikasıdır.

Nikolas Sarkozy'nin durumu bu iken, dinci gerici Tayyip Erdoğan'ınki farklı mı?

Ermenilere, Kürtlere, Alevilere, Rumlara karşı ağır suçlar işleyen devlet geleneğinin sürdürücüsü olan Tayyip Erdoğan ve başında bulunduğu AKP iktidarı, emperyalistlerle suç ortaklığında sınır tanımıyorlar. 1.5 milyon kişinin katledilmesiyle sonuçlanan Irak'ın işgaline destek veren bir zihniyetin temsilcisi olan AKP şefi, Kürt halkının ulusal eşitlik ve özgürlük özlemlerini boğmak için ise kimyasal silah kullanıyor, gücü yetmediğinde emperyalistlerden destek alıyor.

İşte bu aynı Tayyip Erdoğan, Fransa'nın Ermeni soykırımıyla ilgili aldığı kararın ardından yaptığı açıklamada, Fransız emperyalizminin Cezayir ve Ruanda'da işlediği katliamları gündeme getirdi.

Görüldüğü üzere her iki taraf da kirli bir sicil mirasçısı, dahası birlikte, 30 bin kişinin öldürülmesine yol açan Libya saldırısında görüldüğü üzere yeni katliamlara ortak olarak suç dosyalarını daha da kabartıyorlar. Böyleleri, ancak kirli/sefil çıkarlarını korumak söz konusu olduğunda halkların trajedilerinden söz ederler.

İşbirliğine devam ediyorlar...

İlk açıklamada ipin ucunu iyice kaçırarak AKP şefi, Fransa'ya karşı boykota gitme tehdidinde bulundu. Bu söylemin yaşamda bir karşılığı olmadığını, iki ülke arasındaki ticaret hacminin 12 milyar dolar civarında olması, yatırımları 8,6 milyar doları bulan

bine yakın Fransız şirketinin Türkiye'de faaliyet göstermesi, öte yandan ise yaklaşık 350 Türk şirketinin de Fransa'da iş yapması gösteriyor.

Nitekim TÜSİAD Yönetim Kurulu Başkanı Ümit Boyner'in Tayyip Erdoğan'la görüşmesinin ardından yaptığı açıklama da, boykot söyleminin içi boş sözlerden ibaret olduğunu gözler önüne serdi.

“Böyle bir şey gündemde yok. Tabii ki burada hassasiyetin yaratacağı birtakım olumsuzluklar olabilir. Bütün bunları da iş dünyaları göz önüne almak zorunda. Boykot politikaları sürdürülebilir politikalar değildir” şeklinde konuşan Ümit Boyner, belli ki AKP şefini ölçüyü kaçırmaması yönünde uyarıyor.

Aynı durumun Fransız burjuvazisi ve hükümeti için de geçerli olduğundan kuşku duyulamaz. Zira Türkiye'de olduğu gibi Fransa'da da burjuvazinin çıkarları her zaman her şeyin üstündedir. İki gerici rejimin şefleri sert ifadeler kullansa da, esas olan ekonomik ve ticari işbirliği devam edecektir. Tıpkı Türkiye-İsrail arasında yaşanan siyasi gerginliğe rağmen ekonomik ilişkilerin devam etmesinde görüldüğü gibi.

Fransa'nın aldığı kararın AKP hükümetini kızdırdığına kuşku yok. Zira bu karar soykırımı reddeden Türk devletinin hiçe sayılması anlamına da geliyor. Ancak bağımlı devletlerin kimi zaman emperyalist güçlerin burun sürme girişimlerine maruz kalmaları şaşırtıcı değildir.

Halkların trajedilerini kullanan gerici güçler, birbirlerinin kanlı sicillerini ortaya seren girişimlerde bulunsalar da, ilişkileri dengeye oturtup yollarına devam ederler. Burjuvazi ve onun siyasal temsilcileri o kadar sefil ki, tarihte işledikleri suçları bile güncel politikaya dolgu malzemesi olarak kullanıyorlar.

Ambargo balonu patladı

Fransa parlamentosunun Ermeni soykırımının inkar edilmesini suç sayan yasa tasarısını onaylamasının ardından, AKP hükümetinin şefi Erdoğan tarafından Fransa'ya ambargo uygulanacağı açıklanmıştı.

Ancak ambargo balonunun patlaması uzun sürmedi.

MÜSİAD'ın düzenlediği “Sektörel İBF” toplantılarına katılmak üzere Suudi Arabistan'a giden Ekonomi Bakanı Zafer Çağlayan, “Türkiye’de de Fransız yatırımları var. Ülkemize güvenmiş tüm Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

yatırımcılarımızın başımız üstünde yeri var, yeni yatırımcı gelirse de başımız üstünde yeri var. Ancak milletimizin hassasiyeti konusunda haksız bir konuda tepkisini dile getiriyoruz. Ülkemize yatırım yaparak Türk ve Türkiyelileşmiştir” diyerek herhangi bir ambargonun söz konusu olmadığını ifade etti.

Tüm bunlar, Türk ve Fransız burjuvazilerinin gerçekte birbirlerine ne kadar bağlı olduklarını, Ermeni soykırımı meselesinin ise yalnızca gerici çıkarları için kullanıldığını bir kez daha göstermiş oldu.

“Bu tiranlığa teslim olmayacağız”

*KCK adı altında yürütülen operasyon kapsamında gözaltına alınarak mahkemeden serbest bırakılan Etkin Haber Ajansı (ETHA) editörü **Arzu Demir**, gazetemizin sorularını yanıtladı.*

- 4 günlük süre içerisinde yaşadıklarınızdan çıkardığınız sonuç nedir?

Avukatlara yönelik operasyonu haber için takip ederken, sıranın Kürt basınına geldiğinin farkındaydık. Çünkü 29 Mart yerel seçimlerinin ardından başlayan siyasi soykırım operasyonları dalga dalga ya da departman departman ilerliyordu. Ki, bu operasyondan önce Beşir Atalay’dan, ‘KCK operasyonları planlı ve programlı bir şekilde tarafımızdan gerçekleştiriliyor’ şeklinde bir açıklama gelmişti. Öncesinde de hatırlayacaksınız, Başbakan Erdoğan, Asrın Hukuk Bürosu’nun adını anarak açıklama yapmıştı. Birincisi bu, bekliyorduk. İkincisi, ben de bekliyordum. Kürt basınında çalışmıyorum ancak Kürt basınıyla -Roj TV ve ANF- dayanışmamdan dolayı hedeftim. Üçüncüsü ise, adliye sürecinde, yaptığımız iş nedeniyle sorgulandık. Yani gazeteciliğimiz nedeniyle bu operasyon gerçekleşti.

- Bu konuyu açabilir misiniz?

Yaptığımız haberler, haber ile ilgili yaptığımız telefon görüşmeleri... Bütün bunlar soruldu. Bir gazeteciye “Bu haberi neden yaptın?”, “Niye bu televizyon kanalına bağlandın?”, “Bu telefon görüşmesini niye yaptın?” gibi sorular soruldu. Hepimiz bu kapsamdaki sorulara maruz kaldık. Örneğin benim, Haluk Gerger ile Suriye’deki son durum üzerine yaptığım görüşmenin haberi, dosyaya suç delili olarak konulmuştu. Oysa, o haberle ilgili ne Gerger, ne ajansım ETHA, ne de benim hakkında soruşturma açılmış. Gündem gazetesi yazarı Nurettin Fırat’a açık açık da söylendi; “Neden hükümetin Kürt politikasını eleştiriyorsunuz.” DİHA’dan arkadaşlarımın haber kapsamında yaptığı görüşmeler yine soruldu. Bir gazeteci olarak Roj TV’nin canlı yayınlarına katıldığımız için de sorgulandık. Baştan sona gazeteciliğimiz nedeniyle sorgulandık.

- Polis sorgusunda dikkatinizi çeken neler var?

Üzerinde önemle durulması gereken nokta, polisin “mülakat” adı altında yapmak istediği gizli

sorgu ya da ifade alma işlemi. Hepimizi “mülakat” adı altında sorgulamak, o andaki ruhsal durumumuzu anlamak istediler. Ancak buna karşı çıktık. Ayrıca “mennuniyet anketi” adı altında anket yaparak, kişisel bilgileri toparlamaya çalıştılar. Psikolojik baskıyı, çocuklarıyla görüşmeye gelen ailelere de uygulamak istediler. Ayrıca, dosyadaki kısıtlama kararı nedeniyle 24 saati aşkın bir süre avukatlarımızla görüştürülmedik.

- Bu operasyona medyanın tepkisini yeterli buluyor musun?

Hükümet medyası açıkçası bizi şaşırtmadı. Zaman ve Yeni Şafak gibi gazeteler, biz gözaltında ne ile suçlandığımızı bilmeden hakkımızdaki hükmü kesmişti. Yine şemalar yayınladılar, terörist ilan ettiler. Hükümet medyası dışında kalan yaygın medyada bu konuda yazan meslektaşlarımız oldu. Bu sevindirici. Ama ben, medyanın bir blok olarak bu operasyona karşı tutum alacağını beklemiyordum zaten. Medyanın bugünkü mevcut mülkiyet ilişkilerindeki tuttuğu yer nedeniyle bu imkansız. Asıl önemsedğim ise sosyalist, devrimci basından gelen ortak refleksti. İçerdeyken yanıtını en çok merak ettiğimiz şey, acaba dışarda neler oluyor sorusuydu. Emniyet Müdürlüğü’nün karşısında arkadaşlarımızın nöbet tutmaya başladıklarını öğrendiğimizde sevinmiştik. Daha sonrasında da eylemler devam etmiş. Bu hem Kürt basınına yönelik baskıya karşı ortak bir tepki açısından önemli, hem de gelecekte devam etmesi olası baskılara karşı yürünecek yolu göstermesi açısından önemli. Yürünecek yol bu; bu tiranlığa teslim olmayacağız ve birlikte yürüyeceğiz.

-Son olarak söylemek istediğin bir şey var mı?

İki şey söylemek istiyorum. Türkiye’de siyasi gündem çok hızlı değişiyor. Bu nedenle tutuklu olan gazetecileri unutturmamak için daha çok çaba sarf etmemiz, eylemli bir dayanışma içerisinde olmamız gerekiyor. İkincisi ise, daha önce de söyledim, biz yazmaya devam edeceğiz. Gerçek insanı dönüştürür ve biz de gerçeğin bilgisini halkımıza sunmaya devam edeceğiz. Ayrıca ben Kürt basınıyla dayanışmayı sürdüreceğim. Arkadaşlarım da içeriden çıkacaklar. Onlar da yazacaklar.

“Özgür basın susturulamaz!”

“KCK operasyonları” adı altında Kürt basınına yönelik gerçekleştirilen gözaltı ve tutuklama terörü İstanbul, İzmir, Çanakkale ve Adana’da çeşitli eylemlerle protesto edildi.

İstanbul

Özgür Gündem gazetesi, Atılım gazetesi, Etkin Haber Ajansı, Kızıl Bayrak gazetesi, Mücadele Birliği dergisi, Sendika.org, Tutuklu Gazetecilerle Dayanışma Platformu, Yarın gazetesi, Ekmek ve Özgürlük, Alinteri gazetesi ve Özgür Gelecek gazetesinin çağrısıyla 22 Aralık akşamı Taksim Tramvay Durağı’nda buluşan yüzlerce kişi Galatasaray Lisesi’ne yürüdü.

Meşaleli yürüyüş sırasında, KCK operasyonları adı altında devreye sokulan faşist baskı ve teröre dönük öfke dile getirildi. Eyleme katılanlar başta Özgür Gündem olmak üzere devletin baskı ve sansürünün hedefi olan gazeteleri taşıdılar.

BDSP, BDP, EMEP ve ESP’nin de aralarında bulunduğu siyasal güçlerin destek verdiği yürüyüş sırasında Demirören AVM önünde oturma eylemi yapıldı. Açıklamayı Özgür Gündem gazetesi çalışanı Bayram Balcı okudu.

İstanbul Bağımsız Milletvekili Abdullah Levent Tüzel ise, “Gözaltına alınan gazeteciler terörist değil, emekçilerin taleplerini yazanlardır.” dedi.

Adana

KESK Adana Şubeler Platformu, DİSK Adana Bölge, Adana Tabip Odası, TMMOB, TÜMTİS, İHD, Alevi Kültür Dernekleri, ÖDP ve Halkların Demokratik Kongresi 25 Aralık günü eylem gerçekleştirdi.

Polis 5 Ocak Meydanı’nda İnönü Parkı’na yapılan yürüyüşü engellemek istese de, kitlenin kararlı duruşuyla bu çaba boşa düşürüldü.

İnönü Parkı’na gelindiğinde basın açıklaması okundu. BDSP’nin de destek verdiği eyleme 100’ü aşkın kişi katıldı.

Çanakkale

Halkların Demokratik Kongresi 23 Aralık günü Çanakkale’de basın açıklaması gerçekleştirdi

Golf Çay Bahçesi önünde toplanan kitle yoğun bir polis ablukası altına alındı. Panzer ve onlarca çevik kuvvet polisi ile kitlenin etrafını saran kolluk güçleri, basın açıklamasının ardından yapılmak istenen yürüyüşü engelledi.

Kitlenin kordon boyunca ilerlemesi üzerine, polis kitlenin önüne barikat kurarak gazete satışını engellemek istedi.

İzmir

22 Aralık günü İzmir BDP il binası önünde Halkların Demokratik Kongresi tarafından basın açıklaması yapıldı.

Açıklamada, muhalif basına yönelik saldırgan uygulamaların derinleştiği dile getirildi. AKP hükümeti eliyle Kürt hareketine ve Kürtlere yönelik gerçekleştirilen saldırılara karşı demokrasiden yana olan tüm güçlere direnme çağrısı yapıldı.

Açıklamanın ardından DİHA’ya gerçekleştirilecek ziyaret polis tarafından engellendi. Basın açıklamasından 1 saat önce BDP il binasını ablukaya alan polis kitlenin yürümesini engelledi. Burada bir süre polisle tartışma yaşandı. Ardından polisin keyfi tutumu teşhir edildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul – Adana- Çanakkale- İzmir

“NATO ve füze kalkanına geçit yok!”

NATO ve Füze Kalkanı Karşıtı Birlik (Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Demokratik Haklar Federasyonu, Devrimci Hareket, Emek ve Özgürlük Cephesi, Emekçi Hareket Partisi, Ezilenlerin Sosyalist Partisi, Halk Cephesi, Kaldıraç, Köz, Odak, Proleter Devrimci Duruş, Sosyalist Demokrasi Partisi, Toplumsal Özgürlük Parti Girişimi), **Partizan ve NATO ve Füze Kalkanı Karşıtı Öğrenciler** 25 Aralık günü Şişli Meydanı'nda toplanarak AKP Şişli İlçe binası önüne yürüyüş düzenledi.

Aktif taşeronluk rolü protesto edildi

“Emperyalizm yenilecek direnen halklar kazanacak - NATO ve füze kalkanına geçit yok” pankartı arkasında gerçekleştirilen yürüyüşün ardından AKP Şişli İlçe Başkanlığı önünde basın açıklaması yapıldı.

Kürecik’e kurulan ve Aralık ayı sonunda tamamlanması planlanan füze kalkanına karşı mücadele çağrısının yapıldığı açıklamada TC devletinin AKP hükümeti eliyle emperyalist saldırganlığa aktif taşeronluk rolü üstlenmesi protesto edildi.

“AKP hükümeti ‘komşularla sıfır sorun’ politikası ile başladığı yolda, şu an İran ve Suriye ile savaşın eşiğine gelmiş durumdadır” denilen açıklamada, ABD ve TC devletinin Ortadoğu üzerindeki kanlı planlarının Kürt sorunundan bağımsız olmadığı da vurgulandı. Açıklama şu sözlerle sürdü:

“Başbakan Erdoğan Türkiye’de halkların,

işçilerin, emekçilerin her türlü hak talebine “kadın ve çocuk demeden gereğini yapın” derken, Suriye’deki gelişmelerin ardından Beşer Esad’a “Halkına karşı savaşmak kahramanlık değil, korkaklıktır” sözleriyle demokrasi dersi vermeye çalışıyor. Emperyalizmin bölgedeki aktif taşeronu ve vurucu gücü olma misyonunu üstlenen AKP hükümeti, gerici çıkarları doğrultusunda halklara dönük ikiyezli düşmanlık politikasını sürdürmektedir”

Açıklama, Kürecik’teki füze kalkanına karşı yürütülen mücadelenin, emperyalistlerin bölgesel savaş politikalarına ve onların işbirlikçilerine karşı yürütülen mücadelenin de temel halkalarından biri olduğuna dikkat çekilerek sonlandırıldı.

Gençliğe çağrı

Eylemde NATO ve Füze Kalkanı Karşıtı Öğrenciler adına açıklamayı okuyan İpek Bozkurt, emekçi çocuklarının, işçilerin ve emekçilerin bu gerici boğazlaşmada hiçbir çıkarı olmadığını vurguladı. Kürt halkına yönelik saldırılarda dizginsizleşen devletin, dışarda da savaş politikaları izlediğine dikkat çekilen açıklamada 500’ü aşkın tutuklu öğrencinin bulunduğu söylendi. Gençliği geleceksizliğe ve diplomalı işsizliğe mahkum edenin de, bomba ve füzelerin hedefi yapının da bu düzen olduğunu vurguladı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kürecik radarları devreye giriyor!

NATO’nun ABD emperyalizmi patentli “füze kalkanı projesi” kapsamında Malatya Kürecik’te kurulmaya başlayan radar sisteminde sona geliniyor.

ABD ile Türk devleti arasında 14 Eylül 2011 tarihinde imzalanan anlaşmanın ardından kurulum çalışmalarına hız verilen projede teknik hazırlıklar açısından sona yaklaşıırken, söz konusu anlaşmanın NATO tarafından da onaylanmasıyla birlikte “erken uyarı radar sisteminin” çalışmaya başlayacağı duyuruldu.

Başta Kürecik halkı olmak üzere toplumsal muhalefetin ve ilerici, devrimci güçlerin yoğun tepkisine rağmen atılan bu adımın ardından, ABD’nin

“anti-balistic füze kalkanı önleyicileri” taşıyan savaş gemilerini de Akdeniz’e göndereceği belirtiliyor. Basına yansıyan haberlerde, sistemin kurulumu için görevlendirilen 50’ye yakın Amerikan askerine Türk devleti askerlerinin de eşlik edeceği, istihbarat bilgilerinin toplanacağı Almanya’daki komuta merkezinde Türk devletinden bir komutanın da görev yapacağı ifade ediliyor.

Böylece, emperyalizme uşaklıkta sınır tanımayan Türk devleti, emperyalistlerin bölgedeki gerici çıkarları için AKP hükümeti eliyle soyunduğu “aktif taşeronluk” rolünde önemli bir adım daha atmış oluyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Vekiller kendilerine kıyak geçti

İşçi düşmanı yasaların yanısıra Kürt halkına düşmanlıkta uzlaşan düzen partileri “vekillere kıyak emeklilik” yasasında da el birliği yaptı.

Milletvekillerinin emekliliklerini düzenleyen önerge mecliste kabul edildi. Yasanın görüşmeleri sırasında iktidar ve muhalefet milletvekillerinin ortak imzasıyla verilen önergelerle, milletvekillerinin emekliliklerine yönelik yeni düzenlemeler yapıldı. Buna göre en az 2 yıl vekillik yapanlar emekli maaşı alabilecek.

Ayrıca emekli milletvekili maaşlarının belirlenmesi için esas alınan “Emekli Cumhurbaşkanlığı maaşının yüzde 42’si” ifadesi “maddede bulunan yüzde 42 oranı 31 Aralık 2020 tarihine kadar yüzde 60 olarak uygulanır” şeklinde değiştirildi. Böylece daha önce emekli milletvekili maaşı olarak belirlenen 5 bin 800 TL, 8 bin 100 TL’ye çıkarılmış oldu.

Genel Kurul’da yapılan açık oylama sonucunda tasarının geneli 216 kabul, 29 red oyu ile kanunlaştı.

Vekile kıyak, emekçiye barikat

Milletvekillerinin emekli maaşlarına yapılan kıyak zammı protesto etmek için 28 Aralık günü Hacettepe Üniversitesi’nden TBMM’ye yürümek isteyen **SES Ankara Şube** üyelerine polis saldırdı.

SES üyesi emekçiler Sıhhiye’deki Süleyman Sırrı Caddesi’nde Sosyal Güvenlik Kurumu önünde çevik kuvvet barikatıyla durduruldu. Emekçiler yürümekte ısrar edince polis saldırısı yaşandı. Biber gazı sıkan ve gaz bombaları atan polis, iki metrelik bir duvarın üzerinde duran SES Ankara Şube Başkanı İbrahim Kara’yı iterek yere düşürdü.

Düştüğü yerden çıktıktan sonra Mithat Paşa Caddesi’ne ulaşan Kara, aldığı darbelerin ve düşmenin etkisiyle burada yere yığıldı. Ancak polisler bu durumu fırsat bilerek Kara’yı gözaltına aldılar.

Kara’nın gözaltına alınmasının ardından SES Ankara Şube üyeleri polis barikatının önünde oturma eylemi başlattı. Arkadaşlarının kararlı tutumu sonucu Kara, hakkında hiçbir işlem yapılmadan serbest bırakıldı.

Zamma ara formül

Asgari ücret zammında “ekonomi batır” diyen ancak milletvekili emekli maaşlarını iki katına çıkaran meclis, memura da “yüzde üç artı üç”lük zammı reva görüyor.

“Toplu sözleşme yasasının yetişmemesi” bahanesi ile ertelenen 2012 yılı zammı için “ara formül” bulundu. Maliye Bakanlığı’nın açıkladığı bilgilere göre, Bakanlar Kurulu’nun yılın ilk 6 ayı için memura enflasyon farkı ile yüzde 3 oranında geçici zam verilecek. Kasım enflasyonuna göre, enflasyon farkı yüzde 2.8 olarak gerçekleşti. Fark tutarı, Aralık ayı enflasyonunun açıklanmasıyla netleşecek. Aralık enflasyonu sıfır bile olsa, memura enflasyon farkı verileceği iddia ediliyor.

Asıl rakam ise 2012’de yapılacağı söylenen toplu sözleşmede belirlenecek. Geçici zam miktarı ile toplu sözleşmeyle belirlenecek zam miktarı arasında fark olması halinde, bu zam da 1 Ocak’tan geçerli olmak kaydıyla memur maaşlarına aynen yansıtılacak. Yani mahsuplaşma yapılacak.

2011’de sınıf hareketi...

Çelişkiler sertleşti, hoşnutsuzluk büyüdü!

2011 yılı tüm dünyada biriken sosyal hoşnutsuzluğun kabından taşıdığı bir yıl oldu. 2010 yılının sonunda Tunus’ta başlayan isyan dalgası tüm dünyayı sardı ve yeni bir devrimler dönemine kapı aralandığının işaretlerinden biri oldu. Ancak hem Arap Baharı olarak adlandırılan isyan dalgası, hem de Avrupa ve Amerika başta olmak üzere dünyanın dört bir yanında yükselen sınıf mücadeleleri, hızla aşılması gereken temel zayıflıkları da gösterdi. Temelde işçi sınıfının bağımsız siyasal bir sınıf kimliğinden ve örgütlülük düzeyinden uzaklığını anlatan bu zayıflık, sınıfın kendi ideolojisini ve devrimci iktidar bilincini kuşanması, komünist öncüsü ile et ve tırnak gibi kaynaşması ölçüsünde aşılabilecektir.

Tüm dünyada olduğu gibi Türkiye’de de bu olgu halen sınıf hareketinin en önemli zayıflığı durumundadır. Birçok ülkede olduğu gibi sosyal patlamalar sonucunu doğurmasa da, 2011 yılı Türkiye’de de sınıfsal çelişkilerin arttığı ve sosyal hoşnutsuzlukların yoğunlaştığı bir yıl olmuştur. Çeşitli gerilikleri bağrında taşımasının yanında, büyük oranda mevzi direnişler üzerinden kendisini ifade etse de, sınıf hareketi mücadele ve örgütlenme eğilimini geride kalan bir yıl boyunca sürdürmüştür.

Öncelikle derinleşen sınıfsal çelişkilerine değinelim.

Yeni yılda işçi sınıfını kapsamlı saldırılar bekliyor

Sermaye sınıfı tüm dünyada işçi sınıfına yönelik büyük bir sosyal saldırı yürütüyor. ‘70’li yıllardan itibaren adım adım gündeme getirilen bu saldırıların başında, sömürü oranlarının artırılmasını hedefleyen esnek üretim saldırısı geliyor. Türkiye’de de esnek üretim saldırısı uzun yıllardır gündemde olmakla birlikte, 2003 yılında hayat bulan kölelik yasası ile birlikte hız kazandı. 2008 krizi ile birlikte fiili olarak uygulanmaya başlayan bu saldırıların ilk yasal adımı ise geride kalan yıl içinde torba yasa ile birlikte atıldı. Torba yasa sınıf hareketi açısından geride kalan yılın önemli gündem maddelerinden biriydi ve bir kez daha sendikal bürokrasinin günü kurtarmaya dayalı eylem çizgisi nedeni ile ciddi bir karşı koyuşla karşılaşmadan yasalastı.

Sermaye sınıfının büyük bir iştahla beklediği diğer düzenlemeler ise büyük oranda 2012 yılına sarktı. Zira 2011, hem dünyayı saran isyan dalgası nedeniyle sermaye sınıfı için sosyal risklerin büyüdüğü bir yıldır, hem de Türkiye özgülünde seçim yılıydı. Kurduğu iktidarı pekiştirme niyetinde olan AKP şefleri bu nedenlerle sermaye sınıfının iştahla beklediği düzenlemeler için kısmi bir gecikmeyi göze almak durumunda kaldı.

Ancak aç gözlü kapitalistlerin daha fazla beklemeye niyetleri yok. Nitekim her fırsatta özellikle kıdem tazminatı ve esnek üretim uygulamalarına dair beklentilerini dile getiriyorlar. Bu durum, “Ulusal İstihdam Stratejisi”nin arkasına saklanan saldırı paketinin yeni yılın ilk günleri ile birlikte adım adım uygulamaya sokulacağını gösteriyor. Yani sosyal mücadele açısından işçi sınıfını 2012’de çok daha çetin günler bekliyor.

Gericiлик ve şovenizmin etkisi

Geride kalan yılı sınıf hareketi açısından değerlendirirken göz önünde tutulması gereken önemli bir nokta, işçi sınıfının politikleşme düzeyidir. İşçi sınıfının büyük oranda burjuva ideolojisinin etkisi altında olduğunu biliyoruz. Dinci gerici ağırlığın yanısıra şovenizm sınıfı paralize eden bir rol oynuyor. Bundan dolayıdır ki, 2010 yılında TEKEL direnişi, Taksim 1 Mayıs’ı gibi çıkışlarla toplumsal gündemlere damgasını vuran Türkiye işçi sınıfı, tüm dünyada sosyal hoşnutsuzlukların ve mücadelelerin damgasını vurduğu 2011 yılında siyasal-toplumsal alanda oldukça silik bir görüntü çizmiştir.

Bunda sendikaları elinde tutan anlayışlar da önemli bir rol oynamaktadır. Türkiye sendikal hareketinde liberalizm ve reformizmin yanısıra faşizan eğilim azımsanmayacak ölçüdedir. Bu eğilim sadece iktidarın arka bahçesi konumunda bulunan Hak-İş ve Türk-İş’te değil, DİSK içerisinde de kendisine yer bulabilmektedir. Geride kalan yıl içerisinde birçok örneğini gördüğümüz pespaye tutumlar, gerici faşist ideolojinin sınıf saflarındaki etkisini büyütmesini kolaylaştırmaktadır.

Sendikal bürokrasinin sınıf hareketi üzerindeki uğursuz rolü bu alanla da sınırlı değildir. İşçi sınıfı içinde sermaye sınıfının ajanı olarak çalışan bu işbirlikçi kast, geride kalan yılda da sermaye sınıfına hizmetini büyük bir iştahla yerine getirdi. İşçi sınıfının ekonomik-demokratik mücadelesinde onu yarı yolda bırakmaya devam etti.

Mücadele ve örgütlenme eğilimi sürdü

Sendikal bürokrasinin bu gerici karakteri sınıf cephesinde giderek daha fazla teşhir olmaktadır. 2011 yılında sınıf hareketi açısından en önemli gelişimin bu alanda yaşandığını söyleyebiliriz. Son birkaç yıldır her adımda daha fazla teşhir olan bu kast geride kalan yıl içinde daha fazla tartışılır hale geldi ve bu kastı aşmak için ilk girişimler yaşanmaya başlandı.

Bu açıdan 2011 yılının en önemli deneyimi Ontex işçilerinin direnişiydi. Sendikal bürokrasinin açık ihaneti ile kölelik sözleşmesine mahkûm edilmeye çalışılan Ontex işçileri, kararlı bir mücadele ile sendikal bürokrasiye bayrak açtılar. Sendika bürokratları ve sermayenin işbirliği ile işten atılan Ontex işçileri ayları bulan kararlı bir mücadele

yürüttüler ve kendilerini ortada bırakan sendikal bürokrasiden hesap sormaktan geri durmadılar.

Bürokrasinin tartışılır duruma gelmesinin bir başka sonucu, Türk-İş içinde bir muhalefetin ortaya çıkması oldu. Bileşenleri ve hedefleri üzerine birçok tartışma noktası bulunsa da, böyle bir muhalefet zemini oluşmasının bile, sendikal bürokrasinin tartışılması bakımından anlamlı bir gelişme olduğunu belirtmek gerekiyor.

Sınıf hareketine ilişkin olarak vurgulanması gereken bir diğer nokta, işyerleri düzeyinde örgütlenme ve mücadele eğiliminin devam etmesidir. Son birkaç yılda olduğu gibi 2011 yılında da birçok sektörde ve havzada örgütlenme arayışları kendisini göstermeye devam etti. Bunun önemli bir bölümü, ucuz işgücü cennetleri olan Düzce ve Çorlu gibi havzalarda yaşandı.

Öte yandan, metal sektöründeki TİS süreci, Birleşik Metal bürokratlarının iddia ettiği gibi 30 yıllık bir düzeni yıkamasa da, bu düzende önemli gedikler açmayı başardı. Sınıfın kölelik uygulamalarına karşı duyduğu öfkenin ve mücadele azminin somut bir göstergesi oldu.

2012’de sınıfı kazanmak için ileri!

Sınıf hareketi 2012 yılına böyle bir tabloyla giriyor. Kendi krizini aşabilmek için gemi azıya alacak olan sermaye sınıfını dizginlemek, baskı ve sömürü düzenine karşı devrimci mücadeleyi yükseltmek, yaşanan deneyimlerden dersler çıkartarak sınıf hareketine bu çerçevede müdahale edebilmeyi gerektiriyor.

Sahip oldukları programla, izledikleri çizgiyle ve yönelimleriyle sınıf devrimcileri bu yükü omuzlamaya adaydır. Geride kalan yıl içerisinde aldıkları mesafe, komünistlerin bu iddialarını yerine getirmelerinin çok da zor olmadığını göstermektedir. Yürüttükleri iddialı ve kesintisiz faaliyet ile işçi sınıfı içerisinde anlamlı dayanak noktalarını yaratmaya başlayan komünistler, bu mevzileri güçlendirerek ilerlemeyi sürdüreceklerdir.

Tüm dünyada yeni bir devrimler dönemine girilmekte olduğunun işaretleri artarken, bu yeni dönemde Türkiye topraklarının özel bir rol oynayacağı açıktır. Tüm güç ve enerjimizle 2012 yılını Türkiye işçi sınıfını bu tarihi role hazırlamak doğrultusunda değerlendirmeliyiz.

CHP'li Maltepe Belediyesi önünde taşeron işçilerinin başlattığı direnişi sürüyor. Belediye Başkanı Mustafa Zengin'i masaya getiren direnişte, işçiler kararlı.

2. gün: BDSP'den ziyaret

Direnişin 2. gününde taşeron işçisi Alper Ekici'yi diğer taşeron işçiler yalnız bırakmadı. Sabah işe giriş saatiyle birlikte pankartlar asılarak bekleyiş başladı. Şantiyeden gelen diğer taşeron işçiler sloganlarla karşılandı. Sabah saatlerinden itibaren sloganların kesilmediği direniş alanına coşkulu bir hava hakimdi.

Bu arada belediye yönetimi işçilerin haklı direnişine ilgiyi kırmak için karalama kampanyası yürütüyor. İşçiler ise, direnişi belediye yönetiminin tüm görüşme taleplerini boşa çıkarması sonrası başlattıkları eylemli sürecin devamı olarak görüyor. "7 talebimiz vardı şimdi 8'e çıktı" diyerek işten atılan işçiye sahip çıkıyorlar.

Direnişe destek ziyaretinde bulunan BDSP'liler, belediyeye yakın bir noktadan trafiği keserek yürüyüşe başladılar.

3. gün: Direnişe destek

Sabah işe giriş saatinde pankartlar asılarak bekleyiş başladı. Şantiyeden gelen diğer taşeron işçiler sloganlarla karşılandı. CHP meclis üyesi ve Genel-İş 1 Nolu Şube'den bir işçi, direniş alanına gelerek direnişçi işçiyle sohbet etti ve direnişe her türlü desteği sunacaklarını belirtti. ESP üyeleri direnişe destek ziyaretinde bulundu.

6. gün: Polis ablukası

İşten atılan Alper Ekici'nin belediye önündeki direnişi sürerken diğer taşeron işçileri de işe gitmeme kararı alarak Ekici'nin yanında oldular.

Direnişçi işçiler belediye önüne geldiklerinde, düzenin kolluk güçlerinin yığınak yaptığını gördüler. Polis Toma aracı belediye binası önünde işçileri beklerken çevik otobüslerinin sayıları çoğaldı. İşçiler, polisin ablukasına aldırmayarak pankartlarını astılar. 2 saat sonra, Maltepe Belediyesi Başkan Yardımcısı Nail Çiftçi işçilerle temas kurdu. Belediye Başkanı Mustafa Zengin'in belediyeye geleceğini, sorunların çözülmesi için görüşme yapacağını belirtti ve akşama kadar süre istedi. Direnişçi işçiler, başkan yardımcısına, verilen sözleri hatırlattılar ve bir kez daha bu süreyi tanıma kararı aldı.

Gebze BDSP ve Ekim Gençliği de gün içerisinde dayanışma ziyaretinde bulundu. BDSP'liler direniş alanına sloganlarla geldiler. Direnişçi işçiler, süreci anlattılar ve destek istediler.

8. gün: Direniş masaya getirdi

Direnişin 7. ve 8. günlerinde de işçiler belediye önündeki eylemlerini sürdürürken Maltepe halkının ve çeşitli kitle örgütlerinin dayanışması da arttı. Şimdiye kadar işçilerle hiçbir şekilde görüşmeyen CHP'li Belediye Başkanı Mustafa Zengin işçileri çağırarak kısa bir görüşme yaptı. İşçilerin taleplerinin genel olarak karşılanabilir olduğunu söyleyen Zengin işten atılan Alper Ekici'nin ise işe alınmayacağını söyleyince işçiler, kimsenin işten atılmaması koşulunu hatırlatarak görüşmeden ayrıldılar. Kısa süren bu görüşme esnasında bir işçinin daha atılacağı ve belediye kapısında direnişte olan işçilerin de işbaşına dönmedikleri taktirde işlerine son verileceği söylendi. Ayrıca Cumartesi tam gün olan çalışmanın yarım güne indirileceği, %40-45 oranında zamlar yapılacağı ve sene sonunda verilen araların da olmayacağı, kimsenin işten çıkarılmayacağı şeklinde açıklamalar yapılıyor.

Taşeron işçisi köle değildir!

Maltepe'de direniş kazanacak!

Yıllardır Maltepe Belediyesi'nin taşeron şirketlerine bağlı olarak çalışan işçileriz. Sigorta kayıtlarımız (neredeyse her yıl değişen) alt işveren olan taşeron şirketlerde görünmesine rağmen Maltepe Belediyesi'nin esaslı işlerinde çalışan taşeron işçiler olarak çalışmaktayız.

Alt işveren konumundaki şirketler, her yıl yapılan ihalelerle değişse de Maltepe Belediyesi taşeron işçileri olarak; işçi statümüz ve çalışma koşullarımız ile işyerlerimiz ve fiilen çalıştığımız mekanlar değişmeksizin aynı işi yapmaya devam etmekteyiz. Buna rağmen kadrolu ve sendikalı belediye işçilerinden az maaş alıyor, kıdem tazminatına hak kazanmamız için gerekli bir yıllık süreyi doldurmamıza engel olacak biçimde sözleşmelerimiz imzalatılıyor. Bu yüzden kıdem, ihbar ve senelik izin haklarımız elimizden alınıyor. Toplam fiili çalışma süremizin neredeyse yarısı fazla mesai niteliğinde olmasına rağmen fazla mesai ücretlerimiz ödenmiyor.

(...)

Bizler işyerlerinde yaşadığımız bu sorunlara karşı örgütlenme çalışmasına girdik. Yaklaşık 6 aydır yürüttüğümüz çalışmada birçok mitinge ve eylemlere katılarak taleplerimizi haykırdık. Taşeron şirketlerde çalışan işçi arkadaşlarımızdan 400'ün üzerinde imza toplayarak taleplerimizi Maltepe Belediye Başkanı **Mustafa Zengin**'e sunmak istedik. Fakat Belediye başkanı bizimle görüşmeyerek taşeron işçilerinin sorunlarını dikkate almadı. Ardından başkan yardımcılarının ve meclis üyelerinin "işten kimse atılmayacak" sözüne rağmen bir işçi arkadaşımızı işten atmıştır.

Türk İş'in genel kurulunda CHP Genel Başkanı **Kemal Kılıçdaroğlu** yaptığı konuşmada "**Taşeron 21. yüzyılın kölelik rejimidir!**", "**Bedel ödemededen hak alınmaz, Ağlamayan çocuğa kimse mama vermez!**" demiştir. Bir yanda mücadele vurgusu ve taşeronluk sisteminin kölelik rejimi olduğu yolunda beyanlar, bir tarafta hak arayan ve işten atılan taşeron işçiler...

CHP taşeronluk sisteminin kaldırılmasında gerçekten samimiyse mecliste önerge sunmalı ve kendi bünyesindeki belediyelerdeki bu kölece çalışma koşullarının çözümünde adım atmalıdır. Tüm emekten yana olan milletvekilleri de mecliste bu sorunu dillendirmelidir.

Bizler, işten atma saldırısının ardından 21 Aralık'ta Maltepe Belediyesi önünde direnişe başladık. Direnişimiz büyüyerek ve her türlü yıldırma, korku ve baskılara rağmen devam ediyor. Bizler insani taleplerimiz için sonuna kadar direneceğiz. **on İşçisi Köle Değildir!Maltepe'de Direniş Kazaacak!**

Taleplerimiz;

1- Atılan işçiler işe geri alınsın!

2-İşten atılmalara son verilsin, iş güvencesi sağlansın!

3-Güvencesiz çalışmaya ve taşeron uygulamasına son verilerek İzmir Büyükşehir Belediyesi ve Kartal Belediyesi örneklerinde olduğu gibi tüm taşeron işçileri, belediye

kadrosuna ya da belediye şirketinde işe alınsın. Meclis bünyesindeki siyasi partiler bu sorunun çözümü için önerge versin!

4-Taşeron işçilerin İnsanca yaşamaya dahi yetmeyen maaşları, belediyede aynı işi yapan kadrolu ve sendikalı işçilerin maaşlarına ve diğer ek sosyal haklarına eşitlensin!

5-Gerçekte tüm işçilerin alımına ve çıkarılmasına karar veren, üst işveren Maltepe Belediyesi'dir. Tüm taşeron işçiler belirsiz iş sözleşmesiyle çalıştırılsın ve aynı zamanda kıdem ve ihbar tazminatlarının ödenmesi Maltepe Belediyesi tarafından güvence altına alınsın!

6-Belediyede taşeron işçilerle aynı işi yapan kadrolu ve sendikalı işçilerin çalışma saatleri gibi taşeron işçilerin de çalışma saatleri 40 saate indirilsin ve Cumartesi çalışmasına derhal son verilsin!

7-Cumartesi günü çalışmasına devam edilirse, bu çalışmalar 4857 Sayılı Kanun gereğince fazla mesai ücreti olarak taşeron işçilere ödensin!

8-Belediyede taşeron işçilerle aynı işi yapan kadrolu ve sendikalı işçilerin almış oldukları sosyal yardımlar gibi taşeron işçilerine de tüm sosyal yardımlar (ikramiye, aile, çocuk, yakacak ve giyim yardımı) yapılsın!

9-Tüm taşeron işçilere sendikal örgütlenme hakkı verilsin!

Başta Maltepe'li işçi ve emekçiler olmak üzere tüm kamuoyunu taşeron işçilerinin sorunlarına karşı duyarlı olmaya, direnişle dayanışmaya, sesimize ses katmaya çağırıyoruz.

Maltepe Taşeron Belediye İşçileri

21 Aralık grevi kamu emekçileri için yeni bir başlangıç olmalıdır!

KESK'in çağrısıyla gerçekleşen 21 Aralık uyarı grevi ve iş bırakma eylemi, tüm ülkede onbinlerce kamu emekçisinin katılımı ile gerçekleşti. "Grevli toplu-sözleşme hakkı, güvenceli istihdam, insanca yaşamaya yetecek ücret, baskı, ceza ve sürgünlerin durdurulması, ek ödemelerin emekliliğe yansıtılması" talepleri ile gerçekleşen eylemde, başta sağlık ve maliye emekçileri olmak üzere azımsanmayacak oranda kamu emekçisi iş bırakırken, onbinlerce emekçi, alanlara çıkarak taleplerini haykırdı.

Grev kararının alınmasındaki anti-demokratik işleyişe rağmen...

Temmuz ayında gerçekleşen KESK Genel Kurulu'nda kapsamlı bir mücadele programı oluşturulmamış, kamu emekçileri hareketindeki tikanıklığı aşmaya dönük adımlar atılmamış, aynı zamanda tabanın iradesini esas alan demokratik bir işleyiş yerine, tüzük değişikliğiyle genel kurul sonrası en yetkili organ olarak KESK Genel Meclisi tayin edilmiştir. Sosyalist Kamu Emekçileri, genel kurul sonrasında yaptıkları değerlendirmede KESK Genel Meclisi ile tabanın iradesinin esas alınmadığını ve aslında bürokratinin genişletildiğini şu sözlerle dile getirdiler: "Eğitim Sen yönetimini paylaştan siyasal/sendikal anlayışlar KESK'te de bir meclis oluşturarak 'karar alma süreçlerini tabana yadıkları' nı, 'demokratik bir işleyişe kavuştukları' nı iddia ederek sorunun özünü karartmış oldular.

KESK Genel Kurulu'nda tüzük değişikliğine gidilerek Genel Kurul'dan sonra en yetkili organ olarak KESK Genel Meclisi'ni atamış oldular. Ancak işyerlerinden başlayarak şubelere doğru tabanın iradesini ve katılımını esas alan bir işlev ve misyon tanımlı yapılmayarak, meclisin neye ve kime hizmet ettiğini göstermiş oldular. KESK Genel Meclisi, konfederasyon genel kurulunun sendika üyeleri arasından seçeceği 50 üye, KESK Yürütme Kurulu ve sendika genel başkanlarından oluşturuldu."

Yine Sosyalist Kamu Emekçileri, 50 delegenin hiçbir sendikal organı, iradeyi ve işleyişi temsil etmediğini, yalnızca KESK bürokrasisinin genişletildiğini ifade etmişlerdi. 21 Aralık süreci bu gerçeği somut olarak göstermiş oldu. İlk toplantısını 17-18 Eylül gibi erken bir tarihte gerçekleştiren KESK Genel Meclisi, şifaen Aralık ayında bir grevin yapılmasının gerekli olduğunu ifade etmiş, ancak aylar boyunca eylemin somut tarihi ifade edilmediği gibi, herhangi bir program ortaya konulmamış ve çalışma konusu da yapılmamıştır. 19-20 Kasım tarihlerinde gerçekleştirilen ikinci genel meclis toplantısı sonrasında KESK (Aralık ayı başlarında), grev yönelimini sağlık örgütlerinin 21 Aralık'ta aldığı grev kararıyla birleştirmeye karar vermiş, grev kararını kamuoyuna ve aynı zamanda üyelere eylemden yaklaşık 15 gün önce duyurmuştur. Bu durum aslında KESK'in, bir grev örgütlemekten ziyade, grev hazırlıklarını eylemli bir süreçle örgütleyen sağlık örgütlerinin arkasına sığındığını anlatmaktadır. Grevin en etkin bileşenlerinin sağlık emekçileri ile KHK saldırısı karşısında tepki gösteren ve grev beklentisi içerisinde olan maliye emekçilerinden oluşması bu tanımlamayı doğrulamaktadır. (Maliye emekçilerinden tepkiler yükselmesine karşın KHK karşısında hiçbir tutum geliştirmeyen BES Genel Merkezi açısından ise bu grev kararı bir can kurtarma simidi olmuştur.)

Burada sorun, tekil anlamda grev kararının anti-demokratik bir şekilde alınmasında değil, genel anlamda KESK'in işleyişinin anti-demokratik bir mekanizmaya sahip olmasındadır. Bu yapı ve bürokratik çizginin getirdiği anlayış "grev" gibi ciddi bir eylem biçimini, bir uyarı eylemi algısının ötesine taşıyamamakta ve "iş bırakıp alana çıkma" biçimli bir tarzı aşamamaktadır. Yeterli bir ön hazırlık yapılamamasına, kararın geç alınması ve ilgili organlara grev gününden kısa süre önce iletilmesine, işyeri işyeri grev komitelerine dayalı eylemli bir tarzda örgütleyen bir süreç yaşanmamasına, tüm hazırlıkların öncü güçlerin kısa zaman diliminde yoğun bir şekilde çalışmasına sıkışmasına rağmen 21 Aralık grevi, anlamlı bir katılımı gerçekleştirmiştir. Geç alınmış ve yeterli ön hazırlık yapılmamış olmasına karşın 21 Aralık grevini anlamlı kılan bir başka olgu ise grev tarihinin zamanlama bakımından anlamlı bir tarih olmasıdır. 21 Aralık grevi KHK saldırılarının ortaya çıktığı, 657 değişikliğine ilişkin hükümet planlarının kamuoyuna yansıdığı, hükümetin tek taraflı olarak yüzde 3 maaş artışını açıkladığı ve toplumsal muhalefeti ezmeye dönük politikaların yaygınlık kazandığı bir döneme denk düşmesi bakımından doğru bir zamanlamayı ifade etmektedir.

Kuşkusuz ki tüm olumsuzluklara karşın binlerce emekçinin grevi sahiplenerek alanlara çıkması, her şeyden önce, kamu emekçilerinde biriken öfkenin yansımasıdır. Öyle ki kamu emekçilerine yönelik hak gaspları gün geçtikçe artış sergilemektedir. En başta iş güvencesi ortadan kaldırılmak istenirken, çalışma saatleri ve usulleri de esnek çalışma ve performans kriterlerine göre yeniden düzenlenmektedir. Toplam olarak, kamu hizmet kurumları bütün halinde ticarethaneye, hizmeti alanlar müşteriye ve hizmeti sunanlar da tahsildara çevrilmektedir. Tüm bu kapsamlı saldırıların kamu emekçilerinde huzursuzluğa ve tepkiye yol açtığı açıktır.

Bir başka açıdan ise 21 Aralık grevi, kapsamlı, sistemli bir çalışma yürütüldüğünde sonucun nasıl olabileceğini de göstermiştir. Kısa zaman dilimi içinde KESK ve bağlı sendikaların ilerici, öncü güçlerinin çabası ile işyerleri dolaşarak, emekçilere çağrılar yapılmış, grev anlatılmış, umutsuzluk havası yıkılmaya çalışılmıştır. Bu kısmi çabalar bile, emekçiler nezdinde karşılığını bulmuştur.

Bir başka nokta ise, eylemin başarısının asli güvencesinin, belirlenmiş bir tarihe yönelik bir çalışma örgütlemekten öte, sürekli-sistemli bir faaliyetin örgütlenmesinin belirleyici olduğu gerçeğidir. Keza, kendi içinde bir sınıf hareketi olarak, bir sınıf hareketi

maliye ve sağlık emekçilerinin katılımının yüksek olması tesadüf değildir. Her ne kadar sürecin örgütlenmesinde sorunlar ve eksiklikler yaşansa dahi, iki sektörde de sağlıkta dönüşüm ve KHK, eşit işe eşit ücret vb. sorun ve talepler ekseninde daha canlı bir sürecin yaşanması, emekçilerin eyleme katılımını artırmış, kısa süre içinde dahi olsa, yapılan çalışma iş bırakmada ve somutta eylemlere katılımı kendini göstermiştir.

21 Aralık sonrası, bugünden örgütlenmelidir!

21 Aralık eylemi ilerici-öncü kamu emekçilerine genel planda umut ve moral aşılamıştır. Ancak bu denli kapsamlı saldırı ve sorunlar karşısında sonrası adımlar atılmadığı koşullarda, bırakalım saldırıların püskürtülmesini, örgütlülüğün erimesi kaçınılmaz olacaktır. Bundan yaklaşık 2 yıl önce gerçekleşen 25 Kasım 2009 grevi de, özünde bugün yaşadıklarımızdan farklı değildi. Asgari bir başarıyla gerçekleşen 25 Kasım grevinin arkasından ise, tam anlamıyla bir sessizlik hakim olmuştur.

Dolayısıyla bugün yapılması gereken grevi göstermelik bir şantaj ve uyarı eyleminden, birkaç yılda bir yapılan günübirlik ve sonrası olmayan eylem biçimlerinden çıkarmaktır. Vakit kaybetmeden 21 Aralık grevinin arkası gelmelidir. Mücadele farklı araç ve yöntemlerle, ortaya konulan mücadele programı ekseninde sürdürülmelidir. Genel planda saldırılar karşısında kazanım elde etmek için gerekli olduğu kadar, yakın planda, iş bırakma sonrasında yaşanabilecek baskı, sürgün ve soruşturmaları engellemek için de bu gereklidir. Bugün, örgütlü örgütsüz tüm kamu emekçilerini kucaklayan, hedefinin belli, hak almaya kilitlenmiş ve alana kadar da eylemlilik sürecini devam ettirecek bir hat ve pratik KESK'in ve tüm kamu emekçilerinin örgütlülüğünün tek güvencesidir.

21 Aralık grevi, grev kararının alınmasında yaşanan çarpıklıklara, sürecin kısa zaman dilimine sıkışan şekilde zayıf örgütlenmesine rağmen ciddi bir moral gücü yaratmıştır. Ancak daha ileri kazanımlarla çıkılabilmesi için, KESK'e hakim bürokratik icazetçi anlayışın aşılması, fiili meşru mücadele hattının ve demokratik bir işleyişin hakim kılınması gerekmektedir. Kuşkusuz ki bu açıdan görev, öncelikli olarak KESK'in içindeki ilerici öncü güçlere düşmektedir.

Sosyalist Kamu Emekçileri

Manisa'da soruşturma protestosu

KESK Manisa Şubeler Platformu bileşenleri, 21 Aralık grevini boşa düşürmek için çeşitli saldırılarda bulunan Memur Sen'i ve son olarak da Akıl ve Ruh Sağlığı Hastanesi SES İşyeri Temsilcisi'ne yönelik soruşturma terörünü protesto etti.

Memur Sen Tabip odasını suçladı

Memur Sen'in 21 Aralık grevine yönelik ilk saldırısı Tabip Odası üzerinden oldu. Memur Sen il temsilcisi yerel gazetelere yaptığı açıklamalarda TTB'nin SES'in yönlendirmeleriyle hareket ettiğini, iş yerlerinde greve gitmek için herhangi bir neden olmadığını savunmuştu. Memur Sen, grevden birkaç gün önce Akıl ve Ruh Sağlığı Hastanesi SES İşyeri temsilcisinin Memur Sen üyelerini fişlediği iddiası ile savcılığa suç duyurusunda bulundu.

Yerel gazetelerin ve özellikle dinci-gerici haber ajanslarının muhabirlerini yanlarına alan Sağlık Sen şube başkanı, hastane başhekimiyile birlikte, SES

işyeri temsilcisinin Memur Sen üyelerini fişlediği iftirasında bulundu. Ardından Sağlık Sen işyeri temsilcisi savcılığa suç duyurusunda bulundu. Savcılığa yapılan şikâyet jet hızıyla görüldü. Tüm hukuk kuralları çiğnenerek elde herhangi bir ciddi bilgi ve belge olmamasına rağmen, Başhekimin oluru ile savcılığa araştırma izni verildi. Polis hastane içine kadar sokuldu. Çok kısa bir sürede harekete geçen polis, hastane hasta hakları bölümünde görevli olan SES işyeri temsilcisinin bilgisayarına el koydu.

KESK'ten protesto

Saldırıları karşı işyeri temsilcisini yalnız bırakmayan KESK üyeleri önce başhekimle bir görüşme yaptı. Yapılan görüşmede başhekim, basının olayı abarttığını, kendisinin bu olayda bir sorumluluğunun olmadığını söyledi. Basın karşısında sözlerinin çarpıtıldığını, fişleme diye bir olayın olmadığını belirtti.

Yapılan görüşmenin ardından başhekimliğin önünde bir basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasını KESK Dönem Sözcüsü ve SES Manisa Şube Başkanı Serpil Deniz okudu. Serpil Deniz yapılan suçlamalara karşı hukuki süreci başlattıklarını belirterek şunları söyledi: "KESK yöneticileri buna benzer birçok asılsız iddiaya maruz kalıyor, hapse atılıyor, sürülüyor. KESK'in genel başkanına varıncaya kadar bu baskıları bizler her yöneticimizin üzerinde hissediyoruz. Ama bu baskılar, ayıplar artık işyeri temsilcilerimize, en ufak birimlerimize kadar komplolarla yansıyor. Ancak tüm baskılara, yıldırma politikalarına rağmen KESK onurlu mücadelesine devam edecektir. Bizler haklarımız için mücadele eden bir gelenekten geliyoruz ve verdiğimiz onurlu mücadelemizden asla vazgeçmeyeceğiz."

"Baskılar bizi yıldırılmaz!", "Bağımsız yönetim istiyoruz!", "Yandaş sendika istemiyoruz!" sloganlarının atıldığı eyleme 100'e yakın emekçi katıldı.

Kızıl Bayrak / Manisa

Çapa'da iş bırakma

Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) İstanbul Aksaray Şube üyeleri İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde her ayın en geç 20'sine kadar yatması gereken ek ödemelerin yatırılmaması üzerine 26 ve 27 Aralık günlerinde hastane bahçesinde eylemdeydi. Sağlık emekçilerinin eylemi sonuç verdi ve ek ödemeler yatırıldı.

26 Aralık'taki eylemin ardından biraraya gelen sağlık emekçileri ek ödemeler yapılana kadar işbaşı yapmama kararı aldılar ve 27 Aralık sabahı iş bıraktılar.

Hastane bahçesinde yürüyüş gerçekleştiren emekçiler ek ödemelerin yatırılmamasının yanısıra; milletvekillerine yapılan yüksek oranda zamma karşı, emekçilere yüzde 2'lik yüzde 3'lük zamların telaffuz edilmesinin kabul edilir olmadığına dikkat çektiler.

Sağlık emekçileri "yüzdelik zam değil toplu sözleşme" istediklerini bir kez daha haykırdılar. Yürüyüş boyunca sağlık emekçilerine ve halka seslenen SES İstanbul Aksaray Şube Başkanı Ersoy Adıgüzel "Performans sisteminin hastaları müşteri, hastaneleri ise işletme mantığı ile gördüğünü, kendilerinin bu tüccar zihniyetine karşı herkese eşit ücretsiz bir sağlık hizmetini savunduklarını" söyleyerek, insani olmayan bu sistemden derhal vazgeçilmesini istedi.

Yürüyüş devam ederken Başhekim Yardımcısının telefonla arayarak görüşme talep etmesi üzerine Şube Başkanı ve üç temsilci görüşmeye gittiler. Başhekim Yardımcısının öğleden sonra ek ödemelerin yatacağı sözünü verdiğini belirten Adıgüzel, örgütlü mücadeleye dikkat çekti. Bu eylemin ardından ek ödemeler hesaplara yatırıldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Greve katılanlara gözdağı

KESK ve sağlık emekçilerinin gerçekleştirdiği grevin ardından baskılar jet hızıyla başladı. Okullar ve aile sağlığı merkezlerinde emekçilerden savunma istendi.

Bazı okul müdürleri öğretmenlerden savunma isterken aile sağlığı merkezlerinde de hekimler hakkında il sağlık müdürlüğü yetkilileri tarafından tutanak tutuldu.

Antep ve Ankara'da bazı okul müdürlerinin yetkileri olmamasına rağmen greve katılan öğretmenlerden savunma istedikleri belirtilirken, Ankara'daki öğretmenlerden yazılı, Antep'tekilerden sözlü savunma talep edildi.

İl sağlık müdürlüğü yetkililerinin de bazı aile sağlığı merkezlerindeki aile hekimleri hakkında "yerlerinde bulunmadıkları" gerekçesiyle tutanak tuttukları ortaya çıktı.

Yeni yılda kıyıma tepki

CHP'li Beşiktaş Belediyesi'nde park-bahçe işlerinde çalışan taşeron işçileri yeni yıla işsiz girdiler. Belediye bünyesindeki Beltaş isimli taşeron firmada çalışırken DİSK/Genel-İş Sendikası İstanbul Avrupa Yakası 1 No'lu Şube'de örgütlenen işçiler, işten atmalara ve taşeron köleliğine tepki gösterdiler.

Belediye önüne yürüyüş

27 Aralık günü Levent Çarşısı'nda toplanan işçiler Beşiktaş Belediyesi önüne yürüyerek, iş akitlerinin feshedilecek olmasını ve sendika düşmanlığını protesto ettiler. Belediye yönetimini uyaran işçiler, talepleri kabul edilmediği koşullarda belediye binası önüne çadır kurarak mücadelelerine devam edeceklerini duyurdular.

Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası'ndaki şubelerin yönetici ve temsilcilerinin de destek verdiği eylemde işçiler adına açıklamayı DİSK/Genel-İş İstanbul Avrupa Yakası 1 No'lu Şube Başkanı Hikmet Aygün okudu.

Beltaş şirketinde çalışan 178 işçinin iş akitlerinin 31 Aralık 2011 tarihi itibarıyla feshedileceğini belirten Aygün, işçilerin yeni yıla umutla değil umutsuzlukla başlayacağını söyledi.

Açıklamanın sonunda, Genel-İş Sendikası'nın, hiçbir parti gözetmeksizin sendikal örgütlülüğe ve saldırılara karşı mücadeleye devam edeceği söylendi. Açıklamanın ardından belediye önünde 5 dakikalık oturma eylemi yapıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu:**“Sokağın gücü değiştirir”**

2012 yılı için geçerli olacak asgari ücret 29 Aralık günü gerçekleştirilen Asgari Ücret Tespit Komisyonu toplantısında netleşti. Milyonlarca asgari ücretliye bir kez daha sefalet zammı reva görüldü. Asgari ücretin belirlenmesi sürecinin önemi, mücadelenin durumu ve 2012 yılına yönelik beklentiler üzerine Devrimci Sağlık İşçileri Sendikası (Dev Sağlık-İş) Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu ile konuştuk.

- 2012 yılında geçerli olacak asgari ücretle ilgili komisyon toplantıları sona erdi. Öncelikle, sizin için asgari ücret ve bu ücretin belirlenmesi süreci ne anlam ifade ediyor?

Asgari ücretin belirlenmesi süreci her yıl olduğu gibi bu yıl da bu ülkede asgari ücretle ve emeğiyle geçinen herkes açısından son derece önemli bir süreci ifade ediyor. Öncelikle şunu söylemek istiyoruz. Bu sorun sadece asgari ücretle çalışanların sorunu değil emeğiyle geçinen herkesin ücretinin belirlenmesinde temel bir kriterdir. Dolayısıyla asgari ücretin belirlenmesi sürecini devletle toplumsal sözleşme olarak görüyoruz. Bu sürecin kapalı kapılar ardında hükümet, sermaye ve en büyük konfederasyondan oluşan 15 kişilik bir grupla orta oyununa dönen bir biçimde belirlenmesini kabul etmiyoruz. Bu nedenle son 3-4 yıldır asgari ücret gündemini hem sendikal hareketin hem de halkın gündemi haline getirmek için faaliyet yürütüyoruz. Geçtiğimiz yıl iki koldan, Diyarbakır ve İstanbul’da 3 günlük bir yürüyüş gerçekleştirmiştik. Bölgesel asgari ücrete de dikkat çekmek açısından kolun birini Diyarbakır’dan çıkarmıştık, topladığımız binlerce imzayı Çalışma Bakanlığı’na ulaştırmıştık. Ama biliyorsunuz geçtiğimiz yıl sefalet ücreti düzeyinde bir asgari ücret belirlendi. Asgari ücretin belirlenmesi süreci bu yıl Türkiye’de biraz daha farklı ve ilginç birtakım gelişmelerin de eşlik ettiği bir dönemde yaşandı. Bir geceyarısı operasyonu ile milletvekillerinin maaşlarına yüzde 100’lere varan artış yapılırken hükümet asgari ücrete yüzde 3’lük artışı reva görmekte. Devletin kendi kurumu olan TÜİK’in Kasım ayı rakamları üzerinden açıklamış olduğu raporda bir işçinin asgari ücretinin en az 972 lira olması gerektiği söyleniyordu. Dolayısıyla sadece TÜİK’in raporuna baktığımızda asgari ücretin yüzde 47,5 artışla 372 lira artması gerekiyor. Hükümet ve patronlar bu rapora rağmen yüzde 3’lük bir artış öneriyorlar.

Bu süreçte Maliye Bakanı konuştu. Bakana, “asgari

ücret 1000 lira olsa devlet mi batır” diye bir soru soruldu. Devlet batmaz ama şirketler batır dedi. Maliye Bakanı’nın bu sözü, gerçekte kimin temsilcisi olduğunu ve kimin çıkarlarını koruduğunu ifade etmesi açısından önemliydi. Maliye Bakanı ayrıca “Devlette asgari ücretle çalışan yok. Asgari ücret devletin sorunu değil. Bu özel sektörün ödediği bir ücrettir” dedi. Biz Maliye Bakanına, “Ya konuştuğunu bileceksin ya da bildiğin kadar konuşacaksın” demek istiyoruz. Çünkü sadece kamuda 500 binin üzerinde taşeron işçi çalışıyor. Bu işçiler devletin asli işçileridir. Bunun yaklaşık 150 bini sağlık alanında asgari ücretle çalışıyor. Dolayısıyla devlette asgari ücretle çalışan işçi olmadığı söylemi, en iyi ihtimalle bakanın cahilliğini gösteriyor.

-Asgari ücretin belirlendiği dönem, kıdem tazminatı, bölgesel asgari ücret ve esnek çalışma gibi bir dizi saldırı planının gündemde olduğu bir evreye denk gelmiş bulunuyor. Bu süreç, toplam saldırı dalgası içerisinde nasıl bir yere oturuyor?

Evet, insanca yaşayacak bir asgari ücret istiyoruz. Bu ülkede açıklanan rakamlar var. En son DİSK-AR, açlık sınırının 990 lira olduğunu açıkladı. Yoksulluk sınırı ise 3 bin liraya yakın. Bizim açımızdan yoksulluk sınırının olmazsa olmaz olduğunu söylüyoruz. İnsanca yaşayacak asgari ücretin somut ifadesi budur diyoruz. Eğitimden sağlığa, ulaşımdan barınmaya, içtiğimiz suya kadar tüm temel hizmetlerin piyasaya açıldığı, her şeyin paralı hale getirildiği, her ay düzenli olarak zam yapıldığı düşünülürse asgari ücret tartışması bunlardan ayrı düşünülemez. Bizim meselemiz asgari ücretin şu kadar olması değil aynı zamanda eğitimin, sağlığın, niteliksel ulaşımın, barınmanın, suyun, elektriğin, doğalgazın asgari kullanım bedellerinin ücretsiz olması talebiyle de bu mücadeleyi yürütüyoruz. Bugün bize asgari ücret adı altında sefalet ücretini reva gören sistem, hükümet veya devlet sadece asgari ücret konusunda değil, emeğin tüm kazanılmış haklarını ortadan kaldırmaya çalışıyor. Sağlık alanında en son 663 No’lu Kanun Hükmünde Kararname (KHK) ile tüm hastanelerin doğrudan piyasaya açılması bunun sağlık alanındaki en önemli sonuçlarından biri oldu. Hem halkın sağlık hakkının hem de sağlık çalışanlarının güvenceli çalışma hakkının ortadan kaldırılması isteniyor. Bu süreçte kuşkusuz kıdem tazminatı hakkının gasp edilmesi, özel istihdam büroları, kıralık işçiliğin tekrar

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://mantei.org>

yasalaşması, bölgesel asgari ücret adı altında IMF heyeti geliyor ve asgari ücret yüksek diyor sürekli olarak.

Açlık sınırının altındaki ücreti bile yüksek buluyorlar. Tüm bunlar, sermayenin emeğe dönük kuşatma hareketini ve saldırı programını ifade ediyor. Asgari ücret bunların içerisinde çok önemli bir nirengi noktasını ifade ediyor. Asgari ücretin belirlenmesi süreci, sadece bir ücret meselesi olmasının ötesinde devletin toplumla, emekçilerle yaptığı en büyük toplumsal sözleşmedir. Biz bu sürece müdahil oluyoruz ve mücadeleyi örgütüyoruz.

- Asgari Ücret Tespit Komisyonu içerisindeki Türk-İş bu ortaoyununa alet oluyor. Hak-İş ve Türk-İş asgari ücretin en düşük memur maaşı düzeyine çekilmesini istiyorlar ama suskunluk içerisinde. Sizce bu açık işbirliği nasıl bozulur?

Türk-İş yıllardır Asgari Ücret Tespit Komisyonu’nun bir parçası olmaya devam ediyor. Bazı dönemlerde ikinci-üçüncü toplantıdan sonra masadan kalktıkları oldu ama bu tek başına bir şey ifade etmiyor. O sorumluluk, bu durumu değiştirme sorumluluğudur. Masadan kalkmak tek başına bir şey ifade etmez ve Türk-İş bu sürecin bir parçası haline gelmiştir. Türk-İş genel olarak yürüttüğü sendikal mücadele açısından baktığımızda sadece kendi üyelerinin kazanılmış haklarını korumaya endeksli bir sendikal anlayış içerisinde. Bu açıdan bile çok şey tartışılabilir ama Türk-İş’in temel yaklaşımı bu. Dolayısıyla bugün Türk-İş içerisinde net rakamları bilmemekle birlikte asgari ücretle çalışan işçinin çok fazla olmadığı (çünkü asgari ücretle çalışanlar ağırlıklı olarak örgütsüz) biliniyor. Türk-İş hükümet politikalarının doğrudan bir ortağı olmuş durumda. Gerek konfederasyon olarak gerekse de sendikamız açısından, Türk-İş’in bu masada oturmasının doğru olmadığını başından itibaren söylüyoruz. Bunun ötesinde asıl Türk-İş’in ve sendikaların yapması gereken asgari ücret sürecini hükümetin ve patronların bu kadar rahat biçimde tek taraflı olarak belirlemesini engelleyecek bir mücadele sürecinin örgütlenmesi lazım. Asgari Ücret Tespit Komisyonu masasının sokakta kurulması lazım. Bu süreç, ancak sokağın gücüyle değiştirilebilir. Yoksa, toplantılarda Türk-İş’in veya başka bir konfederasyonunun bulunması bir şeyi değiştirmeyecektir.

- Sendika olarak asgari ücretin belirlenmesi sürecinde kampanya yürüttünüz. Bu kampanya çerçevesinde nasıl tepkiler aldınız?

Öncelikle kendi üyelerimiz ve taşeron sağlık işçileri açısından en önemli ve temel meselelerden bir tanesi, tüm arkadaşlarımız canla başla bu süreci örgütüyorlar. Üyemiz olsun ya da olmasın asgari ücretle çalışan tüm emekçilerin yoğun bir desteği var. Geçtiğimiz yıl üye sayımızın çok üzerinde binlerce imza topladık. 18 klasör içinde imzalarımızı TBMM’ye sunduk. İmza stantlarımızı işçi mahalleleri ve kent merkezlerinde de açıyoruz. Herkesin çok yoğun ilgisi ve desteğiyle karşılandık. Geçtiğimiz yıl iki yürüyüş kolunda da inanılmaz büyük destek aldık. Asgari ücretin bu kadar temel bir mesele olduğunu, yürüttüğümüz her mücadelede görüyoruz.

-DİSK, asgari ücret komisyonunun sermayenin denetiminde olmasını, işçi sınıfının iradesinin hiçleştirilmesini eleştiriyor. Bu süreçte rapor

yayınlanan pek az ötesine geçildi. DİSK’in asgari ücretin belirlenmesi sürecine yönelik tutumunu yeterli buluyor musunuz? Bugünden bakılırsa önümüzdeki döneme ilişkin asgari ücret mücadelesi nasıl yürütülmeli? Mücadelenin durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

DİSK’in tutumu bu süreçte, sermaye politikalarına karşı bir duruşu ifade ediyor. DİSK-AR’ın araştırması da son derece önemli. Fakat DİSK de tüm işçi sınıfını, sendikalı-sendikasız, örgütlü-örgütsüz tüm işçileri insanca yaşayacak bir asgari ücret talebiyle mücadeleye sürükleyebilmiş değil. Önümüzdeki süreçte DİSK’in ve tüm sendikalarımızın, fiili, meşru, militan sendikal çizgiye inanan herkesin bu süreci böyle örgütlemesi lazım. Ancak her şey bitmedi. Asgari ücretin Aralık ayına sıkışmış bir gündem değil, temel mücadele taleplerinden biri olması gerekiyor. Nasıl ki kıdem tazminatının gaspına, özel istihdam bürolarına karşı çıkıyorsa asgari ücretin bütün bir mücadele sürecinin temel taleplerinden biri olması gerekiyor. Bu utancın Türkiye’de ortadan kaldırılması gerekiyor. Bu kadar rahat konuşmamaları gerekiyor. Maliye Bakanı o gün bir laf daha etti. Avrupa Birliği ülkelerinden 7-8’ini örnek gösterdi. Türkiye’deki asgari ücretin bu ülkelerin hepsinden daha yüksek olduğunu söyledi. Yunanistan’ı örnek gösterdi. Oysa ki Türkiye’de alım gücü, gelir dağılımı, adaletsizlik ortadayken Maliye Bakanı çıkıp bu kadar rahat konuşmamalı. Açlık sınırının 990 lira olduğu bir yerde 660 liralık asgari ücretin yüksek olduğunu söyleyememeli. Bakan böyle konuşabiliyorsa bu bizlerin ayıbıdır.

- Son olarak, mücadele cephesinden 2012 yılına yönelik beklentileriniz nelerdir?

2012 yılına herkes yeni umutlarla giriyor. Biz, asgari ücretin belirlendiği bir süreçte yeni yıla çok da umutlu bakmıyoruz. Bu umudu kendi ellerimizle büyüteceğimizi ve büyütmeekte olduğumuzu da biliyoruz. İşçiler, emekçiler olarak kendi gücümüzün de farkındayız. 2012 yılında mücadelenin daha da yükseldiği, AKP’nin, sermayenin, baskı ve zor politikalarına karşı birliğin, direncin ve dayanışmanın yükseldiği bir yıl olmasını diliyoruz. Bunu gerçekleştirmek için de başta Devrimci Sağlık-İş olmak üzere tüm taşeron sağlık işçileriyle birlikte bu mücadele alanında biz de yerimizi alacağız.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ümraniye’de “asgari ücret” semineri

Ümraniye İşçi Birliği asgari ücret semineri gerçekleştirdi. Sarıgazi’de bulunan OSİM-DER’de 25 Aralık Pazar günü yapılan seminere DİSK/Genel-İş Sendikası İstanbul Anadolu Yakası 1 No’lu Şube Başkanı **Mahmut Şengül** ve Şube Sekreteri **Erol Kamberoğlu** katıldı.

Ümraniye İşçi Birliği adına yapılan konuşmada sermaye sınıfının genel saldırılarına değinildi ve onun sözcülerinden oluşan Asgari Ücret Tespit Komisyonu’nun %3 gibi bir zamlarla işçilere yeniden sefalet ücretini dayatmayı planladığı ifade edildi. Bunun Ulusal İstihdam Stratejisi kapsamında hayata geçirilmeye çalışılan saldırılardan ayrı ele alınamayacağı ifade edildi ve işçilerin saldırılara karşı örgütlenmekten ve mücadele etmekten başka bir yolu olmadığı söylendi.

Mahmut Şengül konuşmasında ‘70’li yıllarda yaşanan sınıf hareketliliğinden ve 12 Eylül darbesi sonrasında bugüne kadar işçilerin yaşadığı hak kayıplarından, geçmişle ve işçi sayısındaki artışla kıyaslandığında bugün örgütlülüğün oldukça zayıf olduğundan bahsetti. Kıdem tazminatı fonunun bir aldatmaca olduğunu ifade ederek, işçilerin en önemli haklarından biri olan kıdem tazminatının gasp edilmesi karşısında özellikle tabanda bir örgütlülük yaratılması gerektiği söylendi. “Sendikalar göstermelik eylem yapıyorlar, önemli olan şalter indirmektir. Söylenen sözlerin ancak bu şekilde inandırıcılığı olur. Sendikaların hükümetin çıkardığı yasalara karşı bir tez ortaya koyması gerekir” diyen Şengül, saldırılar karşısında sendikalara düşen görevi hatırlattı. Fakat asıl önemli olanın tabandan gelecek basınç olduğu söylendi.

Ardından işçiler söz aldı. Yapılan konuşmalarda tabandan oluşturulacak bir basınçla sendika yönetimlerini harekete geçirmek gerektiği, sendika bürokratlarının işçilerin isteklerine cevap veremeyecekleri ve sendikalı-sendikasız ayrımı yapmadan işçilerin birlikte hareket etmesi gerektiği söylendi. Eski bir G-U işçisi ise önemli olanın üye sayısı değil örgütlülüğün düzeyi olduğunu, sendikaların tabandan yeniden yapılandırmaya gitmesi ve bu şekilde işçilerde yarattığı güvensizliğin kırılması gerektiğini ifade etti.

Sarıgazi’de basın açıklaması

Seminerin ardından işçiler bir yürüyüş gerçekleştirdi. “İnsanca yaşamaya yeten, vergiden muaf asgari ücret için mücadele saflarına! Ümraniye İşçi Birliği” ozalitinin taşındığı yürüyüşün ardından Demokrasi Caddesi girişinde basın açıklaması yapıldı. Yapılan açıklamada şu ifadeler yer verildi: *“Emeğimizin karşılığı olarak bizlere yutturulmaya çalışılan sefalet ücretine karşı İnsanca yaşamaya yetecek vergiden muaf asgari ücret talebiyle mücadele bayrağımızı yükseltmeli ve bu oyuna dur demeliyiz. Fabrikalarda, atölyelerde ücretlerimiz için, haklarımız için bir araya gelmenin, örgütlenmenin yollarını zorlamaktan başkaca çaremiz yoktur. Bu sefalet ücreti, ağır sömürü koşulları ve her gün bir yenisi gasp edilen haklarımız bizlerin örgütlü tepkisi olmadan daha da gerilere gidecektir. Buna bir son vermenin yolu mücadeleden başka bir yere çıkmaz.”*

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Ümraniye’de sınıf çalışmalarından

Sınıf devrimcileri Ümraniye yerelindeki faaliyetlerine hız kesmeden devam ediyor. Sınıfa yönelik saldırılara karşı işçi ve emekçileri uyaran ve mücadeleyi büyütmeye çağıran çalışmalar yapıldı.

Aylık çıkan OSB-İMES İşçileri Bülteni Aralık sayısı fabrika dağıtımlarıyla işçilere ulaştırılıyor. Bültenin kapak yazısında sefalet ücreti olan asgari ücret yer alıyor. “İnsanca yaşayabilecek vergiden muaf asgari ücret için mücadele saflarına!” başlıklı yazıda sefalet ücreti teşhir ediliyor.

Ümraniye İşçi Birliği’nin kıdem tazminatının gaspına karşı başlattığı imza kampanyası devam ediyor. Sarıgazi’den sonra bu hafta da İmes A Kapısı’nda imza standı açılarak İMES işçileri kıdem

tazminatının gaspına izin vermemeye çağrıldı. Salı ve çarşamba günleri sabah işe giriş saatlerinde A Kapısı’nın önünde açılan standla birlikte hem imza toplandı hem de kıdem tazminatını anlatan Ümraniye İşçi Birliği imzalı bildiri dağıtımı gerçekleştirildi.

Maltepe Belediyesi’nde direnen taşeron işçilerinin onurlu direnişleri Ümraniye’ye taşındı. OSB-İMES İşçileri Derneği, işçi ve emekçilere onurlu direnişe sahip çıkması için çağrı yaptı. “Hakları için direnen Maltepe Belediyesi taşeron işçileri yalnız değildir!” şiarıyla İMES, Dudullu ve Sarıgazi’de OSİM-DER imzalı ozalitler yapıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Kayseri’de asgari ücret eylemi

Kayseri İşçi Birliği, asgari ücretin belirlenmesi sürecinde gerçekleştirdiği eylemle “İnsanca yaşamaya yetecek asgari ücret” talebini yükseltti.

25 Aralık Pazar günü Hunat Meydanı’nda yapılan açıklamada, AKP hükümetinin 2012 yılı için geçerli olacak asgari ücretin belirlenmesinde patronları koruyan yaklaşımı protesto edildi.

Hükümetin bölgesel asgari ücret uygulamasını hayata geçirme planına dikkat çekilen eylemde Türk-İş ve Hak-İş’in ihanetçi rolüne de değinildi.

Bu konfederasyonların yıllardır dile getirdikleri “asgari ücretin en düşük memur maaşı düzeyine çekilmesi” talebinin gerçekleşmesi için gerekli olan mücadeleyi ortaya koymadıkları söylendi.

“Biz işçiler insanca yaşamaya yetecek asgari ücret Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

istiyoruz. Kayseri’de topladığımız imzalar bunun kanıtıdır” denilerek Kayseri İşçi Birliği’nin talepleri şöyle sıralandı:

“İnsanca yaşamaya yetecek asgari ücret 7 saatlik işgünü 35 saatlik çalışma haftası insanca tatil yapmak kesintisiz iki günlük tatil 6 haftalık yıllık ücretli izin eşit işe eşit ücret her türlü fazla mesainin yasaklanması, zorunlu gece çalışmasının yasaklanması, kadın işçilerin kadın ana ve çocuk sağlığına zararlı işlerde çalıştırılmasının yasaklanması, kadın işçilerin doğumdan önce ve sonra 3 er aylık ücretli izne ayrılması bedenimizi kemiren zihnimizi yoran esnek üretim parçabaşı akord vb. çalışma sistemlerinin ve taşeronlaştırmının yasaklanmasını istiyoruz”

Birleşik Metal-İş Merkez Genel Kurulu'nda yaşananlar üzerine...

Bürokratik çarpıtma ve yalanlara yanıt!

Geçtiğimiz haftalarda gerçekleştirilen Birleşik Metal-İş Merkez Genel Kurulu'nda Metal İşçileri Birliği'ne karşı gösterilen tutuma ilişkin sözümüzü söylemek bir zorunluluk haline geldi. Çünkü MİB, genel kurul kürsüsünde kendisini savunmak ve saldırılara yanıt vererek olanağından yoksun kalmıştır. Oysa MİB üyelerine fiili saldırıda bulunmaya kalkanlar, devrimci işçilere yasakladıkları kürsüyü, MİB'e yönelik saldırganlığı körüklemek ve bunun için delegeleri galeyana getirmek amacıyla pervasızca kullanmışlardır. Böylelikle hamasi nutuklarla yarattıkları atmosfer içerisinde MİB üyelerini hedef göstermeye ve tecrit etmeye çalışmışlardır.

Hatırlatalım ki MİB üyeleri kendilerine yönelik saldırı ve sataşmalara kürsüden yanıt vermek istemişlerse de, merkez yönetiminin kontrolünde olan divan bunu kaba biçimde geri çevirmiştir. O halde burada, genel kurulda yaşananlar ve yaşananlara dair sendika bürokratları tarafından yapılmış tek yönlü çarpıtmalara karşı karşı sözümüzü söyleyeceğiz.

Genel kurulda neler yaşandı?

Bilindiği üzere Metal İşçileri Birliği'ni hedefleyen saldırgan tutumlar ilk olarak genel kurulun birinci gününde ortaya çıkmıştır. Genel kurulun “konuk konuşmacılar” bölümünde en son konuşmacı olarak söz verilen Metal İşçileri Birliği temsilcisi, konuşmasında başka şeyler yanında Birleşik Metal'e ilişkin eleştirilerde bulunduğu sırada, genel merkez yöneticilerinin yönlendirmesiyle divan tarafından susturulmak istenmiştir. Divanın müdahale sırasındaki gerekçesi, “Haddinizi aşıyor, sendikanın iç işlerine müdahale ediyorsunuz” biçimindedir.

Müdahale karşısında ise Metal İşçileri Birliği temsilcisi soğukkanlılığını koruyarak, genel kurulda Saadet Partisi başkanına sınırsızca söz verilmesine atıfta bulunarak konuşmasını sürdürmüştür. Ancak müdahale konuşma tamamlanıncaya kadar devam etmiştir.

Genel kurulun ikinci gününde yaşananların fitilini ise, tam bir provokasyon örneği olan bir tutum ateşlemiştir. Provokasyonu yaratan kişi Kocaeli Şube Başkanı Hami Baltacı'dır. Baltacı anlaşılabilir biçimde büyük bir gerilimle yaptığı konuşmada, genel kurula dışarıdan birilerinin müdahale ederek toplum mühendisliğine soyunduğunu iddia ederek parmağını MİB üyelerinin oturduğu bölüme doğru sallayarak “dışarıdan müdahale eden toplum mühendislerinin parmağını kırarız” biçiminde tehditler savurmuştur. Bu tehdit üzerine, haklı olarak bir MİB üyesinin “kimi kast ediyorsun?” sorusuyla karşılaşınca da, tehdit ve hakaretler savurmaya devam etmiştir. Kürsüden kabadayılığa soyunan Baltacı'nın bu tutumu MİB üyeleri tarafından tepkiyle karşılanırken, salonda bulunan sendika yöneticilerinin bir kısmı da MİB üyelerinin üzerine yürümeye kalkmış, yaşanan kısa süreli gerilim MİB üyeleriyle bazı sendika çalışan ve yöneticilerinin müdahalesiyle yatıştırılmıştır.

Ancak hemen ardından ise kürsüden sırayla konuşan bazı sendika şube başkanları, Baltacı ile aynı telden konuşarak yaşananları dışarıdan sendikaya yönelik bir müdahale girişimi gibi göstermeye ve çarpıtmaya çalışmışlardır. Böylelikle hamasette birbirleriyle yarışan sendika yöneticileri, kendileri ve birbirleri hakkında “kahramanlıklar”la dolu secereler çıkarırken, bir linç atmosferi oluşturmuşlardır.

Yaratılan bu atmosfer içerisinde soğukkanlılığını koruyan MİB üyeleri genel kurulun sonuna kadar

Ama sendika bürokratlarımızın kıstasları farklıdır. Onlar Birleşik Metal'i bir sınıf örgütü değil, kendinden menkul, içe kapalı bir dernek sanıyorlar. Bunun için biçimsel hukuku, kendilerine korunak yapıyor, işlerine geldiği gibi yorumluyorlar.

izlemekle birlikte kendilerini savunma olanağından tümüyle yoksun kalmışlardır. Bu koşullarda tek taraflı bir şova çevrilen genel kurul, şu ya da bu biçimde muhalif delegelerin seslerinin de boğulduğu bir arenaya da dönüştürülmüştür.

Genel kurulda yaşananlar en genel hatlarıyla böyleydi. Şimdi burada muhataplarımız tarafından tüm bu süreç boyunca tutumlarını haklı çıkarmak için öne sürülen çeşitli yaklaşımlara ilişkin görüşlerimizi ortaya koymak istiyoruz. Böylelikle bu akıl almaz tutumlara dayanak yapılmaya çalışılan gerekçelerin, gerçekte bürokratik bir anlayış ve algının ürünü olduğu daha net biçimde görülecektir.

Genel Kurul'a “dışarıdan müdahale” mi?

Bilindiği üzere ilk gün MİB temsilcisine yapılan müdahale ile birlikte ikinci gün yapılan provokasyon tümüyle bu iddiaya dayandırılarak haklı gösterilmeye çalışılmıştır. Güya MİB'in yaptığı konuşma ve dağıttığı broşür genel kurula yapılmış “dışarıdan” bir müdahaledir, genel kurula dışarıdan müdahale yapmaya da kimsenin hakkı yoktur...

Oysa, öncelikle belirtmek isteriz ki, MİB temsilcisi “teknik” olarak dışarıdan sayılsa da, (çünkü “konuk konuşmacılar” bölümünde konuşmuştur) gerçekte bu sendikanın içerisinde emek veren, mücadele eden ve taraf olan bir platform adına konuşmaktadır. O nedenle buradaki “teknik” sorunun herhangi bir önemi yoktur. Ayrıca ekleyelim ki MİB temsilcisi aynı zamanda Birleşik Metal üyesi ve şube delegesidir. Dahası MİB'in birçok bileşeni, Birleşik Metal üyesi olduğu gibi, sendikanın örgütlenmesi yolunda mücadele etmiş, bedel ödemiş insanlardır. Bunu en iyi de Birleşik Metal yöneticileri bilir. Bilirler ancak devrimci eleştiriden duydukları rahatsızlıktan dolayı bilmezden gelirler.

Elbette MİB de kendi sözünü delege konuşmaları bölümünde de ortaya koyabilir tartışabilir, tartıştırabilir de... Ancak söz konusu konuşma kurumsal bir konuşma olduğu ölçüde dışarıdan müdahale sorunuyla ilgili

bulunulmuştur. Peki bu bir yana, “konuk konuşmacılar” eleştiride bulunamazlar mı? Bunun aksini düşünmek MİB'in sendikaya hakim anlayışa yönelttiği bürokratism eleştirisinin haklılığını göstermekten başka bir işe yaramaz. Çünkü bürokratik yozlaşma her şeyden önce şu ya da bu gerekçeyle dokunulmaz alanlar yaratmakla işe başlar. Zaman içerisinde de bu alan giderek genişler ve bürokratlaşmış yöneticiler “içeriden-dışarıdan” en küçük muhalif sese karşı dayanılmaz bir öfke duyarlar.

Oysa demokratik bir işleyişin hakim olduğu örgütler ve yöneticileri, sadece kendi bünyelerinden değil aynı zamanda “dışarıdan” gelecek eleştirilere de açık davranırlar. Çünkü sendikalar bürokratların “babalarının çiftliği” değil, bir bütün olarak işçi sınıfına aittir. Bu nedenle de nerede olurlarsa olsunlar, “içeride dışarıda” işçi sınıfı davası için emek veren herkesin sendikalar ve sendikal politikalar hakkında söz söyleme-eleştirme hakkı vardır. Öyle ki genel kurul programının “konuk konuşmacılar” bölümü, genel kuruldan bağımsız-dışarıdan bir bölüm değil, onun parçasıdır. Bu bölümde konuşanlar doğal olarak işçi sınıfı davasına ilişkin sözü olanlardır. Dolayısıyla o ölçüde de sendika ve mücadelenin sorunlarıyla ilgili de konuşmakta da özgürdürler.

Ama sendika bürokratlarımızın kıstasları farklıdır. Onlar Birleşik Metal'i bir sınıf örgütü değil, kendinden menkul, içe kapalı bir dernek sanıyorlar. Bunun için biçimsel hukuku, kendilerine korunak yapıyor, işlerine geldiği gibi yorumluyorlar. Bu durumda da bu bölümde Saadet Partisi gibi sınıf düşmanı eli kanlı bir partinin liderine sınırsızca söz verilip attığı nutukları alkışlanırken, sendika ve sendikal politikalar konusunda söz söyleyen devrimci işçilerin susturulması olağan bir tutummuş gibi sunulabiliyor ve bu da kendilerine öncüyüm-sosyalistim diyen bazı delegeler tarafından alkışlanabiliyor. Hami Baltacı gibi sendikal bakımdan “mücadeleci” sınıfına sokulsa dahi, sınıf bilincinden ve DİSK kültüründen yoksun bazı sendikacılar da “toplum mühendisliği” diye suçlayarak onları tehdit etme cüretini kendinde bulabiliyor. Elbette onlara bu cüreti,

bu bilinci verenler şu an Birleşik Metal’in yönetiminde oturanlardır. Onların anlayışı alt kademe bürokratlar tarafından bu biçimde ve bu kabalıkta dile getirilmiştir sadece...

Bürokratik yozlaşma eleştirisine kimler, neden alınganlık gösteriyor?

Belirtmek gerekir ki provokatörlüğe soyunan Hami Baltacı’nın bunu nasıl bir niyet ve ne tür bir psikolojik motivasyonla yaptığını bilmiyoruz. Ancak MİB’in eleştirilerinin hedefinde olan sendika bürokratlarının, bu eleştirileri çarpıtmak ve kişiselleştirmek yoluyla MİB’e karşı sendika içerisinde tepki örgütlemeye çalıştıklarına tanığız. Öyle ki genel kurul kürsüsünden ve kulislerinden MİB broşürünü kasteden bazı sendika yöneticileri, “ben mi bürokratım, çatılara çıkan, kapılarda direnen ben değil miyim” türünden ifadeler kullanmaktaydı. Zaten Baltacı’nın provokasyonu sonrasında sendika yöneticilerinin peşi sıra kendi secereleri üzerinden hamaset yapmaları da bunu başka bir yönden ispatlamaktadır.

Siyasal bilinci ve kültürü zayıf ancak mücadelecî yönleri gelişkin bazı sendika yöneticilerinin sendikal bürokrasi kavramından rahatsız olmalarını anlayabiliriz. Ancak anlayışla karşılamayız. Çünkü sendikal bürokrasi eleştirisi bir hakaret değildir. Demokrasinin şu ya da bu nedenle işlememesi ve tabanın söz-yetki ve karar hakkını kullanarak örgüte hakim olamadığı her durumda, şu ya da bu düzeyde bürokrasinin doğması kaçınılmazdır. Yani bu niyet sorunundan öte nesnel bir durumdur.

Fakat, mücadeleye şu ya da bu düzeyde katkı yaptıktan sonra yönetici kademelere oturanlar, konumlarını kazanılmış bir hak olarak görüp de eğer şu ya da bu gerekçeyle kendilerini dokunulmaz-tartışılmaz hale getirir, konumlarını da yetenekleri ile değil de apoletleriyle korumaya çalışırlarsa asıl bürokratik tehlike ve çürüme de burada başlar. Burada artık nesnel bir durum değil, niyet sorunu var demektir. Zira koltuklarını ve yetkilerini nasıl bir gerekçeyle olursa olsun sınıf çıkarlarının ve tabandan örgütlü işçi inisiyatiflerinin önüne koyanlar en ala bürokratlardır. Bunların ilericilikleri ve solculukları da onları bürokrat olmaktan kurtaramaz. Önümüze geçmişlerini serip kahramanlık taslayanlara sayısız bürokratik icraatlerini gösterebiliriz. Tabana rağmen nasıl kararlar aldıklarını, sözleşme bitirdiklerini, direniş kırdıklarını vs. vs. hatırlatırız. Çel-Mer’leri, Legrand’ları, GU’ları, Penta’ları, Mutaş’ları, kapı önünde çürüttüğünüz nice direnişi hatırlatırız...

“Demokrasi herkesin her şeyi söyleme özgürlüğü değildir”

Bu sözler yaşanan provokasyonun ardından konuşan Birleşik Metal genel merkez yöneticilerinden birisine ait. Güya MİB üyelerine ve yönetime yönelik sert eleştirilerde bulunan delegelere sınırları bildirilmektedir. Fakat bu ifadeler “demokrasinin bittiği” noktayı göstermekte, bir başka yönden de bir kez daha bürokratizmi tüm yalınlığıyla ortaya koymaktadır. Öyle ya “herşey” olarak kodlanan ifadeler ne olabilir ki? Sendikal bürokrasi eleştirisi mi, bazı delegeler tarafından dile getirilen beş yıldızlı otelde genel kurul yapılmasına yönelik eleştiriler mi, yoksa TİS sürecinde doğru işler yapılmadığı yolundaki belli belirsiz uyarılar mı?

Birleşik Metal Genel Kurulu diğer sendikaların olağan genel kurullarıyla karşılaştırıldığında neredeyse muhalefetsiz, eleştiri yoksunu bir genel kurul olmuştur. Ama bu kadarı dahi merkez yönetim kurulu için yeterli gelmemektedir. Öyle ki onlar cılız birkaç ses ile MİB gibi “dışarıdan” yapılan eleştiriler karşısında bu denli öfkeye kapılmakta ve demokrasinin sınırlarını

hatırlatma gereği duymaktadırlar. Yani Birleşik Metal yöneticileri tehdit etmekte, hedef göstermektedir. Bir adım ötesinin zorbalık olduğunu ilan etmektedirler ki, bu tehditlere karnımız tok, bunu da belirtelim.

Ayrıca bu ifadenin Tayyip Erdoğan gibi AKP şefleri tarafından da sık sık kullanıldığını hatırlatmak isteriz. Bu sözün sonucu ise toplumsal muhalefete karşı her türlü zorbalığın kullanılması olmaktadır. Sınıfın ve DİSK’in değerlerine yabancılaşanların bu sınıf düşmanıya aynı dilden konuşmaları tesadüf değildir.

“Kürsü ne derse der, ancak siz tek bir söz söyleyemezsiniz, kürsünün dokunulmazlığı var”

Buradaki ifadeler bazı sendika yöneticileri tarafından, Hami Baltacı’nın provokasyonuna karşı MİB üyelerinin tepki göstermesi sırasında kullanıldı. Elbette konuşanın kimliğinden ve ne dediğinden bağımsız olarak o kürsü Birleşik Metal’e, yani metal işçilerine aittir. Dokunulmazlığı sağlayan da budur. MİB üyeleri de zaten Baltacı kürsüden hakaretler ve tehditler

savurmasına rağmen bu kürsüye herhangi bir fiili müdahalede bulunmamışlardır. Dahası, daha sonrasında sendika başkanları peşpeşe MİB’i hedef alan konuşmalar yaparak delegeleri ajite etmeye çalışırken de bu konuşmalar karşısında soğukkanlılıklarını korumuşlardır.

Ancak bilinmelidir ki kürsü dokunulmazlığı, ancak genel kurulda ifade özgürlüğünü güvence altına almak içindir. Burada söz konusu olan ise kürsü dokunulmazlığının arkasına sığınarak, kürsüden konuşma hakkı tanınmayanlara ağızına geleni keyfince söylemek ve dahası işi tehditlere vardırarak olmuştur. İşte kabul edilmemesi gereken budur. Kürsüyü kendilerine siper edip sınırsızca atış yapanlar, kendilerini aynı koşullarda savunma olanağından yoksun olanları, genel kurulu ajite ederek bir linç atmosferi içerisine sokmaya çalışmışlardır.

İşte bürokratik yozlaşma da böyle bir şeydir.

Metal İşçileri Birliği, genel kurulda bu biçimde sahne alan sendikal bürokrasiye karşı mücadelesini bundan böyle de kararlılıkla sürdürecektir.

Metal İşçileri Birliği

Genel-İş İzmir 2 Nolu Şube’de genel kurul

2500 taşeron işçisinin İzmir Büyükşehir Belediyesi bünyesindeki şirketlere sendikalı olarak alınmasıyla yeniden açılan DİSK Genel-İş İzmir 2 Nolu Şube’de, altı aylık geçici yönetim sürecinden sonra yeni yönetimin belirlenmesi için 1. Olağan Genel Kurul Atatürk Stadı Hakemler Lokali’nde gerçekleştirildi.

3100 üye ve 209 delegeye sahip şubenin yönetim kurulu seçimlerine Taner Şanlı başkanlığındaki tek liste ile girildi.

Açılış konuşmasını Şube Başkanı Taner Şanlı’nın yaptığı genel kurulda Genel-İş’in kuruluş ve mücadele süreçlerini anlatan bir sinevizyon gösterildi. Sinevizyonda Genel-İş İzmir 2 Nolu Şube’nin kuruluş sürecinin aşamalarını oluşturan Park Bahçe ve Kent-A.Ş işçilerinin mücadelesine de yer verildi. Ardından sınıf mücadelesinde ve devrim davasında şehit düşenler adına saygı duruşunda bulunuldu.

Saldırılarına karşı mücadele çağrısı

Sonrasında sözü alan divan, sermayenin son dönem saldırılarına değinerek kıdem tazminatının gaspına karşı mücadele çağrısı yaptı. Konuşmada tutuklu sendikacılara da değinildi.

Ardından söz konuk konuşmacılara bırakıldı. Bu kısımda DİSK Ege Bölge Temsilcisi ve Birleşik Metal-İş İzmir Şube Başkanı Ali Çeltek, Genel-İş Sendikası yöneticilerinden Naci Çetin ve Can Bahadır söz aldılar.

Genel kurul, Şube Sekreteri Barış Aras tarafından faaliyet raporunun okunmasıyla devam etti. Kıdem tazminatı eylemleri, 8 Ekim Ankara mitingi, el ilanı

dağıtımları ve imza kampanyaları, tutuklu sendikacılarla dayanışma eylemleri altı aylık faaliyet raporunun içeriğini oluşturdu.

Delege konuşmaları

Ardından delege konuşmalarına geçildi. Bu bölümde sekiz delege söz aldı. Delege konuşmalarında; iş yeri komitelerinin kurulması ve işlevselleştirilmesi, eğitim seminerlerine ağırlık verilmesi, toplu iş sözleşmelerinde işçi iradesinin tanınması, genel kurulların mücadele mevzisi olarak kullanılması, Maraş ve 19 Aralık katliamları, son dönemde yaşanan tutuklama saldırıları, sınıf sendikacılığı, işçi sınıfının devrimci misyonu, tutuklu sendikacılar ve şubenin misyonu başlıkları üzerine anlatımlar yapıldı.

Delege konuşmalarına cevaben Şube Başkanı Taner Şanlı teşekkür niteliğinde bir konuşma yaptı. Bundan öncesi için değil ama bundan sonrası için olacak her şeyin hesabının kendisinden sorulabileceğini ve işçiler ne istiyorlarsa sonuna kadar onlarla birlikte gideceğini söyledi. İşçiler arkasında olduğu sürece hiçbir şeyden korkmayacağını ve sırtını sadece 16 birimden oluşan işyerlerine dayayacağını ifade etti.

Son olarak oylamaya geçildi ve Taner Şanlı başkanlığındaki liste kazandı. Genel kurula konuk olarak Birleşik Metal-İş, Lastik-İş, Sosyal-İş ve Genel-İş sendikalarının yönetim kurulları katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

2011'de dünyayı emekçilerin isyanı 2012'de fırtın

Geride kalan 2011 yılında öne çıkan olaylar, dünyada egemen olan emperyalist-kapitalist sistemin insanlığın önünde aşılması gereken bir engel olduğunu çarpıcı örneklerle ortaya koymuştur. Yıla damgasını vuran isyanlar, genel grevler, direnişler ve işgal hareketleri ise, milyonların kapitalizmin egemenliği altında yaşamak istemediğini somut olarak kanıtlamıştır.

Onyıllara yayılan neoliberal politikaların yarattığı yıkıcı sonuçlar, kapitalizmin önlenemeyen küresel krizi, artan servet-sefalet kutuplaşması, kapitalist devletin otoriterleşmesi, akıl almaz boyutlara ulaşan silahlanma yarışı, bölgesel savaşlar, işgaller, doğa olaylarının felakete dönüşmesi... Emperyalist-kapitalist sistemin kaçınılmaz kıldığı tüm bu kötülüklerin işçi sınıfının, emekçilerin ve gençliğin güncel yaşamlarındaki yansımaları işsizlik, yoksulluk, geleceksizlik; eğitim, sağlık vb. temel haklardan yararlanma imkânlarının giderek ortadan kalkması ve giderek yayılan devlet terörü şeklinde olmuştur. Gerici savaşların kurbanı olan halklar ise ölüm ve yıkıma maruz kalmıştır.

Sömürü ve kölelik düzeni kapitalizmin bekası için insanı hiçe indirgeyen bu icraatlara tahammül etme dönemi kapanmıştır. 2011 yılına kapitalizmin ekonomik ve siyasi zorbalığına karşı isyanla giriş yapan Kuzey Afrika ve Ortadoğu halkları, yerküreye yayılan kitlesel direnişlerin fitilini ateşleyerek yeni bir dönemin kapılarını açmışlardır.

Dünyanın efendilerini eskisi gibi yönetme konusunda aceze düşüren bu yeni dönemde dünyanın işçileri, emekçileri ve genç kuşakları ise, süregelen şekilde yönetilmek istemediklerini kitlesel eylem ve direnişlerle ilan ettiler, ediyorlar. Ekonomik krizin ve yarattığı yıkımların içinden çıkamayan rejimin efendileri, halk isyanları, direnişler ve genel grevlerle siyasi krize doğru sürükleniyorlar. Suriye, İran ve Asya'da yaşanan gelişmeler ise, rejimin efendilerinin krizi savaşla aşma senaryoları hazırladıklarına işaret ediyor.

Pek çok musibetin sorumlusu olan düzenin efendileri, yeni savaşlara kapı aralayan icraatlara girişerek büyük bir kıyım ve yıkımın hazırlığını yapıyorlar. İsrail'i korumak için İran'a karşı füze kalkanına evet diyen Türk egemen sınıfları ile onların hükümeti AKP'nin attığı uğursuz adımlar ise, bu amerikancıların olası bir bölgesel savaşın göbeğinde yer almaktan çekinmeyeceklerini gözler önüne seriyor.

Diktatörleri alaşağı eden isyan dalgası

Tunus'ta başlayan isyan, 2011'in ilk günlerinde emperyalizmin ve İMF'nin "seçkin" diktatörü Zeynel Abidin Bin Ali'yi alaşağı etti. Kısa süre sonra Mısır diktatörü ve ABD-İsrail ikilisinin sadık uşağı Hüsnü Mübarek de Bin Ali'yle aynı akıbeti paylaşmak zorunda kaldı. Emekçilerin öfkesi karşısında şaşkına dönen dünyanın efendileri, istemeyerek de olsa sadık işbirlikçilerinden vazgeçmek zorunda kaldılar.

Tunus'ta başlayıp Mısır'a yayılan, oradan Bahreyn, Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Yemen, Libya, Körfez ülkeleri ve son olarak Suriye'ye uzanan kitle eylemleri, sisteme karşı biriken öfkenin boyutunu ortaya koymakla kalmadı, ekonomik ve siyasi zor altındaki emekçilerin korku duvarlarını yıktığını, hiçbir halkın sömürü ve zorbalığa sonsuza kadar boyun eğmeyeceğini de kanıtladı.

Tunus ve Mısır'da diktatörleri alaşağı eden isyanlar, sınıflar mücadelesini yeni bir düzeye sıçratmayı başardı. Her iki ülkede dinci gerici akımların isyanın meyvelerini devşirme yönünde belli bir başarı sağlayabilmeleri, isyanın değerini hiçbir şekilde azaltmıyor. İsyancıların görkemi, kitlelerin seferberliği, zulmün hükümsüz kılınması, emekçilerin değiştirme gücünün açığa çıkması ve bu sayede zorba diktatörlerin alaşağı edilmesi ile belirgin bir hal almıştır.

Emperyalistlerin ve Körfez'deki petro-dolar zengini şeyhlerin desteklerine rağmen Yemen diktatörü Ali Abdullah Salih'i tahtını bırakmaya zorlayan halk isyanı da, henüz rejimi yıkmayı başaramasa da, bu ülke tarihinin en görkemli eylemlerini ortaya çıkarmıştır. Milyonlarca Yemenli emekçi aylar boyunca alanlara çıkarak direnmiş, devlet terörü ve katliamlara rağmen geri adım atmamış, böylece diktatörü tahtından etmiştir.

Diğer ülkelerde olduğu gibi Yemen'de de süreç devam ediyor. Yakın gelecek için farklı olasılıklar söz konusu olsa da, Yemen'de alanları işgal eden milyonların mücadele kararlılığı bu ülkede yeni bir dönemin başlangıcı olmuştur.

Bahreyn'deki isyan ise, Suudi Arabistan ordusunun katılımıyla bastırılmaya çalışıldı. Tam bir süre avı düzenlendi. Ancak, cinayetler, işkenceler, kitlesel tutuklama ve işten atmalar halkın direnme iradesini kıramadı. Tüm baskılara rağmen direniş farklı şekillerde devam ediyor.

Libya ve Suriye'de başlayan kitle eylemleri, yazık ki, emperyalistlerle işbirlikçilerinin kuklası olan gerici güçlerin denetimine girdi. Bu ise, kitle eylemlerinin amacından sapmasına yol açtı.

Kuzey Afrika ve Ortadoğu'da, emperyalistler ve bölgesel gericiğin kalesi olan Suudi Arabistan ve Türkiye gibi devletlerle işbirliği yapan dinci gerici güçler iktidara yerleşme yönünde kayda değer adımlar atmıştır. Ancak neoliberal politikalarla iman etmiş, emperyalistlerle işbirliği yapan dinci gerici akımların iktidara yerleşmeleri, süreci geriletse de, bir süre sonra emekçilerin bu gerici akımın etkisinden kurtulmalarının yolunu da açacaktır. Zira dinci akımlara destek verenlerin önemli bir kısmı dini hassasiyetten değil, sosyal beklentilerden hareketle bu tercihi yapmaktadır. Dolayısıyla dinci gerici, neoliberal, Amerikancı akımların uzun süre emekçileri temelsiz hayallerle oyalaması mümkün görünmüyor.

İsyancılar emekçilerin temel sorunlarının çözümünü sağlamsa da, dahası dinci gerici güçlerin istismar edebileceği koşullar yaratmış olsa da, görkemli halk hareketleri olma onurunu taşımaya devam edecektir.

Genel grevler, direnişler, işgaller...

İsyancıların Arap dünyası ile sınırlı kalmayacağı

lgaları sardı...

daha da büyüyecek!

yayılan genel grevler, direnişler ve kent meydanlarının işgalleriyle görüldü. Eylemlerin biçimi ve araçları farklı olsa da, tetikleyici neden aynıdır: Neoliberal politikaların yıkıcı sonuçları ve kapitalizmin aşılamaayan küresel krizinin yarattığı kabarık faturanın işçi sınıfı ve emekçilere ödetilmek istenmesidir.

Sermayenin küresel saldırıları, dünya işçi ve emekçilerinin sorunlarının ortaklaşmasını sağlamakla kalmamış, bu olgunun bilince çıkarılmasına da katkıda bulunmuştur. Gelir dağılımının bozulması, işsizlik, eğitim, sağlık vb. hakların gaspı, rejimlerde çürüme, yolsuzluk ve rüşvet skandalları ve kitle hareketini bastırmak için zor aygıtının işe koşulması... Tüm bunlar Mısır'dan Yunanistan'a, İtalya'dan Yemen'e, İsrail'den ABD'ye, Tunus'tan İspanya'ya kadar, eyleme geçen milyonların hem reddettikleri icraatlar hem yükselttikleri talepler arasında bir çakışma olduğunu göstermiştir.

Arap dünyasındaki isyanların yanısıra Yunanistan, Fransa, İspanya, İngiltere, İtalya, ABD, Asya ülkeleri ve son olarak Rusya'da sokaklara dökülen kitleler, kapitalizmin ürettiği sorunlara karşı isyan bayrağını yükseltiyor, ekonomik, sosyal, siyasal talepleriyle bu kokuşmuş sistemi reddettiklerini ilan ediyorlar.

Grev, direniş ve işgal eylemlerinde gösterilen ısrar ve kararlılık, genişleyen ve derinleşen kitle hareketlerini pasifize etmenin eskisi gibi kolay olmayacağını gösteriyor. Egemenleri kaygılandıran da bu ısrar ve kararlılıktır. Zira bu eylemler sistemi teşhir etmekte, militan direniş ve işgal eylemlerinin emekçiler tarafından meşru görülmesini sağlamaktadır.

Artık işçi ve emekçilerin önemli bir kesimi sömürüyü, köleliği, yolsuzluğu, rüşveti, gelir dağılımındaki uçurumu gayr-ı meşru saymakta, bunlara karşı militan direnişi ise haklı ve meşru kabul etmektedir. ABD gibi toplumun apolitize edilip yönlendirildiği bir iklimde bile durum bu yönde ilerliyor.

İsyanların ardından genel grev, direniş ve işgallerin yaygınlaşması ve kısa sürede meşruluk kazanması, işçilerin, emekçilerin ve gençliğin geleceği kazanma mücadelesinde önemli bir eşik sayılmalıdır. Elbette hareket henüz işin başındadır, ancak kısa sürede bu kadar yayılıp meşruluk kazanması azımsanacak bir gelişme değildir.

Enternasyonal dayanışma ruhu büyüdü

Mısır'ın başkenti Kahire'deki Tahrir Meydanı'nın kitle direnişinin simgesi olarak kabul edilmesi, dünyanın farklı bölgelerinde kapitalizme karşı direnen emekçilerin Tahrir Meydanı'na gönderme yapmaları, oradan ilham aldıklarını ifade etmeleri, enternasyonal bilinç ve dayanışmanın hızla yayıldığına işaret ediyor.

Direnin simgesi olarak Tahrir Meydanı'nın hafızalara kazınması, 2011'in önemli kazanımlarından biri sayılmalıdır. Zira kapitalist sistemin efendileri bölgesel, etnik, dinsel, mezhepsel ayrımları körüklemek için çaba sarf ederken, Tahrir'deki militan kitle direnişi bu suni ayrımları yerle bir ederek dünyanın işçi ve emekçilerine esin kaynağı olmaya devam ediyor.

Kapitalizmin aşılamaayan krizi, iflaslar...

2011 yılı, kapitalizmin küresel krizinin daha da derinleştiğini, iflasların kapitalizmin beynine kadar yayıldığını gösterdi. Yunanistan, İspanya, İtalya, İrlanda bunun örnekleri oldu. Genel grevler ve militan kitle eylemlerine yol açan iflaslar, emperyalistlerin müdahaleleriyle hafifletilmeye çalışılsa da, sistem köklü çözüm üretme olanağından yoksun durumdadır. Tüm girişimler, iflaslara ancak geçici çözümler üretebiliyor. Ancak bu kurtarma paketleri faturanın işçi sınıfı ve emekçilere kesilmesini şart koştuğu için, sınıf çatışmalarını keskinleştirmekte, dolayısıyla rejimi siyasal krizlerle de baş başa bırakmaktadır.

Tüm veriler krizin aşılabileceğini değil, yeni iflaslara yol açacağına işaret ediyor. Artık bunu IMF şefleri bile kabul etmek zorunda kalıyor. Bu eğilim, sınıf çatışmalarının yeni yılda daha yaygın ve militan yöne doğru ilerleyeceği anlamına geliyor. Sosyal saldırılara bölgesel savaşların da eklenme ihtimalinin yüksek olduğu dikkate alındığında, 2012 yılının yeni isyanlara sahne olması şaşırtıcı olmayacaktır. Görünen o ki, ekonomik krizle boğuşan sistem, yeni yılda militan kitle hareketlerinin basıncını ensesinde daha çok hissedecektir.

Devrimci öncü partinin tarihsel önemi

Krizler, bunalımlar, isyanlar, savaşlar zincirine kaçınılmaz olarak devrimler halkası da eklenecektir. Bu sürece hazırlık evresinde işçi sınıfı ile emekçi müttefikleri için devrimci öncü partinin bayrağı altında birleşip mücadele etmek hayati bir önem taşımaktadır. Hem tarihsel hem güncel olaylar, devrimci öncü partisinin önderliği altında mücadele etmeden işçi sınıfı ile emekçi müttefiklerinin nihai kurtuluşa ulaşmalarının mümkün olmadığını kanıtlamaktadır.

Bolşevik Partisi'nin hazırlığı Rusya'da ayaklanan işçi sınıfının Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'ni gerçekleştirmesini sağlarken, beş yıla yayılan ayaklanma sürecine rağmen devrimci sınıf partisinin öncülüğünden mahrum kalan Alman işçi sınıfının devrim girişimi başarısızlıkla sonuçlanmış, bu yenilgi Hitler faşizmine giden yolun açılmasını da

kolaylaştırmıştır.

Güncel planda ise, Tunus ve Mısır'daki görkemli isyanların dinci partiler tarafından istismar edilmesini mümkün kılan temel nedenlerden biri, bu ülkelerdeki işçi sınıfı ve emekçilerin devrimci öncü partiden yoksun olmalarıdır. İsyen edip diktatörleri alaşağı edenlerin işçi ve emekçiler olmasına rağmen, devrimci öncüden yoksunluk, neoliberal dincilerin inisiyatifi ele geçirmelerine uygun bir zemin hazırlamıştır.

Aynı olgunun Yunanistan ve diğer gelişmiş kapitalist ülkelerdeki mücadele ve direnişler açısından da geçerli olduğunu vurgulamak gerekiyor.

Sermayenin azgın saldırılarına maruz kalan işçi sınıfı ve emekçi müttefiklerinin, genel grev ve direnişlerle bazı kazanımlarını korumayı başarsalar bile, saldırıyı püskürtmeleri mümkün görünmüyor. Zira burjuvazi de sıkışmış ve krizin faturasını emekçilere ödetme konusunda daha da pervasızlaşmıştır.

Öte yandan, kapitalizmin geleceksizliğe mahkum ettiği gençlik kitlelerinin direnişi büyük bir önem taşımakla birlikte, salt kapitalizmi reddetmekle hareket bir yere varamaz. Kapitalizmin alternatifini açık bir şekilde tanımlamak gerektiği gibi, kapitalizmi yıkıp sosyalizmi kuracak sınıfın da tanımlanmasını zorunlu kılıyor.

Kuşkusuz ki, bu öncü güç işçi sınıfıdır. Elbette işçi sınıfının tarihsel misyonunu oynayabilmesi için de, devrimci öncü partisinin önderliği altında mücadeleye atılması gerekiyor. Dolayısıyla, direnen gençlik kitlelerinin yolu, devrimci partisinin öncülüğünde mücadele eden işçi sınıfıyla aynı safta birleşmesiyle açılacaktır.

Kapitalizmle nihai hesaplaşmaya, diğer bir ifadeyle devrimlere ciddi hazırlık ancak devrimci öncü partinin olduğu yerde mümkündür. Genel grevler, direnişler ve isyanlar süreci, devrimci öncü partinin taşıdığı önemin bilince çıkarılmasını ve kurulmasını sağlayacak dinamikleri içinde barındırmaktadır.

Toplumsal ilerlemenin önünde aşılması gereken bir engele dönüşen kapitalizm, dünya işçi ve emekçilerine ağır faturalar ödetmektedir. İşçi ve emekçiler direniş ve isyanlarla bu sisteme artık katlanmak istemediklerini ortaya koyarken, ilerici ve devrimci güçlerin de çabasıyla devrimci bir yolda ilerleyişlerini sürdüreceklerdir.

Avrupa Birliği'nde hegemonya savaşları ve Neo-nazi cinayetleri

“2011 aynı zamanda Avrupa’da güç ekseninin kaydığı bir yıl oldu. Komisyon, parlamento ve 27’ler Avrupası’nın yerini, para birliğinin büyük ülkeleri almaya başladı”. Bu ifadeler Almanya’nın Sesi radyosu-DW’ye ait. Radyo böylelikle AB’de süren İngiltere-Almanya rekabetine gönderme yaparak, deyim uygunsa Fransa’nın da yardımıyla Almanya’nın emperyalist politikaları ekseninde yeniden şekillendirilmeye çalışıldığını tespit etmiş oluyordu.

Almanya yakın döneme kadar, sırtında taşıdığı geçmişinden dolayı AB’de yürüttüğü hegemonya mücadelesinde rakipleri karşısında çok daha elverişsiz koşullarda bulunuyordu. Her şey bir yana, geçmiş iki büyük paylaşım savaşlarının anıları komşusu Avrupa ülke halklarının belleğinde hala canlılığını koruyordu. Uzun yıllar boyunca Avrupa halkları için büyük bir tehlike kaynağı olarak görülüyor ve güvenilmiyordu. Mannheimer Morgen Gazetesi’nin son kritik AB Zirve sonuçlarına ilişkin, “Merkel Demir Lady’yi oynuyor, çünkü bu rol konusunda hiç kuşkusuz kendi ülkesindeki insanların da onayını, desteğini alıyor. Ancak Merkel bir noktayı unutmamalı: Avrupa’da hiçbir ülke Almanya kadar komşularının dostluğuna muhtaç değil” şeklindeki ifadeleri de bu güvensizliği dile getiriyor.

Ancak Alman tekelleri sendika bürokratlarının da yardımıyla, işçi-emekçi ücretlerinde son 20 yılda yaşanan yüzde 20’lik reel gerilemenin sağladığı olanaklarla da muazzam karlar elde ettiler. Muazzam bir sermaye birikimine sahip olan bu tekeller, kapitalist dünya krizinin yol açtığı yıkımı kendi emperyalist yayılma politikalarını daha aktif biçimde hayata geçirmenin imkanı olarak görüyorlar. Öyle ki ortalığı kaplayan “Alman yardımı” efsanesi boşuna büyümüyor. Almanya, borçlandırma fonlarını da harekete geçirip Avrupa pazarında en ciddi rakiplerinden olan İtalya ekonomisinin içerisine girdiği krizi ve Berlusconi’nin yıpranmışlığını kullanarak İtalya’yı saf dışı etti. Dahası, Aralık ayındaki AB zirvesinde Sarkozy Fransası’nı da yanına alarak İngiltere’yi de dışladı. Böylelikle de AB’de üzerinde belirgin bir hegemonya kurdu.

AB tekeller için hayatidir

Alman Sanayiciler Birliği Başkanı Hans-Peter Keitel 27 Eylül’de yaptığı açıklamada Yunanistan’a “Büyük görevleriniz karşısında yalnız değilsiniz” diyordu. Bu aynı günlerde, yine aynı birlik ve üyeleri, gazetelere ilanlar vererek, AB para birliğinin “ne pahasına olursa olsun” kurtarılmasını istiyorlardı. Böylelikle AB’nin Alman tekelleri için ne kadar hayati olduğunu gösteriyorlardı.

Ama AB yalnız Alman tekelleri için hayati öneme sahip değildir. Diğer AB üyesi ülkelerinde konuşlu tekelleri için de durum böyledir. Buna kimi konularda Almanya ve Fransa’dan farklı tutum alan İngiltere de dahildir. Örneğin İngiltere Başbakanı David Cameron bir vesileyle AB’nin kendileri için ne anlama geldiğini şöyle açıklıyordu: “AB üyeliğimiz ulusal çıkarlarımız açısından hayati önemdedir. Biz ticaret ülkesiyiz ve ticaret, yatırım ve istihdam için ortak pazara ihtiyacımız var. AB, İngiltere’yi yatırımcılar için dünyanın en büyük ortak pazarına açılan kapı haline getirmiştir. İhracatımızın yarısını ve milyonlarca kişilik istihdamı güvenceye almaktadır.”

2006 rakamlarına göre yaklaşık 500 milyonluk nüfusuyla Avrupa Birliği, dünyanın nominal gayrisafi yurtiçi hasılasının %30’luk bölümünü oluşturuyor. Rakamla ifade edersek bu 16.8 trilyon dolarlık bir pazar demektir. Aynı dönemde dünya nüfusunun 6.6 milyar olduğunu dikkate aldığımızda bu veriler, dünya nüfusunun yaklaşık %7,3’üne sahip olan kıtanın, dünyanın nominal gayrisafi yurtiçi hasılasının %30’una sahip olduğunu göstermektedir. Kısacası AB emperyalist tekeller için hem büyük bir pazar, hem de büyük bir vurgun alanıdır. İngiltere Başbakanı Cameron “AB, İngiltere yatırımcıları için dünyanın en büyük ortak pazarına açılan kapıdır” derken, bir kez daha bu gerçeği dile getirmektedir.

Fakat tam da bu öneminden dolayı AB, emperyalist tekeller bakımından rekabet savaşlarının eksik olmadığı bir birliktir. Alman tekelleri için bu pazara sahip olmak hep hayati önemde olmuştur. zira onlar da “dünyanın en büyük ortak pazarına açılan kapı”dan girerek, dünyanın yeniden emperyalist paylaşımında daha fazla pay almak istiyorlar. Nitekim, Alman emperyalist tekellerinin sözcüleri, Yunanistan’a “Büyük görevleriniz karşısında yalnız değilsiniz” diye seslenirlerken, aslında AB içindeki hegemonya savaşında öne geçme niyetlerini açığa vuruyorlar. Hiç şüphesiz bu aynı zamanda iflas etmek için sırasını bekleyen AB’nin diğer kapitalist devletlerine verilmiş bir mesajdır. □□Kapitalist sistemde her şeyin bir fiyatı vardır. İflasa sürüklenen AB üyesi kapitalist devletler için bunun anlamı, alacakları para karşılığında Alman emperyalizminin başını çektiği AB’ye, dolayısıyla da birliğin hakim gücü olan Alman devletine teslim olmaaktır.

Aralık zirvesinde Alman emperyalizmi bu isteğine uygun bir yeni siyasa ve hukuksal anlaşmayı kabul ettirdi. Bununla da kalmadı, AB içindeki rakiplerinden biri olan İtalya’yı bertaraf edip, İngiliz emperyalistlerini de kenara itti. Tüm bunları yaparlarken Çek ve Polonya’ya da yasa koydu.

Dışarıda saldırganlık için içeride Naziler’e yaslanıyorlar

Tam da bunlar yaşanırken Merkel hükümetinin 10 yıldan fazla bir zaman önce neo-nazilerce işlenen cinayetlere karşı “savaş” açması boşuna değil. Merkel bu cinayetleri insanlık düşmanı nazi çetelerin işlediğini kabul etti, ancak onun bu tutumu tam bir ikiyüzlülük örneğidir. Gerçek yaşamda hiçbir karşılığı yoktu. Örneğin, hükümet ortağı CSU’nın Genel Başkanı Horst Seehofer, tam da Nazi cinayetlerinin ayan beyan açığa çıktığı bu aynı günlerde “Alman sosyal sistemine ve göçe karşı kendimizi savunacağız” şeklinde açıklamalar yapıyordu. Seehofer, Bayern eyaletinin başbakanıdır. Nazi çetelerin işlediği cinayetlerin ezici çoğunluğu da bu eyalette işlenmiştir. Ve unutmayalım ki, Nazi çeteler de her daim Seehofer’in “Alman sosyal sistemine ve göçe karşı kendimizi savunacağız” şeklindeki argümanını kullanmaktadırlar.

Dahası Alman tekelci devleti ve polisi hala ve ısrarla neo-nazileri korumaya ve kollamaya devam ediyor. Neo-nazi çetelere her yerde eylem yapmaları, yürüyüşler düzenlemeleri için izin veriyor. Polis koruması altında yürüyüş yapmaları için her türlü kolaylığı sağlıyor. Buna karşın anti-faşist göstericilere karşı şiddet uygulamaktan geri durmuyor. Demek oluyor ki, Merkel’in ve hükümetinin açıklamalarının hiçbir inandırıcılığı bulunmuyor. Çünkü bu Alman ve Avrupa halklarını yanıltmak amaçlı bir orta oyunudur. AB içinde yoğun bir hegemonya savaşı yürüten Alman devleti içeride de gericiliği ve saldırganlığı daha fazla tırmandırmaktadır. Böylelikle de dışarıdaki yayılmacı saldırgan politikalarını uygulamak üzere içeriye çeki düzen vermeye çalışmakta, diğer taraftan da Almanya’nın kötü geçmişine bir perde çekerek yayılmacı politikalar gizlenmeye çalışılmaktadır.

Mısır seçimlerinde ikinci tur geride kaldı

Mısır Yüksek Seçim Komisyonu, meclisin alt kanadı olan Halk Meclisi seçiminin ikinci aşama sonuçlarını açıkladı. Müslüman Kardeşler'in Özgürlük ve Adalet Partisi en çok oyu alırken, onu Selefilerin Nur Partisi takip etti.

İkinci aşamada toplam 60 sandalyenin 40'ını Özgürlük ve Adalet Partisi, 13'ünü ise Nur Partisi kazandı. Toplam 17 milyon 380 bin kayıtlı seçmenin 7 milyon 490 bini bu turda oy verirken, oylamaya katılım oranı yüzde 43 olarak belirlendi.

Seçimler boykot da ediliyor

Çok sayıda siyasi partinin tek tek ve çeşitli bloklar/ittifaklar halinde katıldığı seçimlere dönük boykot çağrısı yapan güçler de bulunuyor.

Azgın devlet terörüne rağmen başkentteki Tahrir Meydanı'nı terketmeyen binlerce göstericinin çoğu seçimi boykot ediyor.

Bu güçlerden biri olan Mısır Komünist Partisi de parlamento seçimlerini boykot ediyor. Emekçileri ve diğer devrimci ve ilerici güçleri "devrimi korumak" için geçiş sürecine öncelik vermeye çağırarak Mısır Komünist Partisi, seçimlerin Olağanüstü Hal Yasası altında, mevcut güven eksikliği ortamında ve eski rejim üyelerinin katılımını önleyecek bir ihanet yasasının yokluğunda gerçekleştiğini, bu durumun ise devrim ve halk için felaket gibi etkileri olacağını belirtiyor.

Mısır Komünist Partisi, seçimler tamamlansa bile

büyük oranda eski rejim kalıntıları ve karşı devrimcilerden oluşan bir parlamentonun ortaya çıkacağını vurguluyor.

Mısır Komünist Partisi 10 Mayıs 2011'de kurulan Sosyalist Güçler Koalisyonu'nun da içinde yer alıyor. Koalisyonda; Devrimci Sosyalistler, Halkın Demokratik İttifakı Partisi, Mısır Sosyalist Partisi ve İşçilerin Demokratik Partisi de yer alıyor.

Uzun ve karmaşık seçim takvimi

Mart ayına kadar sürecektir seçim sürecinde meclisin alt ve üst kanadı (Halk Meclisi ve Şura Meclisi) ayrı seçimlerle oluşturulması planlanıyor. Ocak ayında tamamlanacak Halk Meclisi seçimi sonunda 498 milletvekili belirlenecek. Ardından ise Mart ayına sürecektir Şura Meclisi seçimlerine geçilecek. Burada ise 270 vekil seçilecek.

Mısır Silahlı Kuvvetleri Yüksek Komisyonu tarafından Eylül ayında onaylanan seçim yasasına değişiklik tasarısı uyarınca, halk meclisindeki sandalye sayısı 518'den 508'e indi. Aralarından 498'i seçimle ortaya çıkarken, 10'u Cumhurbaşkanı tarafından atanacak.

Seçimleri denetim altına almak amacıyla halk meclisi seçimleri üç aşamalı olarak yapılıyor. Mısır'ın 27 eyaletinin 9'unda düzenlenen her aşamada seçimler iki gün sürecektir.

Moskova'da onbinler yine sokakta

Rusya'da 4 Aralık'ta yapılan seçim sonuçlarına hile karıştırıldığını ve yolsuzluk yapıldığını söyleyen muhalif güçlerin 10 Aralık'ta başlayan sokak eylemleri, 24 Aralık günü Moskova'daki Akademika Saharova Meydanı'nda onbinlerin katıldığı kitlesel gösteriyle devam etti.

Meydana açılan yakın çevre yollar trafiğe kapatılırken, soğuk ve karlı havaya rağmen göstericiler meydanı doldurdu. Abluka altına alınan meydanda yönetim karşıtı döviz ve pankartlar taşındı, "Putin'siz Rusya" ve "Temiz ve adil seçim" sloganları atıldı.

Sosyal ağlar üzerinden organize olan gruplar, gösteri masrafları için de yaklaşık 100 bin dolar bağış topladı. İnternet üzerinden yaklaşık 50 bin kişi gösterilere katılacağı konusunda teyit verdi.

Rusya'da çürümenin sembol isimleri de sokak gösterilerinden nemalanmaya çalışıyor. Eski lider Mihail Gorbacov ve milyarder Mihail Prohorov'un da gösterilere katılacağı açıklandı.

Eindhoven'da barış ve hoşgörü için yürüyüş

28 Mayıs 1992 tarihinde Almanya'nın Solingen kentinde, Türkiye'den Karadenizli bir işçi ailesinin yaşadığı evin ırkçı-faşist Neo-Naziler tarafından kundaklanarak aile fertlerinin diri diri yakılmasının ardından, 24 Aralık 1992'den beri Hollanda'nın Eindhoven kentinde düzenli olarak gerçekleştirilen 'hoşgörü yürüyüşleri' bu yıl da sürdü.

Kentteki meşaleli yürüyüş bu yıl "Fakkeltocht voor Verdraagzaamheid- Meşaleli yürüyüş hoşgörü içindir" adı altında yapıldı.

Yürüyüş için kitle Eindhoven'daki Özgürlük anıtı önünde toplandı. Belediye Meclis üyesi Mary Fiers, Solingen'deki katliamla ilgili kısa bir açılış konuşması yaptı. Ardından Solingen'de evleri yakılan ailenin anne ve babası söz alarak duygulu yüklü birer konuşma yaptı.

Konuşmaların ardından yürüyüşe geçildi. Yürüyüş boyunca barış, kardeşlik, birlikte yaşam mesajları verilirken şarkılar söylendi. Şehir merkezinde yüründükten sonra ise yeniden yürüyüşün başladığı noktaya dönüldü. Kısa bir konuşmanın ardından çeşitli müzik, tiyatro ve skeçlerle program bitirildi.

Eindhoven'da yaşayan 42 ulustan işçi ve emekçinin katıldığı eylemde, tertip komitesinin açıklamasına göre 6 bin kişi yer aldı.

Kızıl Bayrak / Hollanda

Arap Birliği gözlemcileri Suriye'de

Emperyalizmin Suriye'ye saldırı planlarına ortak olan Arap Birliği önce Suriye'yi Birlik'ten çıkarmış, sonrasında ise ordu güçlerinin sokaklardan çekilmesi ve Birlik gözlemcilerinin kabul edilmesi yönünde baskı uygulamıştı. Esad yönetimi ise geçen hafta Arap Birliği ile masaya oturarak Birlik'e bağlı gözlemcilerin ülkesinde incelemelerde bulunmasına izin veren protokolü imzalamıştı.

Yapılan hazırlıkların ardından Arap Birliği tarafından gönderilen 50 gözlemci 27 Aralık günü Suriye'ye girdi. Esad yönetiminin kendilerine hareket serbestliği sağladığını ve diledikleri yere götürme

sözü verdiğini belirten Gözlem Gücü'nün başkanı Sudanlı General Mustafa Dabi, şimdiye dek kendilerine gösterilen işbirliğinden hoşnutluk duyduklarını ifade etti.

Hastane, cezaevi ve tutuklama merkezlerini ziyaret etmesi beklenen gözlemciler ülkeye girdiği sırada da çatışmalar devam ediyordu. Muhalif güçler ölü sayısının sürekli arttığını iddia ediyor, fakat bilgilerin kaynağı bilinmiyor.

Çatışmaların Humus kentinde yoğunlaştığı ve buraya giden bir gözlemcinin yaralandığı da iddia ediliyor.

Siyonist cellatların “dökme kurşun” vahşeti üçüncü yılında...

Emperyalizm ve siyonizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!

Siyonist İsrail devletinin “dökme kurşun” adını verdiği operasyonla Gazze’de gerçekleştirdiği vahşetin üçüncü yıldönümündeyiz. 2008 yılının 27 Aralık günü sabahın ilk ışıklarıyla birlikte Gazze’ye saldıran siyonist cellatların 18 Ocak gününe dek aralıksız sürdürdüğü işgal hala hafızalardaki yerini koruyor.

“Dökme kurşun”: Siyonist vahşetin en kanlı halkalarından biri

Emperyalistler eliyle kurulduğu günden bu yana Filistin’i kan gölüne çeviren siyonist İsrail devleti, bu zamana dek sayısız işgal, katliam ve vahşetin altına imza attı. Emperyalist şeflerin Ortadoğu’daki ileri karakolu ve vurucu gücü olan İsrail, bundan üç yıl önce, emperyalistlerin gözetim ve himayesinde Gazze’de insanlığı birkez daha ayaklar altına aldı.

Milyonların gözünün içine baka baka birkez daha Filistin halkına kan kusturan siyonist katiller, Hamas’ın İsrail ordusuna dönük roketli eylemlerini bahane ederek 27 Aralık günü Gazze’ye saldırıya başladı. Esas hedefi emperyalist-siyonist barbarlığa direnen Filistin halkının iradesini kırmak olan İsrail devletinin bu azgın saldırısı aralıksız 22 gün sürdü.

İsrail devleti savaş uçakları ve helikopterlerle Gazze Şeridi’ne tonlarca bomba yağdırdı. Karadan gerçekleştirdiği saldırılarını yoğunlaştırmak için işgal günlerinde 6500 ek askeri silah altına alarak orduya kattı. İsrail devletinin Başbakan Yardımcısı Avigdor Lieberman, Gazze’ye atom bombası atılmasını önererek siyonist cellatların kana susamışlığını birkez daha gözler önüne serdi.

Beyaz fosfor gibi kimyasal silahlar da kullanan siyonist İsrail, bu süre zarfında 400’ü çocuk bin 500’den fazla Filistinliyi katletti. Bir çoğunda kalıcı rahatsızlıkların olduğu 5300 Filistinliyi yaraladı. Gazze’deki okulları, basın kuruluşlarını, elektrik santrallerini yakıp yıktı. 4 binin üzerinde ev ve işyerini yerle bir etti.

Hastaneleri dahi bombalayan gözü dönmüş siyonist cellatlar kent altyapısına da ciddi zararlar verdiler. Gazze’de yaşama dair ne varsa yok etmek isteyen İsrail, zeytinlikleri ve narenciye bahçelerini söktü, küçük ve büyük hayvanların barınaklarını bombaladı ve ekinlerin bir çoğunu ezerek kullanılmaz hale getirdi.

Filistin halkının direnişini kıramayan siyonist İsrail devleti, 18 Ocak 2009 tarihinde tek taraflı olarak ateşkes ilan etti.

Emperyalistler ve Türk devleti gibi işbirlikçiler uğursuz rollerini oynadı

Gazze saldırısı, “demokrasi” ve “insan hakları” nutukları atan emperyalist şeflerin ve onların eteğindeki işbirlikçilerinin maskelerini de yeniden düşürdü.

Saldırı ABD’nin açıktan desteğini alırken, AB emperyalistleri de saldırının bir biçimde parçası oldular. İsrail saldırganlığı karşısında bugüne dek hiçbir pratik engelleyiciliği olmayan Birleşmiş Milletler, Güvenlik Konseyi aracılığıyla “ tarafların ateşi kesmelerini” istedi, Genel Sekreter Ban Ki-Moon aracılığıyla ise “her iki tarafın birbirlerine saldırısını” kınadı.

Türk devleti ise, gerici Arap rejimleri gibi, işbirlikçi karakterine uygun davrandı. İsrail ile süregelen tarihsel suç ortaklığını Gazze saldırısını takiben toplanan Davos Zirvesi’nde “one minute” şovuyla gizlemeye çalışan Türk devleti, sermaye hükümeti AKP’nin şefi eliyle ‘tımsah gözyaşları’ dökmekle yetindi.

Mavi Marmara gemisiyle Gazze’ye yardım götürülenlere dönük 31 Mayıs 2010’de gerçekleşen katliamın ve geçtiğimiz aylarda Birleşmiş Milletler’in bu olaya ilişkin açıkladığı raporun ardından da benzer hamasi çıkışlar yapan sermaye sözcüleri, “özür bekliyoruz” kılıfıyla ikili ilişkilerin “gerildiği” görüntüsü vermeye çalıştılsarsa da bunu başaramadılar. Göstermelik birkaç basit adımın dışında İsrail’le ilişkilerini askıya almak şöyle dursun daha da geliştirmeye devam eden Türk devleti, İsrail’in kanlı ellerini tutmaktan vazgeçmeyeceğini tekrar tekrar gösterdi.

Yaşananların tümü, siyonist İsrail rejiminin başta ABD olmak üzere emperyalist güç odaklarının özel himayesinde, Türkiye gibi işbirlikçi ve uşakların ise tam desteğinde olduğu gerçeğini de gözler önüne serdi.

Direnış diz çökmeyecek, emperyalizm ve siyonizm yenilecek!

Gazze’de siyonist cellatlar ve onların kollayıcısı emperyalistler Filistin halkının direniş duvarına

çarptılar. Özgürlük mücadelesi veren Filistin halkı, kararlı direnişler karşısında savaş makinelerinin hükmünün olmadığını birkez daha gözler önüne serdi.

Filistin halkının üzerine karadan, havadan ve denizden bombalar yağdırarak böylesi unutulmaz bir vahşetin altına imza atan siyonist İsrail’in saldırganlığı bugün hala sürüyor. Özellikle 2006 yılı Ocak ayından beri uyguladığı çok yönlü ambargo ile Gazze’yi adeta üstü açık bir hapishaneye çeviren siyonist İsrail, emperyalist efendilerin himayesinde insanlık suçu işlemeye devam ediyor. Türk devleti ve bölgedeki öteki işbirlikçi rejimler de bu suça ortak olmayı sürdürüyor.

Türk devletinin Kürecik’te radar üslerine ev sahipliği yaptığı NATO’nun ABD patentli füze kalkını proje ise, emperyalizmin ve işbirlikçisi siyonizmin Filistin ve diğer Ortadoğu halklarına doğrulttuğu namluları bilemediğini gösteriyor. Türk devletinin aktif taşeronluk rolü oynadığı bu savaş ve saldırganlık projesiyle, bölge halklarına dönük yeni işgallerin de yolu düzleniyor.

Ancak Filistin’de ve Ortadoğu’da devam eden tek şey emperyalist-siyonist saldırganlık değil. Filistin halkı, yıllardır kural tanımadan kendisine saldıran ırkçı-siyonist İsrail devletine karşı bugün de yığıtçe direnmeye devam ediyor. Tüm zorluklara rağmen Filistin halkı, emperyalist-siyonist kuşatma karşısında diz çökmüyor.

Ve bu direnme iradesiyle Filistin halkı, dünyanın diğer ezilen halkları ile işçi ve emekçilerine umut olmaya ve yol göstermeye devam ediyor.

Haniye’nin turu başladı

Filistin’in Gazze Şeridi’ndeki yönetimin Başbakanı ve Hamas liderlerinden İsmail Haniye, Mısır, Sudan, Katar, Bahreyn, Tunus ve Türkiye’yi ziyaret edeceği turuna 25 Aralık günü başladı.

Hamas’ın Gazze Şeridi’nin kontrolünü ele almasından sonra ilk kez böylesi bir görüşme turuna çıkan Haniye’nin Gazze’de yapılacak gelişim projelerinin ele alacağı belirtildi.

Hamas liderleri, Hüsnü Mübarek döneminde Kahire ile yaşadıkları gerginlik nedeniyle Gazze Şeridi’nden çıkamıyordu. Ancak Mısır’da askeri yönetimin idareyi ele almasının ardından Hamas’la ilişkilerde yumuşama gözlemlendi.

Hamas’ın Filistin Kurtuluş Örgütü çatısının altına girmeyi kabul ettiği toplantı da Kahire’de yapılmıştı.

2011’de gençlik hareketi...

Gençlik azgın saldırılara rağmen mücadeleden geri durmadı!

Geride kalan yılda, gençliğin dünyada çapında estirdiği mücadele rüzgarlarına tanık olduk. Gençlik, uluslararası sermayenin geleceksizlik saldırılarına karşı dünyanın dörtbir yanında meydanları doldurdu. Geleceği için girdiği kavgada boykottan işgale uzanan militan bir mücadele hattı izledi.

Geçtiğimiz yılın en kitlesel gençlik eylemleri Şili’de gerçekleşti. Şilili lise ve üniversite öğrencileri “eğitim reformu” talebi ile meydanları doldurdu. Onbinlerce öğrencinin katıldığı ders boykotlarına işgaller eşlik etti. Diğer Latin Amerika ülkelerinde de benzer süreçler yaşandı. Avrupa ülkeleri de gençliğin kitlesel eylemlerine sahne oldu. İngiltere’de, İspanya’da ve daha bir çok ülkede gençlik alanlara çıkarak gelecek ve özgürlük talebini haykırdı.

“Arap baharı” ile bir anda tüm dünyanın gündemine giren Ortadoğu’da da gençlik kendisini göstermeyi ihmal etmedi. Onlarca yıllık diktatörlerin devrildiği halk ayaklanmalarında gençlik emekçilerin safında, barikatın önündeydi. Hatırlanacağı gibi, Ortadoğu’da ayaklanma rüzgarlarını başlatan olay da işsiz bir gencin bedenini ateşe vermesi olmuştu.

Türkiye’de gençlik hareketinin tablosu

Türkiye gençlik hareketi de dünyada yaşanan gelişmelerden etkilendi elbette. Tahrir’in, Sol Meydanı’nın ateşi Türkiye’ye taşınmaya çalışıldı. Ancak bu çok sürmedi, devrimcileşme yolunda anlamlı adımlar atan hareket, kısa süreli çıkışların ardından yerini yine durgunluğa bıraktı.

Türkiye’de gençlik, 2010’un son ayında kendini göstermiş, yeni yıla canlı umutlarla girmişti. 4 Aralık 2010’da Başbakan’ın rektörlerle yaptığı görüşmede ortaya konulan çıkış ve uygulanan polis terörüne verilen tepkiler, yeni yılın gençlik hareketi açısından önemli bir dönem olacağı mesajını vermişti.

Hareket 2011 başlarında da devam etti. Sermaye devletinin tüm karalama kampanyasına ve azgın polis terörüne karşın daha militan biçimler alarak yükselişini sürdürdü. 5 Ocak’ta ODTÜ’de yapılan “Başkaldırıyoruz” eylemi bunun en ileri örneği oldu. 6 Ocak’ta Çankaya’da yapılan Cumhurbaşkanı ve sözde öğrenci temsilcileri arasındaki toplantıya verilen tepkiler, 27 Ocak’ta gençlik kitlelerinin verdiği tepkilerin korkusuyla Başbakanla yapılan toplantının Erzurum’a kadar taşınması, gençlik hareketi için umutların tazelendiği bir atmosfer yaratmıştı.

Bu süreç boyunca, gençlik hareketi cephesinden ortaya konan en temel talep ise “söz, yetki ve karar hakkı” olmuştu. YÖK’ün ÖTK’lerinin sözde temsiliyetine karşı, gençliğin gerçek temsiliyetinin sokakta olduğu vurgulanmıştı.

Bu gelişmelerin sonucunda ülkede “yeni bir ‘68 mi” tartışması açıldı. Bir dizi aydın, akademisyen ve siyasetçi, yaşananların yeni bir ‘68’in habercisi olup olmadığını tartışıyorlardı. Ancak bu çok uzun sürmedi. Sürecin yarattığı etki üzerinden oluşturulan reformist bloğun belirleyici “katkısı” sayesinde, hareket içinde formüle edilen talepler dosyalara sıkıştırılarak, eylemliliğin Başbakan ya da YÖK Başkanı ile görüşebilme sınırına çekilmesi ile birlikte giderek soluklaşarak kırıldı.

İstikrarını kaybeden hareket, 2011 baharında

yapılan Uluslararası Yükseköğretim Kongresi (UYK) karşısında yapılan eylemlerle yeni bir çıkış denemesi yapmış olsa da eylemin zayıf tablosu bunun bir çıkışı dönüşmesine izin vermedi.

Fakat hemen ardından, YGS’de patlak veren şifre skandalı nedeniyle sokağa dökülen liseliler sürece damgasını vurdular. Bir dizi yerde alanlara çıkan binlerce liseli hem liselerde potansiyel halde var olan mücadele kapasitesini ortaya koydu, hem de gençlik hareketinin geleceği için umut oldu. Fakat bu eylemler de çok uzun sürmedi. Liselilerin birkaç gün boyunca yaptıkları eylemlere rağmen devletin ÖSYM’yi ve eski YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan’ı sahiplenme kararlılığı ve buna karşın daha uzun soluklu eylemlerin örgütlenememesi süreci sonuçsuzluğa mahkum etti.

Sessiz geçen yaz döneminin ardından, hayata geçirilmeye çalışılan “gizli harç” uygulaması karşısında gösterilen tepkiler ise, hareketin kitleselleşebilmesine dair yeni mesajlar verdi. “Gizli harç” uygulamasının gençlik hareketi için yeni bir çıkış imkanı yaratacağının farkında olan YÖK ise uygulamanın hayata geçirilmesini erteleyerek tepkileri dindirmiş, böylelikle de hareketin önünü almıştı. Uygulamanın iptal edilmediği, yalnızca ertelendiği göz önüne alınırsa yakın gelecekte bu konunun önemli bir mücadele gündemi olduğu açıktır.

Geride kalan son 6 Kasım süreci de gençlik hareketi açısından olumlu bir tablo ortaya çıkaramadı. Bu haliyle gençlik hareketi dağınıklığını ve geriliğini sürdürdü.

Sermayenin saldırıları baskı ve terör eşliğinde sürüyor

Tüm bu süreç boyunca sermayenin üniversitelere ya da genel olarak eğitim alanına yönelik saldırıları hız kesmeden devam etti. Özellikle “Bologna süreci” olarak ifade edilen geleceksizleştirme ve eğitimi piyasalaştırma saldırısı derinleşti. Ticari eğitim uygulamalarının yaygınlaşması ve olağanlaştırılması, “üniversitelerde mali özerklik” aldatmacası ile birlikte mütevelli heyetlerinin tartışılmaya başlanması, dönem başında hayata geçirilmeye çalışılan “gizli harç zammı” bunun en somut örnekleri oldu.

Öte yandan, sermayenin bu saldırılarına faşist baskı ve terör eşlik etti. Sermaye devleti, meşru taleplerle mücadele gençlik kitlelerini gaz bombası, tazyikli su ya da polis copuyla sindirmeye çalıştı. Uydurma gerekçelerle davalar açarak öğrencileri tutukladı. Tutuklama terörü o denli ağırlaştı ki tutuklu öğrencilerin sayısı 500’ü aşıyor. Kendi yetişemediği yerde ise kampüslerin içine faşist beslemelerini saldı. ÖGB’ler aracılığıyla kampüslerde terör estirdi. Yalnızca bu da değil, kimlik sormalar, parmak izi almalar ya da kamera sistemi ile saniye saniye kaydettiği izlemelerle kampüsleri açık hava hapisanelerine çevirmeye çalıştı.

Bir kez daha birleşik mücadele ihtiyacı

Özetleyecek olursak 2011, gençlik hareketinin belli sınırlarda da olsa çıkışlar yaşadığı bir yıl oldu. Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

5 Ocak 2011 | ODTÜ

5 Ocak 2011 | ODTÜ

27 Mayıs 2011 | İstanbul

Devletin azgın terörü ile hareketin dağınık tablosu bu çıkışların birleşik-devrimci bir biçime dönüşmesine izin vermedi. Bunun kaçınılmaz bir sonucu olarak, sermayenin saldırıları bütünlüklü bir mücadele ile karşılanamadı. Kararlı ve militan eylemlere dayalı süreçler yaratılamadığı için saldırılar püskürtülemedi.

Açık ki tüm bunlar birleşik, kitlesel ve devrimci bir gençlik hareketine duyulan yakıcı ihtiyacı bir kez daha gündeme taşımaktadır. Geride kalan yılda bu ihtiyacın yakıcılığı görülürken, devrimci gençlik güçleri 2012’de sorunlarını aşmak, birleşik, kitlesel ve devrimci bir gençlik hareketini yaratmak zorunluluğu ile yüz yüzedir.

Üniversitelerden haberler...

DEÜ'de direniş konferansı

Dokuz Eylül Üniversitesi Dokuzçemişler Kampüsü'nde İktisat Kulübü ve Kamu Yönetimi Bilimsel Düşünce Topluluğu tarafından bir konferans gerçekleştirildi. İzmir'de devam etmekte olan Hugo-Boss ve Savranoğlu direnişlerinden işçiler ile Teksif, Deri-İş ve Tekgıda-İş'ten sendikacıların konuşmacı olduğu konferansta direniş deneyimleri ve sendikal örgütlenme tartışıldı.

Gaziemir Serbest Bölge'de faaliyet yürüten Hugo-Boss işçileri ve Menemen'de faaliyet yürüten Savranoğlu Deri işçileri sendikalı oldukları için işten atılmış, bahane olarak da performans düşüklüğü gibi sebepler gösterilmişti. Bunun üzerine de işçiler direniş süreçlerini başlatmıştı. Savranoğlu direnişi 148. gününde iken Hugo-Boss direnişi ise 92. günündedir.

Konferans, Kamu İktisadi Bilimsel Düşünce Topluluğu'ndan bir öğrencinin konuşması ile başladı. Konuşmasında, konferansın yapıldığı konferans salonunun bugüne kadar birçok kulüp tarafından pembe kariyer hayallerinin öğrencilere ulaştırılması için kullanıldığı fakat dışarıdaki hayatın o kadar pembe olmadığını, Hugo-Boss ve Savranoğlu direnişlerinin bunun en büyük kanıtı olduğunu belirten kulüp temsilcisi sözü konuşmacılara bıraktı.

Konferansın moderatörlüğünü yapan **Araş. Gör. Erkin Başer** ülkedeki sendikal örgütlülük düzeyini tarihsel istatistiklerle birlikte ele alırken var olan iki direniş hakkında bir takım önbilgiler vererek sözü Hugo-Boss direnişinin öznelere bıraktı.

Teksif Sendikası'ndan Faruk Aksoy Hugo-Boss firması hakkında genel bir takım bilgiler vererek kariyer kulüplerinin konuştuğu bu salonda bugün direnişçi işçilerin konuştuğunu ve yarın salonda olan öğrencilerin %80'inin de işçi olacağını söyledi. Öğrencilerin geleceklerini yalan kariyer planlarıyla değil, sınıf bilincini kuşanıp toplumsal muhalefetin bir parçası olarak örgütlemeleri gerektiğini belirtti.

Direnişçi Gülten Cengiz Hugo-Boss içerisindeki çalışma sisteminde üniversite mezunlarının, makineler başında üretim yapan işçileri denetleyen, grup liderliği yapan kişiler olduğunu ve bu kişilerin yaşam standartları ile makine başında üretim gerçekleştiren kol işçisinin yaşam standartları arasında çok büyük bir fark olmadığını belirtti. Öğrencilerin, bir firmaya girdikleri zaman yapacakları performans arttırma ya da kalite arttırma uygulamalarının her birinin işçilerin daha fazla sömürülmesi demek olduğunu unutmamaları gerektiğini dedi.

Eylem Çelik ise Hugo-Boss işçilerinin yaşam koşullarını değerlendiren bir konuşma yaptı.

Tekgıda-İş Sendikası Başkan Danışmanı Gürsel Köse sendikacılar olarak kendilerinin bu ülkede yaşanan tüm sorunlara kendi sorunları gibi baktıklarını

ve tüm sorunların çözümünün, tüm ayrımları ortadan kaldırarak ortak mücadele etmekten geçtiğini belirtti.

Deri-iş İzmir Şube Başkanı Makum Alagöz sözlerine umudunun harç paralarının kaldırıldığı, yurtların bedava olduğu parasız bir eğitim olduğunu belirterek başladı. Bugün deri işçilerinin Savranoğlu'nda yaşadıklarının benzerlerini -düşük maaşları, iş sağlığı ve güvenliği koşullarının olmadığı fabrikalarda çalışmaları- yarın öğrencilerin de yaşayacaklarını belirtti.

Aydın Gençarslan 148 gündür anayasal haklarını istedikleri için direndiklerini belirtti ve içerideki çalışma koşullarını anlattı.

Direnişçi Savranoğlu işçisi Cüneyt patronun "tazminatınızı alıp gidin" dediğini fakat kendilerinin parayı değil onurlarını tercih ettiklerini belirtti.

Kulüpler adına yapılan bir konuşmada ise TEKEK direnişindeki sınıf mücadelesi ruhu ele alınarak sınıf dayanışmasını büyütmek gerektiği, bu konferansın buna hizmet ettiği belirtildi.

Çok katılımlı soru-cevap bölümlerinde, direnişlerin İzmir kamuoyuna taşınamaması ve Sendikal Güç Birliği propagandasının yapılması üzerine Tekel sürecinde sınıfta kalan sendikaların özeleştirisi vermeden samimi olamayacakları yönünde eleştirilerde bulunuldu. İşe iade davaları, Tekel direnişi, sendikal örgütlülüğün mantığı gibi konular üzerine yoğun tartışmaların yaşandığı soru-cevap bölümünden sonra konferans sonlandırıldı.

Konferanstan notlar;

* Öğrenci kulüplerinin bir araya gelerek örgütlemiş oldukları konferans kitle çalışması adına olumlu bir gelişme olarak değerlendirildi

* Sunumlar bölümünde Tekel Direnişi'nin kazanımla sonuçlandığını savunanlar, soru-cevap kısmında eleştirilere maruz kalınca kısmi kazanım olduğunu belirterek geri adım attılar.

* Bir Hugo-Boss işçisi, sendikal örgütlenme başladıktan sonra kendisine işveren adına ajanlık teklifi yapıldığını, ajanlık teklifi yapma nedenlerinin ise kendisinin ekonomik sıkıntıları yaşamasından dolayı çalışmaya mecbur olması olduğunu belirtmiş, para adına onurunu satmadığını, satmayacağını söyledi. Bu alıntı ile sermaye sınıfının ne kadar azgın, vahşi olduğu gözler önüne serildi.

* Bir öğrenci ders konusu olarak Hugo-Boss firmasını araştırmak adına fabrikaya gittiğini, fabrika yöneticilerinin her şeyi allayıp pullayarak anlattıklarını fakat "İşyerinizde sendika var mı?" sorusuna "Daha sendika ile karşılaşmadık ama karşılaşsaksak olumlu tepki veririz, çünkü anayasal bir hak" olarak cevap verdiklerini ama bu cevabı verdiklerinde dışarıda işçilerin direnişte olduklarını bildiklerini belirtti.

* Normalde konferansların bir buçuk saat sürdüğü salonda gerçekleştirilen sunum iki buçuk saat sürdü. Konferansa yaklaşık 200 öğrenci katılım sağladı.

* İİBF'den bir akademisyen, tartışmaların verimliliğinden etkilenerek ikinci öğretim dersini iptal etti ve öğrencilerini salona çağırdı.

Ekim Gençliği / İzmir

İTÜ'de "Diyalektik Materyalizm" paneli

İTÜ Felsefe Kulübü bünyesindeki 'Marksizm ve Diyalektik Materyalizm Atölyesi' bir dönem boyunca sürdürdüğü diyalektik materyalizm çalışmalarını, Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Araştırmacı-yazar Volkan Yaraşır'ın katılımıyla gerçekleştirdiği "Diyalektik Materyalizm" paneliyle sürdürdü.

İTÜ Maslak Kampüsü'nde Kültür Sanat Birliği'nde (KSB) gerçekleştirilen panel öncesinde Maçka ve Maslak Kampüsü'nde çeşitli materyaller ile yoğun bir duyuru çalışması yapıldı.

Yaraşır sunumunda, felsefe ve dinin, hayatın anlamının ne olduğu sorusunun cevabının arayışı olduğunu söyledi. Doğu düşüncesinde ve Antik Yunan'da diyalektiğin gelişimini anlatarak Heraklitos, Demokritos, Epikür ve Anaksagoras gibi filozofların hareketi ve değişimi esas aldığını vurguladı.

Diyalektiğin ancak materyalist düşünceyle iç içe geçmesiyle bilimsel bir yöntem ve araca dönüştüğü, Marks, Engels ve Lenin'in diyalektiği bilimsel temellere kavuşturan dava adamları olduğu ve Marksizm'in sadece bu üç devrimci önderlerin değil dönemin sınıflar mücadelesinin bir ürünü olduğu vurgulandı.

Sunumda ayrıca, diyalektik materyalizmin maddi silahını yaşadığımız toplumsal formasyonda tek devrimci sınıf olan işçi sınıfında bulunduğu ve tersinden işçi sınıfının da düşünsel silahının devrimci bir düşünce olan diyalektik materyalizm olduğu belirtildi. Diyalektik materyalizmi anlamının tek yolunun işçi sınıfı içerisinde devrimci çalışma yapmaktan geçtiği, sınıf devrimcisi olunması gerektiği vurgulandı.

Ardından soru ve cevap kısmına geçildi. Soru cevap kısmı da en az sunum kadar değerli tartışmalar ve konuşmaların olduğu ve düşüncelerin ifade edildiği bir bölüm oldu. Etkinliğe yaklaşık 30 kişi katıldı.

Ekim Gençliği / İTÜ

YTÜ'de özgür basına destek

DİHA ve Özgür Gündem çalışanlarının da bulunduğu bulunduğu 36 kişinin tutuklanmasına tepki göstermek amacıyla YTÜ Davutpaşa Kampüsü'nde yurtsever öğrenciler tarafından Özgür Gündem ve Azadiya Welat gazetelerinin satışı yapıldı.

27 Aralık günü halaylar ve türküler eşliğinde yapılan satışı alanda yoğun olarak bulunan sivil polisler ve özel güvenlikler engellemeye çalıştılar. Ancak tüm engelleme çabalarına rağmen faaliyet sürdürüldü. Polislerin ve özel güvenliklerin tutumu çevredeki öğrencilerin tepkisini çekti.

Ekim Gençliği masasının da açıldığı alanda öğrencilerle devrimci, demokrat, yurtsever basının neden susturulmak istendiği, sermaye düzeninin ve sözcüsü AKP hükümetinin neden muhalif herhangi bir sese tahammül edemediği üzerine dair sohbetler gerçekleştirildi.

Gündemlere dair çalışmalar sürüyor

Ekim Gençliği'nin YTÜ'deki çalışmaları güncel konuların işlenmesi ile devam ediyor. Hafta boyunca hem Yıldız, hem de Davutpaşa kampüslerinde Ekim Gençliği imzalı "Faşist baskı ve devlet terörüne karşı geleceğine sahip!", "YÖK'e müşteri, emperyalizme kalkan, kardeş halklara düşman olmayacağız!" afişleri kullanıldı. Ayrıca hafta başında afişlerle 21 Aralık grevine çağrı yapıldı.

25 Aralık'ta "NATO ve Füze Kalkanı Karşıtı Birlik" in füze kalkanına karşı gerçekleştirdiği eyleme "NATO ve Füze Kalkanı Karşıtı Öğrenciler" imzasıyla çağrı yapan afişler ve bildiriler de hem Davutpaşa hem de Yıldız kampüslerinde kullanıldı. Üniversite öğrencileri NATO ve füze kalkanına karşı kardeş halklarla mücadeleyi büyütmeye çağrıldı.

Ekim Gençliği / YTÜ

Üniversitelerde faşist saldırılar

YTÜ’de faşist provokasyon

YTÜ Davutpaşa Kampüsü’nde faşistler, polis işbirliği ile ilerici ve devrimci öğrencilerine gözdağı vermeye çalıştılar. Faşist provokasyon karşısında öğrenciler planlamalarına uygun olarak etkinliklerini gerçekleştirdiler.

23 Aralık günü Hazırlık Fakültesi’nde faşistler tarafından gerçekleştirilmeye çalışılan provakasyon ilerici, devrimci, yurtsever öğrencilerin kararlı tutumuyla boşa düşürüldü. Hazırlık öğrencilerinin fakültenin üstüne kurulması planlanan baz istasyonu ile ilgili kantinde gerçekleştirdiği toplantı sırasında faşistler toplanmaya başladı. Tacize varacak sözlerle öğrencileri kışkırtmaya çalışan

faşistler bir süre sonra ellerinde telsizlerle etkinlikleri olduğunu söyleyerek kalabalıklaştılar. Sivil polis ve ÖGB’lerin denetiminde fakültede toplanan faşistler karşısında, ilerici, devrimci ve yurtsever öğrenciler okulun gündemleri ve Maraş Katliamı üzerine bir söyleşi gerçekleştirdiler. Bu sırada okul idaresinin araya girmesiyle faşistler ÖGB ve sivil polislerin eşliğinde okul araçlarına bindirilerek okul dışına çıkartıldılar.

Faşistlerin okul dışına çıkartılmasının ardından Hazırlık Fakültesi’nin müdürü “olay çıkartmayın, siz de okuldan çıkın” gibi söylemlerle öğrencilerden okulu terketmelerini istedi. Bunun karşısında devrimci ve yurtsever öğrenciler, ÖGB, sivil polis uygulamaları ve faşistler üzerine teşhir konuşmaları gerçekleştirdiler ve okulun öğrencileri olarak hazırlıkta bulunmalarının meşruluğunu dile getirdiler. Konuşmaların ardından toplu çıkış gerçekleştirdiler.

Ekim Gençliği / YTÜ

DEU’da faşist saldırı

Dokuz Eylül Üniversitesi’nde ülkücülerin faaliyet yürüttüğü Türk Dünyası İktisadi Araştırmalar Topluluğu, son dönemlerde azgınlaşmış ve kulüp masalarında ülkücü marşları çalabilme cüretini göstermişti. Bunun üzerine bir araya gelen devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler bildiriler ve ajitasyon konuşmaları ile kulübü ve faşistleri teşhir ettiler. Ajitasyonlardan sonra kulüp masasının karşısına “Yaşasın halkların kardeşliği”, “Faşizme karşı omuz omuza”, “Faşizme geçit vermeyeceğiz” yazılı dövizlerin asılı olduğu masa açılarak teşhir pratiklerine devam edildi.

Süreç içerisinde birkaç gençlik örgütü masada durmama kararı almış olsa da genç komünistler,

masada kalma iradesi gösteren diğer gençlik bileşenleriyle iradelerini korudular. Süreç sonucunda çıkan çatışmada herhangi bir gözaltı olmazken, iki devrimci-demokrat öğrenci aldıkları taş darbeleri sonucunda yaralandı. Sivil polislerin ülkücü faşistler yerine devrimci-demokrat öğrencilere saldırması, ceplerindeki biber gazlarını devrimci öğrencilere sıkması gözden kaçmayan bir diğer ayrıntı olmakla beraber çatışmanın ardından oluşan bloklaşmadan sonra devrimci-demokrat öğrenciler, okulda bir süre bekleyerek marşlarla kampüsten çıktılar.

Ekim Gençliği / İzmir

Ardahan Üniversitesi’nde faşist saldırı

Ardahan Üniversitesi İnsani Bilimler ve Edebiyat Fakültesi’nde bir grup faşist tarafından devrimci ve ilerici öğrencilere yönelik yapılan saldırıda 1 öğrenci yaralanarak hastaneye kaldırıldı.

Faşistlerin okula sopa ve sallamalarla girmesine rağmen kolluk güçleri bir kez daha devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencilere saldırdı. Faşist saldırı sonucu olaya karıştığı gerekçesiyle 5 öğrenci gözaltına alındı. Polisin üniversitede yaptığı aramada çok sayıda sopa ve sallama ele geçirildi.

Yaralanma olayının ardından meslek yüksek okulunda da taraflar arasında çatışmalar oldu. Polis sınava girecek öğrencileri üst aramasının ardından okula aldı.

Akademisyenden ırkçı hezeyanlar

23 Aralık Cuma günü Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü’nün 2. Sınıf öğrencileri için 9.00’da başlayan Atatürk İlke ve İnkılapları dersinde, devrimci ve yurtsever öğrenciler Türkiye tarihine eleştirel bir gözle yaklaşmak ve o dönem yaşananların günümüzle ilişkisini kurmak için birkaç kere söz aldı. Ancak ders sorumlusu Ayşe Önder Aktaş, inkar ve imha üzerine kurulmuş Türk devletinin ağızyla konuşarak öğrencileri “ülkeyi bölmek istiyorlar” demagojisiyle kışkırtmaya çalıştı.

Aktaş’ın bu tutumu karşısında sakinliklerini koruyan devrimci ve yurtsever öğrenciler, Marksizm-Leninizm ilkeleri çerçevesinde eleştirilerini sürdürdü. Ayşe Önder Aktaş’ın saldırgan tutumunu sürdürmesi üzerine birçok öğrenci sınıfı terk etti. Sınıfta kalan bir devrimci öğrencinin ise konuşmasına izin verilmedi.

Aktaş bağırıp çağırarak “salak”, “gerizekalı”, “anneniz Fransızlar’ın koynunda mıydı?”, “Gidin Fransızlar’ın koynuna girin” gibi hakaretler yağdırdı. Bu hakaretler karşısında dahi konuşmak istediğini söyleyen ve sağduyusunu koruyan devrimci öğrencinin konuşmasına izin vermedi ve “Defol bu sınıftan” diyerek öğrenciyi sınıftan kovdu. Ayşe Önder Aktaş, öğrenci sınıfı terk etmeyeceğini söyleyince dersi bitirdi.

Yanına ÖGB’leri alan ders sorumlusu, Edebiyat A kapısı önünde bekleyen devrimci ve yurtsever öğrencilerin üzerine yürüyerek hakaretlerini sürdürdü. Üstelik çevrede toplanan öğrencileri “siz neden sessiz kalıyorsunuz” diyerek öğrencileri kışkırtmaya çalıştı.

Beytepe Ekim Geçliği, bu olayı teşhir ederek gerçekleri söylemekten vazgeçmeyeceklerini belirtti. Ekim Gençliği tarafından yapılan açıklamada şu ifadeler yer aldı:

“Bizler düzenin bize yıllardır davattığı

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://raney.org>

(propaganda ettiği şeyleri) değil, gerçekleri yani bilimi öğrenmek istiyoruz. Dersim’i, Çorum’u, Maraş’ı, Sivas’ı, Ulucanlar’ı, 19 Aralık zindan katliamlarını bildiğimiz için, katilleri tanıdığımız için susturulmak isteniyoruz. Bizler yıllardır katledilen, 17 yaşında idam edilen, sokak ortasında kurşunlanan, hapishanelerde diri diri yakılanlarız. Sıra arkadaşlarımız, 500 üniversite öğrencisi arkadaşımız gerçekleri söyledikleri için, parasız eğitim istedikleri için, Metin Lokumcu’yu andıkları için, düşündükleri için, devrimci-sosyalist-yurtsever oldukları için bu düzenin zindanlarında tutsak. İstiklal Mahkemeleri’nin devamı olan, bu düzenin bekası için muhalif her sesi boğmaya çalışan Özel Yetkili Mahkemeler tarafından tutuklandılar. Üstelik Hıyanet-i Vataniye’nin bir benzeri olan Terörle Mücadele Yasası dayanak yapılarak. Bunları bilip de susmayacağız. Sizleri de bizim yanımızda olmaya, gerçekleri söylemekten vazgeçmeyenlere destek olmaya çağırıyoruz!”

Ekim Gençliği / Beytepe

İşkencenin hedefi öğrenciler

Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV), 31 Mayıs 2011’de Hopa’da polis tarafından katledilen Metin Lokumcu’nun ölümünün ardından gözaltına alınan öğrencilerin emniyette karşılaştıkları kötü muamele ve işkenceyi raporlaştırdı. TİHV’nin 2011 yılı istatistiklerinde gözaltılarla ilgili dikkat çeken noktalar şöyle:

- Gözaltındaki işkenceler sırasıyla en fazla Emniyet Müdürlüğü’nde, sokakta, açık alanda, polis karakolunda, jandarma karakolunda ve araçta yaşandı.

- İşkence ve kötü muamele şikâyetleri sırasıyla; Marmara, Akdeniz, Güneydoğu ve Ege bölgesi ile İstanbul, Adana, Diyarbakır, Ankara ve İzmir’den yapıldı.

- Gözaltındaki işkenceler; hakaret, aşağılama, dayak, tehdit, öldürme tehdidi, yeme-içme kısıtlaması, işeme-dışkılama kısıtlaması, uyutmama, hücrede tecrit, vücudun tek bir noktasına sürekli vurma, soğuk odada bekletme, saç-sakal-bıyık yolma, falaka, askı, hayaya vurma, yakma şeklinde yapıldı.

- Kötü muamelenin ardından psikolojik, kas iskelet-kas-sindirim sistemi bozuklukları, kulak-burun-boğaz, göz, ağız-diş, kalp damar sorunları yaşandı.

- Fiziksel-psikolojik sorunlar arasında ise baş ağrısı, bel ağrısı, çürük, mide-karın ağrısı, görme bozukluğu, uyku bozukluğu, polisten rahatsız olma, gerginlik, kaygı, ağlama isteği, kâbus görme, yaşamdan tat alamama gösterildi.

- Gözaltının ardından mağdurlara ilaç tedavisi, egzersiz, psikoterapi, fizik tedavi, gözlük ve fizik tedavisi uygulandı.

TİHV’den çocuklar da yardım talebinde bulunuyor. TİHV, aile ya da yakınlarından birinin kötü muamele görme sürecine tanıklık eden çocukların, ruhsal bozukluk yaşadığına dikkat çekiyor.

Aralık katliamları lanetlendi

24 Aralık 2011 | Kayseri

Sermaye devleti tarafından Aralık ayında gerçekleştirilen 19 Aralık ve Maraş katliamları Kayseri, Adana ve İstanbul Gazi Mahallesi'nde gerçekleştirilen etkinlik ve eylemlerle lanetlendi.

Kayseri

Kayseri'de Devrimci Güç Birliği çatısı altında bir araya gelen BDSP, DHF, ESP ve SDP Aralık katliamlarını anma etkinliği düzenledi.

24 Aralık günü Kayseri Eğitim Sen'de yapılan etkinlik devrim şehitleri ve katliamda yaşamlarını kaybedenler için saygı duruşuyla başladı. Daha sonra Devrimci Güç Birliği adına Aralık katliamları ile ilgili bir konuşma yapıldı. Konuşmanın ardından Ölüm Orucu direnişçileri Haydar Baran ve Sedat Felek'e söz verildi.

Aralık ayının katliamlar ile tarihe geçtiğini belirten ve 12 Eylül'ün ardından yaşı büyütülerek idam edilen Erdal Eren'i de hatırlatan **Haydar Baran**, "Bu ay katliamların ayıdır" dedi.

19-22 Aralık'taki operasyonların o dönem hükümette bulunan DSP-ANAP-MHP'den ibaret olmadığını, katliamın MGK tarafından kararlaştırıldığını ve bu durumun düzen sözcüleri tarafından da itiraf edildiğini belirten Baran, "Yapılan açıklamalar bizim tarafımızdan bilinen, geniş toplumsal kesimler tarafından bilinmeyen gerçeklerin ortaya çıkmasına yol açtı" şeklinde konuştu.

19 Aralık'ı sadece kendi başına bir olaymış gibi ele almanın doğru olmadığını aktaran Baran, "Bu düzenin mayasında katliam var" ifadelerini kullandı. Sözlerini cezaevinde yaşanan direnişe değinerek devam eden Baran, "19 Aralık direnişinde şehit düşün devrimcilere layık olmanın yolu sosyal yıkım programlarına dur demekten, insanca yaşamaya yeten asgari ücret mücadelesine omuz vermekten, kamu emekçilerinin sendikal hak ve özgürlükler mücadelesini sahiplenmekten, halkların kardeşliği, eşitliği, gönüllü birliği temelinde bir çözümü savunmaktan geçmektedir" dedi.

"Bizler 19 Aralık'ta görevlerimizi yaptık deyip kenara çekilmemeliyiz. Mücadeleyi yaşam haline getirmeliyiz" sözleriyle mücadelede sürekliliğin önemine vurgu yapan **Sedat Felek**, "Örgütlü halkın karşısında hiçbir güç duramaz. 19 Aralık'ta, yaşamı hücreleştirme ve çoğunluğu yok etme amacı vardı" ifadelerini kullandı.

Konuşmaların ardından katılımcıların soru ve görüşleriyle etkinlik devam etti. Canlı bir atmosferde geçen etkinliğe yaklaşık 40 kişi katıldı.

Adana

Adana Sanayi İşçileri Derneği'nde 25 Aralık günü yapılan etkinlikle Aralık ayındaki katliamlarda hayatını kaybedenler anıldı.

Saygı duruşunun ardından yapılan sunumda, 19 Aralık ve Maraş katliamları anlatılarak devletin katliamcı sicili teşhir edildi. Sunum şu sözlerle sonlandırıldı:

"Bu topraklar devrim toprağıdır. Kıyımlar, katliamlar, infazlar nfiledir. Devrim umudu filizlenmeye devam etmektedir. Çünkü bu toprağın bereketini devrim için savaşta düşenler arttırmaktadır. Hafızalarımızda sadece faşist sermaye diktatörlüğünün sergilediği vahşetler değil, aynı zamanda devrimci direnişin görkemli sembolleri de kalacaktır"

Etkinlikte şiir dinletisinin yanı sıra Aralık ayında gerçekleşen katliamları anlatan belgesel izlendi. Etkinlikten sonra yapılan söyleşide ise canlı tartışmalar yapıldı.

Gazi Mahallesi

19 Aralık ve Maraş katliamları ile basına yönelik polis terörü 22 Aralık günü Gazi Mahallesi'nde protesto edildi.

BDSP, DHF, ESP ve SODAP tarafından örgütlenen eylemde "19 Aralık direnişi ruhuyla tecrit duvarını yıkacağız!" pankartı açılarak Dört Yol Durağı'ndan Gazi Cemevi'ne yüründü.

Öfkenin dışı vurduğu coşkulu yürüyüş esnasında 'Gündoğdu' marşı hep bir ağızdan söylendi. Mahalle halkı da işyerlerinden ve evlerin camlarından eylemi seyrederek alkışlarla desteklediler.

Cemevi önüne gelindiğinde kısa bir konuşma yapıldı. Devletin yıllardır sürdürdüğü katliam ve baskılarının günümüzde de sürdüğü söylenerek Kürt halkına uygulanan tutuklamaların bunun bir örneği olduğu vurgulandı.

Ortak basın açıklamasında ise, "19 – 22 Aralık katliamı sadece halkın öncüleri devrimcilere değil tüm halklara dönük idi. Bu katliamların faturasını halklarımız en ağır şekilde yaşadı ve yaşıyor. Katliamları ancak, halkların birleşik direnişi bertaraf edebilir ve katliamcılar açığa çıkarılabilir" denildi.

Açıklamadan sonra yine "Çav Bella" marşı söylenerek eylem tamamlandı.

Kızıl Bayrak / Kayseri- Adana- İstanbul

22 Aralık 2011 | Gazi Mah.

İmamın ordusu büyüyor!

Polis Bakım ve Yardım Sandığı (POLSAN) AKP döneminde büyüyen mal varlığı ve ekonomik faaliyetleriyle dikkat çekiyor.

POLSAN'ın yan şirketi olan POLTEK, kozmetik sektörüne yeni ürünlerle açılmaya devam edecek. POLTEK, Polshine markası altında kırışık giderici, el ve ayak kremi, antiaging ve selülit kreminin bulunduğu 42 kozmetik ürün üretilecek. Ürünlerin tanıtımı ise 2012 yılı Ocak ayında yapılmaya başlanacak.

Polshine ana ürün grubunun yanı sıra "Shinegold çocuk grubu" gibi alt gruplar da olacak. Firma, yurtiçi satışa başlanmasının ardından Avrupa ve Ortadoğu'da 10 ülkede daha tanıtım yapacak.

İnşaat, kozmetik, banka, sigorta, silah satışı, otoyol yapımı, emlak sektörü, turizm, akaryakıt dağıtımı gibi birçok alanda faaliyette bulunan POLSAN'ın bu yükselişi elbette de tesadüf değil. 1952 yılında kurulan POLSAN'ın son yıllarda gelir kaynaklarında önemli bir büyüme gerçekleştirdiği, toplam aktif varlıklarının 570 milyon dolara ulaştığı, geçen yıl 81 milyon 452 bin 801 lira net kâr elde ettiği dile getiriliyor.

Son 5 yılda 400 ölüm

Madenlerde artan taşeronlaştırma uygulamaları işçi sağlığı ve güvenliği önlemlerinin alınmamasını beraberinde getirdi.

DİSK'e bağlı **Dev Maden-Sen**'in Ocak-Aralık 2011 tarihleri arasında yaptığı araştırma sonucu madencilik sektöründe meydana gelen kaza sayısı 111, ölümlü kaza 75, kazalarda ölen 87 ve yaralananların sayısı ise 247 oldu. Böylece son 5 yılda toplam 400 madenci madenlerde yaşamını yitirdi.

Son 5 yılda ortaya çıkan tabloyu "ürkütücü" olarak nitelendiren sendika, madencilik sektöründe taşeronlaşma ve güvencesiz çalışma koşullarının mesleki eğitim ve birikimi yok ettiğini, iş sağlığı ve güvenliği önlemlerini de neredeyse tamamen ortadan kaldırdığını belirtti.

Maden Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu ise maden kazalarıyla meslektaşlarının da yaşamını yitirdiğine, hayatta kalabilenlerin de kazanın asli sorumlusu gibi gösterildiğine vurgu yaptı. Kazalarda asıl sorumluluğun siyasi iktidarlarda olduğunun altını çizdi.

Açıklamada, "Maden mühendisleri günah keçisi değildir, maden kazalarının asıl sorumlusu siyasi iktidarlardır" denildi.

19 canın bedeli 5 yıl!

Bursa'nın Mustafakemalpaşa ilçesine bağlı Bükköy'de bulunan maden ocağında 2009 yılında meydana gelen grizu patlaması sonucunda katledilen 19 işçi ilgili görülen davada ödl gibi "ceza" çıktı.

Bursa 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davada "taksirle ölüme ve yaralanmaya neden olma" suçundan tutuksuz yargılanan sanıklardan Bükköy Madencilik Turizm Ticaret AŞ'nin Yönetim Kurulu Başkanı Nurullah Ercan ile yönetim kurulu üyeleri Kasım Karataş ve Orhan Latif Ercan'a 5'er yıl, maden ocağının şefi Bayram Erdoğan, teknik nezaretçi Hayrettin Çelik ve taşeron firmanın sahibi Fahrettin Şolpan'a da 6 yıl 8'er ay hapis cezası verildi. Madende işçi olarak çalışan ve taşeron firmaya işçi temin ettiği belirtilen Ahmet Yalvaçın ise beraat etti.

Maraş'ta anmaya yasak, halka saldırı!

Maraş Katliamı'nın 33. yıldönümünde katliamcı devlet yine terör estirdi. 24 Aralık günü kanlı katliamı lanetlemek ve yaşamını yitirenleri anmak için Maraş'a gelenlere jandarma gaz bombaları ve coplarla saldırı.

Jandarmada saldırı

Alevi Bektaşî Federasyonu'nun yaptığı miting başvurusunun Maraş Valiliği tarafından "1 ay ertelenmiştir" denilerek engellenmesine rağmen kente gelmeye çalışan Alevi emekçilerini ve ilerici-devrimci güçleri taşıyan otobüsler sabah saatlerinde kent yakınlarında durduruldu. Yapılan aramaların ardından otobüsler, toplanma noktası olan Narlı Cemevi önüne geldi.

Bu kez de Antep-Maraş karayolu üzerinde jandarma barikatı ile karşılaşan kitle yola barikat kurdu. BDP milletvekilleri ile sanatçı Ferhat Tunç da kitleye destek verdi.

Bir süre devam eden gerginlikten sonra jandarma halkın kurduğu barikata saldırı. Yaşanan çatışmada çok sayıda kişi yaralandı ve gözaltına alındı.

"Gvenliğinizi sağlayamayız" bahanesi

İstanbul ve diğer illerden gelen beş otobüs de Maraş girişine 10 km kala polisler tarafından durduruldu. Zırhlı araçlar ve panzerlerle bekleyen çevik kuvvet ve özel hareket polisleri, kitlenin kente girmesine izin vermedi.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Başkanı Hüseyin Güzelgöl, polislerle yaptığı görüşmede "Kent merkezinde güvenliğinizi sağlayamayız" bahanesiyle karşılaştı.

ABF'den Valilik önünde açıklama

Alevi Bektaşî Federasyonu yöneticileri, 30 kişilik bir grupla Maraş Valiliği önünde basın açıklaması yaptı. ABF Genel Başkan Selahattin Özel, valiye ve İçişleri Bakanı'na seslenerek "Engelleri kaldırın" dedi.

BDP Van Milletvekili Nazmi Gür de bir konuşma yaparak, Maraş Katliamı'nın Özel Harp Dairesi tarafından örgütlenen planlı bir katliam olduğunu ve sorumluların halen açığa çıkartılmadığını belirtti.

Şendiller ekranlarında boy gösterdi

Maraş Katliamı'nın 33. yıldönümünde katliamı lanetlemek için kente girmek isteyenlere jandarma saldırırken, katliamın baş aktörleri ise televizyon ekranlarında boy gösterdi.

Katliamın baş tetikçilerinden olan ve '91-'95 yılları arasında Maraş milletvekilliği yapan Ökkeş Şendiller katıldığı bir televizyon programında dönemin sıkıyönetimi tarafından nasıl korunduğunu anlattı. Sıkıyönetim yetkililerinin, "Sen bu şekilde dolaşamazsın bu ülkede. İsmi ve soy ismini değiştireceksin. Bunu sol örgütler kullanıyor" dediklerini aktaran Şendiller, kendisine mahkemenin nasıl kol kanat gerdiğini açıkça dile getirdi.

Programa telefonla bağlanan katliamın ilk kurbanlarından olan ilköğretim müfettişi Süleyman Metin'in kızı Birgül Sarıkaya, yaşadıklarını anlattı. Yaşanan katliamdan mahalle bakkalına kadar herkesin önceden haberi olduğunu söyleyen Sarıkaya, "Ama babam 'Ben kimseye bir zarar vermedim ki, neden böyle bir şey yapsınlar' diyordu" dedi.

Şendiller ise, Birgül Sarıkaya ve kardeşini o gün ateşe verilen evlerinden alıp emniyete kendisinin götürdüğünü iddia etti. Sarıkaya ise böyle bir olayı

hatırlamadığını, kendisinin ve kardeşinin bir tanıdıklarının evine sığındıklarını söyledi. İddialar üzerine yayına bağlanan ve katliamın sanıklarının yargılayan dönemin Maraş Hakimi Kerim Günay, "Ökkeş Şendiller doğruyu söylemiyor. Çocukları emniyete o götürmedi. Olay tamamen Birgül Hanım'ın anlattığı gibidir" dedi.

Güneş: Devlet yaptı!

Dönemin İçişleri Bakanı Fehmi Güneş de yaptığı bir konuşmada çeşitli itiraflarda bulundu.

Olayları "faşist bir plan" olarak nitelendiren Güneş, katliamdaki devlet parmağına ilişkin şunları söyledi:

"Maraş, katliamı göz göre göre geldi. Fakat önüne geçilemedi çünkü istihbarat bize bunlarla ilgili bilgi vermiyordu. Olaylar başladı, valiye istihbarat verilmedi, askeri çağırılmakta da geç kalındı. Gelen asker de yeterli değildi. Ben istihbarat örgütünün oradaki cinayetlere, oradaki katliama katkı yaptığını düşünüyorum. Engel olmayı bırakın, MİT bizzat katkı yaptı"

Maraş Katliamı protestoları

Devrimci ve ilerici güçler 24 Aralık günü Tokat, Eskişehir ve İstanbul'da gerçekleştirdikleri eylemlerle Maraş Katliamı'nı protesto ettiler.

Tokat

Maraş Katliamı Tokat'ta Genç-Sen, Gençlik Muhalefeti, ÖDP, SGDF, Sosyalist Kamu Emekçileri, TKP ve DYG'nin tarafından Valilik binası önünde gerçekleştirilen eylemle lanetlendi.

Eylem katliamda yaşamını yitirenler adına bir dakikalık saygı duruşunda bulunularak başladı. Gerçekleştirilen basın açıklamasında ise, Maraş Katliamı'nın devletin katliam geleneğindeki halkalardan biri olduğu vurgulanarak, "Maraş ve benzeri katliamların hesabını sormak ve yenilerine engel olmak; bu çürümüş devlete ve onun gerisindeki emperyalizme karşı kararlı bir mücadele vermekten geçiyor" denildi.

Eyleme 100'ün üzerinde kişi katıldı.

Eskişehir

BDSP, Alinteri, DHF, HDK, EHP, PDD, Partizan, ÖDP ve Halkevleri tarafından örgütlenen eylem için Hamamyolu Saat Kulesi'nde biraraya gelen kitle Adalar Migros önüne yürüyüdü.

Adalar Migros önünde yapılan basın açıklamasında, işçi ve emekçilerin yükselen mücadelesine karşı devletin planlı bir şekilde organize ettiği Maraş Katliamı anlatıldı. Bugün yaşanan tutuklama terörüne de değinilen açıklamada, katliamcı zihniyetin AKP tarafından sürdürüldüğü ifade edildi.

Eyleme yaklaşık 150 kişi katıldı.

İstanbul

Halkların Demokratik Kongresi (HDK) İstanbul 2. Bölge bileşenleri Taksim Tramvay Durağı'ndan Galatasaray Lisesi önüne yürüyerek Maraş Katliamı'nı protesto etti.

Galatasaray Lisesi önünde yapılan basın açıklamasında, "Özgürlük, eşitlik ve kardeşlik; iş ve barış kadar adalet ihtiyacımız da bütün şiddetiyle sürüyor; bütün bu istemler için mücadelemiz de öyle... Çünkü dün Maraş'ta yaptıklarını, bugün Kürt düşmanlığı argümanı ile İzmir'de, Antalya'da, Soma'da, Kazan'da, Pülümür'de yapıyorlar. İnanç ve düşünce özgürlüğü düşmanı AKP sahte Alevi açılımlarıyla Alevi halkını teslim almaya çalışıyor. Dersim'in hesabından söz ediyorlar. Ama Maraş ve Madımak katliamlarının adının anılmasını bile istemiyorlar"

Kızıl Bayrak / Eskişehir – İstanbul

Deri-İş Sendikası Eğitim ve Uluslararası İlişkiler Uzmanı Eren Korkmaz:

Trakya'da örgütlenme ve mücadele...

Son yıllarda ülkenin en büyük sanayi havzalarından biri haline gelen Trakya'da işçi sınıfı da azgın sömürü şartlarına karşı mücadele ve örgütlenme yolunu tutuyor. Havzada son yıllarda bir dizi anlamlı direnişe de imza atarak kararlı bir örgütlenme çalışması yürüten Deri-İş Sendikası'nın alan çalışmalarında aktif biçimde yer alan Eren Korkmaz'la konuştuk. Eren Korkmaz, Trakya ile birlikte mevcut durumda sendikal mücadelede öne çıkan diğer bir kent olan Düzce'nin sosyal-ekonomik yapısına dair çarpıcı gözlemlerini anlatırken, mücadele ve örgütlenme deneyimlerini aktarıyor.

- Örgütlenme çalışması yürüttüğünüz Trakya bölgesinin sosyo-ekonomik, kültürel ve politik yapısı hakkında neler söyleyebilirsiniz?

Trakya bölgesi ülkemizde kapitalizmin ileri düzeyde geliştiği bölgeler arasında, bir proleter havzasıdır. Çorlu, Lüleburgaz, Çerkezköy, Kapaklı, Saray ilçelerinde onbinlerce sanayi işçisi çalışmaktadır. Bölgedeki fabrikaların geçmişi 70'li yıllara kadar uzansa da asıl gelişme 90'lı yıllarla olmuş, bu süreçte büyük çaplı fabrikalar kurulmuştur.

Bölgede ülkenin en büyük fabrikalarının yanı sıra orta ve küçük ölçekli yüzlerce fabrika görüyoruz.

Trakya'da binlerce işçinin çalıştığı traktör, beyaz eşya fabrikaları, çok çeşitli metal, plastik, boya, tekstil ve deri fabrikaları, Çerkezköy ve Çorlu başta olmak üzere çok sayıda OSB, Avrupa Serbest Bölgesi yer almaktadır.

Bu fabrikalarda 2 veya 3 vardiya halinde gece gündüz üretim yapılmaktadır. Bahsini ettiğim şehirlerde gündelik yaşam da zaten vardiya saatlerine göre ayarlanmaktadır. Vardiya saatlerinde yüzlerce otobüs işçileri evlerine veya fabrikaya bırakmaktadır.

Bölgede ciddi bir köylü nüfusu da vardır. Zaten işçilerin önemli bir kısmı da köylerde oturmaktadır ve tarımla bağlarını sürdürmektedirler. Bölgede 60'lardan bu yana köylü mücadeleleri yaşanmıştır ve günümüzde de sınırlı olsa da Tüm Köy-Sen üzerinden köylü örgütlenmeleri ve mitingleri düzenlenmektedir.

Trakya bölgesi yoğun göç de almaktadır. Özellikle Karadeniz ve Kürt illerinden yoğun göç alan şehirlerin sosyo-kültürel yapısında hızlı ve keskin değişimler yaşanmaktadır.

Trakya halkı kendini sol görüşlü olarak tanımlamaktadır. Ancak soldan kastedilen CHP'ye oy veren, Kemalizm'i savunan ve ciddi şekilde şovenizmden etkilenen bir "solculuk"tur. Ancak özellikle 70'li yıllardaki çalışmaların da etkisiyle devrimcilere yönelik sempati de vardır, devrimci ve sosyalist düşüncelere açıktır, ancak ciddi bir devrimci çalışmadan bahsetmek de mümkün değildir. Ne yazık ki sendikalarda ve fabrikalarda devrimci, sınıf bilinçli işçilere oldukça ender rastlanmaktadır.

Vahşi sömürüye karşı işçiler isyan haline örgütlenmeyi seçiyor

- Bu bölgede son dönemde ortaya çıkan mücadelelerin daha çok sendikal örgütlenme

üzerinden geliştiğini görüyoruz...

Aslında bölgede niceliksel olarak bakıldığında büyük bir sendikal işçi kitlesi var. Ancak bir işçi eylemine, 1 Mayıs eylemine rastlamak mümkün değildir. Sendikalı işçiler Türk-Metal, Birleşik Metal, Petrol İş, Teksif, DİSK Tekstil, Lastik İş gibi sendikalarda örgütlüdür. Deri-İş'in de temsilciliği vardır. Sendikalar sessizdir.

Buna karşın sendikasız işyerlerinde, özellikle küçük ve orta ölçekli işyerlerinde, bölgeye yoğun göçü de kendi lehine kullanarak sermayenin yoğun bir sömürüsü görülmektedir. İşçiler uzun saatler boyu düşük ücretle, asgari iş sağlığı ve güvenliği koşullarından yoksun çalışmaktadır. Ayrıca çevre de kirlenmektedir. Çevre kirliliği öyle bir boyuta ulaşmıştır ki ilköğretim öğrencilerinde dahi kanser vakalarına rastlanmaktadır.

Bu gerçeklik nedeniyle sendikalara ilişkin tüm olumsuz izlenime karşın işçiler arasında tepki büyümektedir. İşçiler uzun süre baskı ve sömürüye maruz kaldıktan sonra kendi aralarında çıkan öncü işçilerin çabasıyla hızlı şekilde ve bir isyan halinde harekete geçmektedir. Tepkinin bir kısmı sendikal kanallara akmakta, ama belki de daha fazlası makineler ve yöneticilere saldırılar-sabotajlar halinde açığa çıkmaktadır.

Sendikal çalışma ile bütünleşen mücadelelerde ise örgütlenme bilincindeki zayıflıktan kaynaklı hızlı çözüm beklentisi ile uzun süreli mücadeleye sıcak bakılmamakta, bu nedenle öfke çabuk dağılabilmektedir. Bu nedenle sendikalar açısından direnişleri sürdürme ve başarıya ulaştırma şansı oldukça güçtür. Sendikal önderliklerin zaafı ve ideolojik-politik yetmezlikleri ile tali de olsa sendikaların finansal ve örgütsel kapasitesi göz önüne alındığında başarıya ulaşan örnekler oldukça azdır.

Aslında işçilerin talepleri gündelik, ekonomik meselelerle ilgilidir. Ancak polis-jandarma baskısı, işverenin saldırıları gibi birçok etken işçilerin politikleşme sürecini hızlandırmaktadır. Mücadele esas olarak örgütlenme özgürlüğünün tanınması üzerinden yürümektedir.

Sermayenin yoğun rekabeti, kriz şartları, yüksek işsizlik ve mücadeleciler bir sendika söz konusu olduğunda mücadele için tek bir adımı atmamaları...

olduğunca ortak şekilde örgütlenmesini, havzaya dair ortak politik yaklaşımların olması gerektiğini göstermektedir. Ancak sendikal dayanışma ve emekten yana güçlerin dağınıklığı mücadeleyi zayıflatmaktadır.

Tüm bu gerçekliğe karşın mücadele isteği ve örgütlenme talepleri artmaktadır. Başarıya ulaşmak, sınıftan yana, sınıf perspektifli bir mücadele anlayışıyla yoğun ve kapsamlı çalışmalara, emekten yana güçlerin işbirliğine ihtiyaç vardır.

Sınıf mücadelesinin sert yaşandığı alanlar

- Yine, son dönemde sınıf mücadelesinin sert yaşandığı bir bölge olan Düzce'yle karşılaştırdığımızda bölgede ne gibi farklar görüyorsunuz? O bölgedeki mücadeleler sırasında devletin ve patronların hedefi olmuş biri olarak neler söyleyebilirsiniz?

Trakya bölgesinde 60'lı yıllara dayanan bir sanayileşme ve sendikal mücadele var. Ciddi yenilgiler yaşanmış, sendikal ihanet hakim hale gelmiş, işçi sınıfının hareket ve mücadele alanı oldukça zorlu engellerle donatılmıştır. İşçilerde bu nedenle kendilerine ve sendikalara yönelik bir güvensizlik ve işi kaybetme korkusu görülüyor.

Düzce ise yakınlarındaki Gerede ile beraber yeni sanayileşen bir bölgedir. Teşvik bölgesi ilan edilerek büyük çaplı fabrikalar kurulmuştur. Düzce'de yeni bir proleterleşme süreci ve tarım toplumundan sanayi toplumuna dönüşümü vardır. Bu anlamda önemli bir laboratuvar işlevi de görmektedir.

Düneye kadar tarlada çalışan ve muhafazakar-gerici düşüncelerin oldukça yaygın olduğu bir toplumda hızlı sanayileşme sonucunda kadın-erkek yüzlerce işçinin bir arada çalışmaya başlaması ile kültürel yapıda ciddi değişimler görülmektedir. Bu sadece ilerici anlamda düşünülmemelidir, feodal ilişkilerin tasfiyesi bir yandan ciddi bir yozlaşmayı da beraberinde getirmektedir.

Düzce'de Trakya'daki gibi bir sendikal hareket tarihi yoktur. Bu bir yandan işçilerin sendikalardan habersiz olduğundan dezavantaj olurken, diğer taraftan da avantajdır. Çünkü böylelikle ilerici, görece mücadeleciler sendikaların Düzce'de son yıllarda girmesi ile işçilerin sendikalara yönelimi nispeten daha güçlüdür.

Son yıllarda Düzce'de Petrol İş, Birleşik Metal İş, Deri İş gibi sendikalar dolup taşmaktadır. Ağır sömürü şartlarına karşı bir tepki duyulmaktadır. Deri-İş'le beraber ilk ciddi sendikal çalışmanın başlaması, çadır-basın açıklaması gibi çalışmaların yapılması psikolojik duvarın yıkılmasını sağlamıştır.

Elbette bölgeye sendikaların girmemesi için patronlar ile valisinden imamına, jandarmasından polise sistemin tüm kurumları yoğun bir çaba içindeler. Bunun örneklerini biliyorsunuz. İşverenlerin ve çoğu emekli asker olan müdürlerin en temel saldırı yöntemi şovenizm ve ırkçılık olmaktadır. Düzce'ye dışarıdan yoğun bir göçün olmaması ve şovenizmin yoğun etkisi sebebiyle Kürt, Ermeni, terörist argümanları üzerinden ciddi bir

karşı propaganda vardır. Bu propagandanın etkili olmadığı söylenemez ama zor da olsa kırılmaktadır, bu sayede sendika toplantılarında Kürt ve Ermeni meselelerini tartışmakta ve şovenizme karşı bilinç vermeye çalışmaktayız. Ancak yoğun sömürü şartları ısrarlı bir sendikal çalışmayla birleşince işçilerde dost-düşman ayrımının daha net görülmesine imkan sağlamaktadır.

Karşılaştırma açısından şahsım hakkında da dile getirilen Kürt, Ermeni, terörist gibi ithamların Trakya’da Düzce’de olduğu kadar etki yaratmadığını, işçilerin sendikalardan daha fazla haberdar olduğunu belirtebilirim. Ama işçi sınıfının doğuşu ve uyanışı ile yoğun sömürü ve baskı nedeniyle Düzce’de sınıf çatışması daha kapsamlı ve sert geçmektedir.

“Sendikal hareketin durumu mücadelenin gelişiminin önünde engeldir”

- Sendikanız Deri-İş dışında bölgede son yıllarda metal, petro-kimya alanında da direnişlere tanıklık ettik. Bölgedeki mücadele dinamikleri açısından bugün nasıl bir tablo var. Hareket nasıl ilerliyor

İşçilerin çalışma şartları kötüdür, sömürü yoğundur. İşçilerin bilinçlerindeki korku örgütlenmenin önündeki engeldir, yoksa işini kaybetme korkusunun maddi temeli aslında zayıftır. Sendikal sebeplerle işten çıkışlar olmaktadır ancak zaten işyerlerinde işe giriş çıkışlar oldukça fazladır, birçok işyerinde zaten keyfi şekilde işçiler çoğu zaman tazminatı olmadan işlerini kaybetmektedir. İkincisi zaten çoğunluk asgari ücret almaktadır, ciddi bir maaş alınmadığı için birçok işçi bu maaşı zaten her yerde alabileceklerini düşünmektedirler.

Mücadelenin gelişiminin önündeki bir diğer engel de sendikal hareketin durumudur. Sendikal işyerlerinin sendikasızlara destek sunmaması ve sendikal işyerinde dahi asgari ücretle çalışmanın yaygın olması sendikanın ilgi görmesine engel olmaktadır.

Bölgede maddi temeller mevcuttur, sağlıklı, planlı bir çalışma ile iyi sonuçlar almak mümkündür. Uluslararası ve ulusal kamuoyunun da etkin şekilde değerlendirilmesi ile, yereldeki ilerici güçlerle ilişkileri geliştirerek ama esas olarak bire bir işçileri örgütleyerek, işyerlerinde komiteler kurarak iyi bir dönem açılabilir.

Bölgede her sektörde benzeri potansiyeli görmek mümkündür.

- Bölgedeki mücadelenin geleceğini nasıl görüyorsunuz?

Parçalı mücadeleler, direnişlerin genellikle başarısız olması ve sendikal durum işçilerin örgütlenmeye yönelik motivasyonlarını azaltmaktadır. Sarı, işbirlikçi sendikal anlayışın hakimiyeti işverenle iyi ilişkiler içinde, işçiden kopuk, tabana hesap verme derdi olmayan, işçiyi ülke ve yerel gündemler üzerine seferber etmeyen gerçekliği genel bir güvensizlik kaynağıdır. Çalışmalarımızda ne yazık ki birçok işçi daha öncesinde kötü bir sendikal deneyim yaşadığı için sendikaya girmeyi reddetmektedir, sendikaların işverenle işbirliği içinde yalnızca aidat için var olduğu düşüncesi yaygındır.

Yine de çalışma şartları ve nesnel durum sınıf çatışmasının keskinliğini geçerli kılmaktadır. Bu nedenle genel bir politik perspektifle ve iyi bir kadro ile sürekli ve sabırlı bir çalışma mevcut durumu değiştirebilir.

“Örgütlenmeyecek fabrika yoktur”

- Bu alanda sınıf temelli yürütülecek çalışmanın imkan ve olanaklar nedir?

İçinden geçtiğimiz dönemde örgütlenemeyecek bir fabrikanın olmadığı kanaatindeyim. Yalnızca alan ve işyeri hakkında iyi bir ön çalışma yürütmek, sabırla işçilerle iletişime geçmek ve güven vermek gereklidir. İşçiler küçük yerleşim birimlerinde yaşamakta, belirli servis duraklarından hareket etmektedir. İletişim kurmak kolaydır, önemli olan sürekliliği sağlamaktır.

Ortak bir hat izlemek gereklidir. Yerel güçlerle, emekten yana kesimlerle, özellikle sınıf bilincinden haberdar olan işçilerle bağ kurarak çalışmaları birleştirmek, koordine etmek mümkündür. Bir işçiyi üye yaptığımızda eşi, kardeşi, yeğeni başka bir sektörde çalışmaktadır. Kendisi Deri-İş’e, kardeşi Petrol-İş’e üye olmaktadır. Bölgede yaygın olan ve çoğu kahve de olsa birçok hemşehri derneğinden önemli ilişkiler çıkabilmektedir. Hatta sistem partileri içinde de yer alan işçi emeklisi veya işçi, temiz niyetli insanlara rastlanılmaktadır.

Ancak esas olan işçi örgütlerinin birliğini, yaygınlığını sağlayabilmektir. Örneğin birçok üyemizin eşi ve yakınları başka sendikalara üye olabileceğinden bu sendikaların tabanında da ilgi ve destek sağlanabilmektedir.

Diğer konularda temel ilkelerimiz geçerlidir, sınıf perspektifiyle, ilkeleriyle harekete geçmektir.

“Esas olan işçilerle sürekli iletişim kurabilmektir”

- Son olarak yakın süreçteki örgütlenme

deneyimleriniz üzerinden ifade edersiniz ne gibi güçlüklerle karşılaşıyorsunuz?

Patronlar kendi aralarında ciddi bir rekabet içinde olsa da demokratik ve mücadeleci sendikalara karşı işbirliği içindedir. Devletin kurumları da onların yanındadır. İşten atma ve yaygın baskılar gibi genele dair tutumları burada da görmek mümkündür. Fabrikalarda kurulan hiyerarşi ve ilişki ağı insanların yoksulluğunun ve çaresizliğinin de sömürülmesini peşi sıra getirmektedir.

Gizli çalışma genellikle bir süre sonra açığa çıkmaktadır. Buna karşı birçok yöntemle hareket etmek gereklidir. Hem gizli hem açık çalışmalar, yerel çalışma ile ülke genelinde ve uluslararası alandaki çalışmaları koordine etmek, mümkün olan en geniş kesimle ortaklaşmak, küçük yerler olduğundan işveren vekillerinin kamuoyu içinde teşhir edilmesi gibi çok yönlü çalışmalar yapmaktayız. Ancak esas olan sürekli şekilde işçilerle iletişim kurabilmektir. Sağlam örgütlülükler ve eğitim başka türlü mümkün olmaz.

Deri-İş Sendikası’nın Menemen, Tuzla, Düzce’de de benzeri deneyimleri oldukça fazladır, mücadele deneyimi, kararlılığı vardır ancak genel işçi hareketinin yetersizliklerini aşmak, TİS imzalamak kolay değildir.

Son olarak belirtiyim, Çerkezköy’de Trexta TR’de başlattığımız çalışma da bunların yanı sıra kadın işçilerinin mücadelesi açısından ciddi bir deneyimi biriktirmektedir. Genel şartların yanı sıra kadın işçilerin yaşadığı ekstra sorunlar, baba-koca-abinin müdahil olması, kadınların evlerde örgütlenmesinin ve dışarıda buluşmanın zorlukları malumdur. Ancak zor da olsa mücadele etmeye karar verdiğinde kadın işçilerin kararlılığı ve ısrarı erkek işçilere nazaran daha yüksektir.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Mas-Daf’ta mücadele sürüyor...

Mas-Daf’taki mücadelede gelinen noktayı direnişin öncülerinden **Salih Satılmış**’a sorduk.

Mas-Daf’ta aylar boyunca süren kararlı bir direniş gösterdiniz. Mücadeleniz şu anda ne aşamada?Bundan sonra ne yapacaksınız?

Ataşehir’deki direniş çadırı misyonunu doldurduğu için kaldırıldı. Çünkü işveren Düzce’de mal çıkarmaya ve tezgahları kaçırmaya çalışıyor. Bir şeyi başaramıyorlar. Fabrikeyi taşımaya çalıştığı için orada beklemek bizim için önemliydi. Bu yüzden Ataşehir’deki direnişi buraya taşıdık. Mücadelemiz her şekilde devam ediyor. İstanbul ve Ankara’ya yürüyüşler yaptık.

Bunun haricinde Çalışma Bakanlığı’ndan müfettişler geldi ve bu durum bizim açımızdan çok iyi oldu. Mahkememiz, işe iade davamız 20 Ocak’ta görülecek. Patronun tek bir gereçesi vardı, o da kamera kayıtlarıydı. Hakimin reddetmesiyle hayal kırıklığına uğradılar. Bu karar bize de moral oldu. Soğuğa, kışa rağmen kapının önünde devam ediyoruz ve işimize dönene kadar sürdüreceğiz.

Birçok arkadaşımız kıdem tazminatını aldı ama ihbar, işsizlik parasını alamadı. Bu yüzden birçoğu çalışmak zorunda kaldı. Buna rağmen giriş çıkışlarda yanımıza gelerek bize destek veriyorlar. Halktan destek var.

Direnişimiz nedeniyle camilerde hutbe okutuldu. Hocaların sözlerinin yanında jandarmanın, polisin, valinin verdiği sözler tutulmadı. İnsanlar bu duruma uyandı. Tekstil işçisi arkadaşlar yanımıza geldiler. 4 ay maaş alamamışlar, bayramı parasız geçirmişler. İnsanlar bunu gördü ve kapı önü eylemi yaptılar. İçerdeki maaşları hemen aldılar. Bir şeyler görmeye başlıyor işçiler, Mas-Daf’ı gözlüyorlar.

İyi tepkiler aldık. İlçelerde, merkezlerde basın açıklamaları yaptı. İşveren Düzce’de işçi bulamadı. Sakarya, İzmit gibi yerlerden insan aramaya başladı. Bizim tepkimizi gören insanlar da, patronun iş tekliflerini reddettiler ve mücadelemizi kırmadılar. Ankara yürüyüşümüz sırasında defalarca gözaltına alındık. Bununla ilgili mahkememiz devam ediyor. İLO ve Çalışma Bakanlığı’yla görüşüldü.

Mas-Daf işçileri olarak bu yola çıkmadan önce hangi sendikaya gideceğimizi araştırdık. Hangi sendika bizim haklarımızı daha iyi korur diye konuştuk. Sarı sendikaların olduğu yerlerde baktık ki, işçiler işten atılıyor, mücadele edilmiyor ve kapı önü eylemi yapılmıyor. DiSK’e ve Birleşik Metal’e baktığımızda ise insanlar işten atılmıyor dedik. Bu şekilde yola çıktık ve yanılmadığımızı gördük. İyi ki Birleşik Metal’e gitmişiz.

Benim dükkanım vardı ve şu anda baktığımda çok geri kalmışım diyebilirim. Çünkü ben 4 yıl önce başladım. 2,5-3 yılım zam almadan geçti. Bu saatten sonra kimse bizi yolumuzdan döndüremez. Ok yaydan çıktı bir kere.

Biz işten atıldığımız ilk günlerde Birleşik Metal MESS’e karşı greve hazırlanıyordu. Patron nabız yokluyordu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

HMS işçileri: “Direne direne kazanacağız!”

HMS Makine’de işten atılan ve fabrika önünde direnişe geçen işçilerle mücadele süreçleri üzerine konuştuk.

- HMS Makina ile ilgili bilgi vererek, çalışma koşullarınızdan bahseder misiniz?

- HMS Makina tedarikçi bir firma. Uçak, gemi ve traktör parçaları üretiyor. 12 yıllık bir firma. Türk Silahlı Kuvvetleri’ne parça üretiyor çoğunlukla. En büyük müşteriler TAİ ve Roketsan. Üretimini %90’ını bu şirketlere yapıyor. Ayrıca Aselsan’a ve yurt dışındaki önemli firmalara da üretim yapıyor. Fabrikada az sayıda kadın işçi olmakla birlikte çoğu genç ve erkek işçilerden oluşan 125 işçi çalışıyor. 07.00-15.00 ve 15.00-23.00 olmak üzere 2 vardiya halinde çalışıyoruz.

-Neden sendikalaştınız, talepleriniz nelerdi?

- HMS Makina’da 2005 yılında bir sendika çalışması daha olmuştu. O zaman da çoğunluğu sağlamıştı sendika. Ancak ustalardan birisi, “Benim çocuğumu tehdit ediyorlar” diyerek düşüp bayılınca iş yerindeki diğer işçi arkadaşlar da korkup sendikadan istifa etmişler. Yani bu ikinci girişimimiz.

Neden sendikalaştık? Çünkü, iş yerinde manevi ve maddi sorunlarımız var. İş yerinde molalarda oturabileceğimiz tabure, bank gibi birşey yok. Yere karton serip oturuyoruz. Tabii biz kalkınca oralarda kedi, köpek, fare geziniyor. Yukarıdakiler de klimalı odalarında oturuyorlar. Bize değer verilmediğini düşündük. Ayrıca ücretlerimiz düşüktü. 5 yıllık işçi 850 lira maaş alıyordu. Yeni giren işçilerden 1.250 lira maaş alan vardı. Bu da bizi rahatsız ediyordu. İlk tepkiler böyle başladı. Yani biz iyi bir çalışma ortamı ve iyi bir maddi kazanç istiyoruz. Bize değer verilmesini istiyoruz.

-Sendikalaşma süreci nasıl gelişti, bu süreçte karşılaştığınız güçlükler nelerdi?

- Tüm bu olaylardan sonra üç arkadaş biraraya geldik. Bir komite kurduk. Beraber tartışıyor, kararlarımızı ortak alıp uyguluyorduk. Bu çalışmada eski arkadaşlar yoktu. O zamanki çalışmayı yürüten arkadaşlar farklıydı. 2005’teki çalışma biraz açıktan yürümüş, erken teşhir olmuştu. Biz işi daha sıkı tuttuk. İşyerlerinde iş konuşuyor gibi yapıyorduk. Daha çok dışarıda, kahvelerde toplanıyorduk. Biz önce bir

araştırma yaptık. Büyüklerimize de sorduk. Herkes Birleşik Metal-İş Sendikası dedi. İşçinin hakkını en iyi savunan sendikanın bu olduğunu söylediler. Biz de daha sonra sendikayla ilişkiye geçtik. Eylül ayının başında üyeliklere başladık ve 29 Eylül 2011 tarihinde 90 üyeyle Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’na yetki başvurusunda bulunduk. İçerideki arkadaşlar çalışmayı başlatanlara çok güveniyorlardı. “Bunlar bizi satmaz, yarı yolda bırakmaz” diyorlardı. Onların doğru düşündüğünü ispatladık. Bu güven sayesinde kısa sürede sayıyı tamamladık.

Bundan sonra baskıyla karşılaştık. İdareyle bir kere bu konu üzerine konuştuk. Bizi çağırdılar. İmal yolla bizim grup kurduğumuzu, adamlarından bu haberi aldıklarını ve bu işten vazgeçmemizi söylediler. İstedikleri olmayınca yöntem değiştirdiler. Bir keresinde yine konuşuyorduk. Sadece sözlü tartışmaydı. Ama bizim küfür, hakaret ve darp eylemleri yaptığımızı söylediler. Polise şikâyet ettiler. Karakola gidip ifade verdik. Patronun adamının darp raporu almaya yalnız gitmemesini, yanında bir polis memurunun gönderilmesini istedik. Ama bize yeterli polis memuru olmadığı için gönderemeyeceklerini söylediler. Adam da kolunu ve bacağına kendisi yaralayarak iki günlük rapor aldı. Daha sonra bunu nasıl yaptığını bize ayrıntılarıyla anlattı. Tüm bu olaylardan sonra iş kanununun 25/2(b) maddesine dayanarak biz kapıda bekleyen 3 işçiyi ihbarsız tazminatsız işten çıkardı.

-Son olarak neler söylemek istersiniz?

-23 Aralık çarşamba gününden beri kapı önünde direnişteyiz. Burada yalnız değiliz. Çiğli Organize’de bulunan ve sendikamızın örgütlü olduğu Totamak, ZF Lemforder ve Schneider Elektrik fabrikasından işçi arkadaşlar ziyaretimize geldi. Buradaki yemek, çay v.s ihtiyaçlarımız sendikamız tarafından karşılanıyor. Bazen burada yiyoruz, bazen Totamak ve ZF’ye gidiyoruz.

Emeğimizin arkasındayız. Haklı olanın her zaman kazanacağına eminiz. Direne direne kazanacağız. Kazanacağımızdan hiç kuşumuz yok. Amacımız işlerin kötüye gitmesini sağlamak değil, içerideki koşulların iyi ve sağlıklı olması. Başka bir şey değil. Yani insanca yaşamak ve insanca çalışmak!

Kızıl Bayrak / İzmir

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

HMS Makine’de direniş

İzmir Çiğli’de Atatürk Organize Sanayi’nde kurulu bulunan **HMS Makine** fabrikasında Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi 3 işçi, 20 Aralık 2011 tarihi itibarıyla tazminatsız olarak işten atıldı. Atılan işçiler fabrika önünde direnişe başladı.

Birleşik Metal-İş Genel Yönetim Kurulu, yasal ve meşru bir talebin karşısındaki uygulamalara gereken her türlü yanıtı vereceğini duyurdu.

Sendika, HMS Makine’de çalışan işçileri üye yaptıktan sonra çoğunluk tespiti için ilgili bakanlığa başvurdu ve bakanlıkça 29 Eylül 2011 tarihinde çoğunluk tespiti yapıldı.

HMS patronunun çoğunluk tespitine itiraz etmesiyle devam eden dava sürecinde 3 işçi işten atıldı.

Fabrikada çalışan sendika üyesi işçiler üzerindeki istifa baskılarının sürdüğünü belirten sendika, bu tablonun, işyerinde çalışan üyeleri daha da motive ettiğini ve doğru yolda olduklarını gösterdiğini ifade etti.

3 üyenin ve sendikalaşma mücadelesi veren 100’ün üzerindeki işçinin bu haklı davalarında herkesi dayanışmaya çağıran sendikanın açıklaması şu sözlerle sona erdi:

“Biz DİSK/Birleşik Metal İş Sendikası olarak böylesine yasal ve meşru bir talebin karşısında gördüğümüz uygulamalara gereken her türlü yanıtı vereceğimizi kamuoyuna duyuruyoruz.”

BDSP’den Hugo Boss ziyareti

İzmir Gaziemir Serbest Bölge’de kurulu bulunan Hugo Boss fabrikasında işten atmalara karşı direnen işçilere İzmir Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu çalışanları ziyaret gerçekleştirdi. ESBAŞ önünde toplanan sınıf devrimcileri “Hugo Boss işçisi yalnız değildir! / Zafer direnen emekçinin olacak! / BDSP” ozaliti ve BDSP flamaları ile direniş alanına doğru yürüyüşe geçtiler.

Direniş tüm sınıfın gündemine sokulmalıdır!

Direniş alanında BDSP adına yapılan konuşmada sermayenin sınıfa karşı ciddi bir saldırı dalgası yükselttiği ancak buna karşı çıkan seslerin henüz çok cılız olduğu söylendi. Saldırılarına karşı mücadele görevine dikkat çekildikten sonra tekstil sektörünün durumundan bahsedilerek TEKSİF’in Roteks’te ve Hugo Boss’ta yürüttüğü mücadelenin önemi vurgulandı. Konuşmada Hugo Boss direnişinin eksiklerine de dikkat çekilerek henüz kamuoyunun gündemine yeterince getirilememesinin altı çizildi. Bunun için tüm ilerici, devrimci öncü işçilerle birlikte ortak birleşik mücadele yürütülmesi gerektiği anlatıldı.

Yapılan konuşmanın ardından Tekstil İşçileri Bülteni çalışanları, bir süredir direnişe destek amacıyla bastırdıkları dayanışma kartlarının satışından elde edilen 700 TL’yi destek amacıyla işçilere verdiler.

Diriniş alanında sohbetler gerçekleştirildi.

İşçiler şu ana kadar süreci sakin ördüklerini ancak yılbaşından sonra daha çetin bir mücadele örmeyi amaçladıklarını sıklıkla ifade ettiler.

Servis çıkışı yapan işçilerin karşılanmasının ardından ziyaret sona erdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

UPS’de 3 bin üye adına sözleşme

Türkiye Motorlu Taşıt İşçileri Sendikası (TÜMTİS), uluslararası kargo devi UPS’de yürüttüğü sendikal örgütlenme mücadelesini toplu iş sözleşmesi ile açlandırdı.

Yaklaşık 2 yıldır süren örgütlenme çalışması tamamlanarak, TÜMTİS üyesi 3000 işçi adına 22 Aralık 2011 tarihinde UPS Ünsped Paket Servisi Tic.Ve San. A.Ş. ile Toplu İş Sözleşmesi (TİS) imzalandı. UPS kargoda ve Türkiye’de faaliyet gösteren çok uluslu kargo şirketleri arasında bir ilk olan bu sözleşme, sendika üyesi işçilerin tamamına yakınının onayı alınarak imzalandı.

Örgütlenme çalışmaları sürecektir

Sendika, başta üyeleri olmak üzere örgütlenme mücadelesi boyunca maddi ve manevi destek sunan, basın açıklamalarına katılan sendikalara, emek örgütlerine, Türk-İş’e, siyasi partilere, demokratik kitle örgütlerine ve örgütlenme çalışmasını haber yapan medya kuruluşlarına; uluslararası üst örgütleri ITF ve ETF’ye; dünyanın pek çok ülkesinden destek olan ITF ve ETF üyesi sendikalara ve Teamsters sendikasına teşekkür etti.

Sosyal ve ekonomik kazanımlar

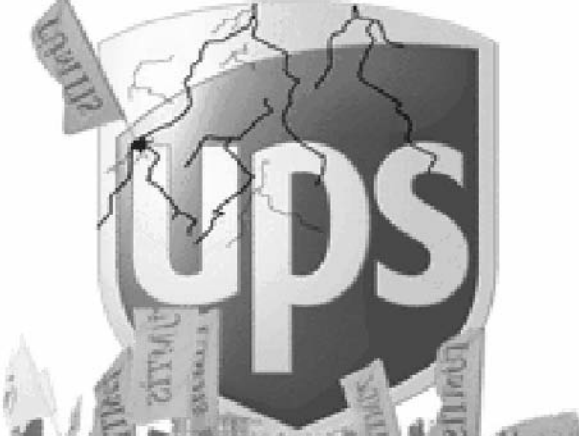
Sözleşme ile üyelerin mevcut ücretlerine net 140 TL seyyanen zam yapılırken bir aylık ücretleri tutarında ikramiye verilmesi hükme bağlandı. Toplam ücretlere net olarak %30 ile % 50 arasında değişen oranlarda zam yapıldığını açıklayan **TÜMTİS Merkez Yönetim Kurulu**, fazla çalışma ve hafta tatilinde çalışma halinde fazla mesai ücretinin % 60 zamlı ödeneceğini, ulusal bayram ve dini bayramlarda üyelerin çalıştırılması durumunda 2 yevmiye tutarında fazla mesai ücretinin %100 zamlı olarak verileceğini duyurdu.

Diğer resmi tatil günlerinde çalıştırma durumunda ise 1,5 yevmiye tutarında fazla mesai ücreti verilecek.

İmzalanan sözleşmeyle, alt işverene bağlı olarak çalışan sendika üyesi 187 işçinin kadroya alınması da kararlaştırıldı.

Sözleşme ile sosyal haklarda elde edilen kazanımların bazıları şöyle:

- İşyerinde yemek yiyemeyip dışarıda yemek zorunda olan üyelere verilen yemek ücretlerine net % 50 zam,
- Üyelerin öğrenimlerine devam eden her bir çocuğu

için her sözleşme yılında bir defaya mahsus olmak üzere farklı miktarlarda net öğrenim yardımı yapılması,

- Yeni evlenen üyelere 1.000,00 TL. net evlenme yardımı, eşlerin her ikisinin aynı işyerinde çalışması halinde yardımın, her iki çalışana da ödenmesi
- Üyelerin eşinin ve kendisinin doğum yapması halinde, 2 çocuk ile sınırlı olmak kaydıyla her çocuk için işverence 1 çeyrek altın doğum yardımı,
- Sözleşmenin birinci yılında 300,00 TL. net yakacak yardımı,
- İşçinin kendisinin vefatı halinde 1.500 TL.; eş, çocuk, anne, baba ve kardeşinin ölümü halinde 500 TL.; işçinin iş kazası sonucu ölmesi halinde 3.000 TL. net yardım,
- Kurye ve hat şoförlerine verilen giyecek yardımına ek olarak yazlık ve kışlık birer çift ayakkabı verilmesi
- Servislerden yararlanamayan üyelerin işe gidiş-dönüş ücretleri, belediye otobüs taşıma ücretlerinin işverence karşılanması
- Şehir içi görevlere kalan hat sürücülerine sefer başına verilen 10 TL. 15 TL’ye çıkarıldı.
- Çalışma süreleri 5-10 yıl arasında olan üyelere 23 iş günü, 10 yıldan fazla olan üyelere 30 iş günü yıllık izin verilmesi
- Üyelerin evlenmesi durumunda 5 gün, eş ve çocukları ile ana babasının ve kardeşlerinin ölümü halinde 4 gün, kayınvalide veya kayınpederi ölmesi halinde 2 gün, eşinin doğum yapması durumunda 3 gün, bakmakla yükümlü olduğu kimselerin oturduğu yerin yangın, sel, heyelan ve deprem gibi olaylara maruz kalması halinde 7 güne kadar ücretli izin verilmesi

“Emek’le sermaye uzlaşmayacak!”

Emek Sineması’nın yıkılmak istenmesine karşı biraraya gelen sinema emekçileri, aydınlar, sanatçılar ve ilerici güçler 24 Aralık günü İstiklal Caddesi’nde kitlesel ve coşkulu bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

İstanbul Kültür Sanat Varyetesi, Beyoğlu için Mücadele İnisiyatifi, Sinema Yazarları Derneği (SİYAD), Sinema Emekçileri Sendikası (SİNESEN), İşçi Filmleri Festivali, Yeni Sinema Hareketi, İMECE-Toplumun Şehircilik Hareketi, Kamusal Sanat Laboratuvarı’nın çağrısıyla Taksim Tramvay Durağı’nda toplanan binlerce kişi, “Emek’le sermaye uzlaşmayacak!” pankartı arkasında Emek Sineması önüne kadar yürüdü. Yürüyüş sırasında İstiklal Caddesi üzerinde bulunan Starbucks da bir süreliğine işgal edildi.

“Yıkılmak istiyorlar, yıktırıyoruz!”

Beyoğlu’ndaki kentsel dönüşümün simgelerinden olan Demirören AVM önünde basın açıklaması gerçekleştirildi. Aralarında Nurgül Yeşilçay, Mehmet Ali Alabora, Tarık Akan ve Harun Tekin’in de bulunduğu çok sayıda sanatçının da destek verdiği basın açıklamasında, Emek Sineması’nın yıkılması projesiyle ilgili daha önce alınan yürütmeyi durdurma kararının geçtiğimiz günlerde İstanbul 9. İdare Mahkemesi tarafından iptal edildiği hatırlatıldı. Kültür ve Turizm Bakanlığı, Yenileme ve Anıtlar Kurulu, Sosyal Güvenlik Kurumu, Beyoğlu Belediyesi ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi’ne, tarihi ve kültürel bir miras olan Emek Sineması’nı korumadıkları için hesap verme çağrısının yapıldığı açıklama “Yıkılmak istiyorlar, yıktırıyoruz!” sözleriyle son buldu.

Açıklamanın ardından Emek Sineması’nın bulunduğu sokağa geçen kitle sabaha dek sürecektir “Emek nöbeti” eylemine başladı.

Hera Tekstil’de eylem

Afyonkarahisar’da kurulu Hera Tekstil fabrikasında Türkiye Tekstil Örmek ve Giyim Sanayi İşçileri Sendikası (TEKSİF) üyesi işçilerin işten atılması fabrika önünde yapılan eylemle protesto edildi. 20’ye yakın sendikalı işçinin, disiplin kurallarına uymadıkları gerekçesi ile işten çıkarılmasına tepki gösteren TEKSİF’e Türk-İş ve KESK’e bağlı sendikalar destek verdi.

Basın açıklamasını okuyan TEKSİF Örgütlenme Daire Müdürü Asalettin Arslanoğlu, örgütlenme çalışmalarına geçtiğimiz nisan ayında başladıklarını söyledi. Asalettin Arslanoğlu 300’e yakın üyelerinin bulunduğu firmanın sendikaya üye olan işçilere karşı sürekli baskı uyguladığını belirterek “İşyeri yönetimi arkadaşlarımıza sendikadan istifa etme konusunda baskı yaparak, onları noter masraflarını karşılamak suretiyle istifa ettiriyorlar” dedi.

Türk-İş İl Temsilcisi Muharrem Uslu’nun da söz aldığı eylemde sendikaların temsilcileri tarafından eylemlerini takip eden işçilere karanfil dağıtıldı.

Düsseldorf’ta GEA önünde eylem

Almanya merkezli GEA Konsorsiyum’un Gebze’de bulunan üretim tesislerinde 70 işçinin işten atılması 21 Aralık günü şirketin Düsseldorf’ta bulunan genel merkezi önünde protesto edildi. Eyleme, IG Metall Düsseldorf-Neuss, Ver.di NRW Eyalet Yönetimi, Ver.di Federal Göçmenler Komisyonu, NGG Dortmund, IG BAU Duisburg, IG BAU Düsseldorf, IG BAU Köln, DGB Kfelfeld, Ford VK, Hochtief BR-Köln- Linkspartei NRW ile göçmen örgütlerinden DİDF ve ATİF katıldı.

Protesto eyleminde yapılan konuşmalarda, işçilerin yeniden işe iadeleri talep edildi, Birleşik Metal-İş’in fabrikada yetkili sendika olarak kabul edilmesi ve GEA Yönetiminin sendikanın yetkilileriyle derhal görüşme masasına oturması istendi. GEA yönetiminin, Gebze’de işçilere karşı acımasız, sendikalarına karşı ise tahammülsüz olduğu vurgulandı.

GEA işçileriyle dayanışmayı örgütlemek ve Almanya’daki demokratik kamuoyunu bilgilendirmek üzere hazırlanan bildiriler GEA Yönetimine ve GEA Birleşik İşçi Temsilciliği’ne iletilmesi için GEA işçi temsilcisine verildi.

Katılımcılar GEA işçileriyle dayanışmanın Almanya genelinde yaygınlaştırılması için önümüzdeki günlerde IG Metall ve Uluslararası Metal Sendikaları Federasyonu ile görüşülmesi ve Ocak ayı içinde daha geniş katılımlı bir eylem yapılmasını önerdiler.

Festus cinayetinin görüntüleri

Gözetiminde polis tarafından katledilen Nijeryalı Festus Okey'in ölümüyle ilgili görüntü kayıtları ilk kez gün yüzüne çıktı. Okey, 20 Ağustos 2007'de karakola girdikten 19 dakika sonra ağır yaralı halde çıkarılıyor.

Dosyadaki resimlere göre Okey, saat 17.47'de sivil giyimli bir polisin eşliğinde, elleri kelepçeli halde Beyoğlu Polis Merkezi'ne getiriliyor. Saat 18.06'da ise Okey, bu kez iki sivil polisin kucağında, ağır yaralı halde karakoldan çıkarılıyor. Polislerden birinin sanık Cengiz Yıldız olduğu düşünülüyor. Okey, Taksim İlyardım Hastanesi'nde yaşamını yitirmişti.

İstanbul 21. Ağır Ceza Mahkemesi'nde 13 Aralık 2011 tarihinde görülen karar duruşmasında, sanık polis Cengiz Yıldız'a TCK'nın 85. maddesi gereğince 'taksirle ölüme sebebiyet vermek'ten 4 yıl 2 ay hapis cezası verilmişti.

Bu karara duruşma savcısı Mehmet Nuri Gür itiraz etti. Savcı Gür bir gün sonra Yargıtay'a iletilmek üzere sunduğu

temyiz dilekçesinde, ölümün sanık polisin nezaret kurallarına uymaması ve temkinli davranmamasından kaynaklandığını savunarak ceza miktarının artırılmasını istedi. Savcı Gür, 'bilinçli taksir' uygulanması gerektiğini belirtti.

TCK'daki ilgili madde, verilen cezanın 1/3'ten yarı oranına kadar artırılmasını öngörüyor. Buna göre 4 yıl 2 ay diye kesilen ceza, 6.5 yıla kadar yükselebilecek.

Mahkeme karar için yıllarca oyaladı

Festus Okey'in öldürülmesinden sonra, atış mesafesini belirleyecek olan eldeki tek delil olan Okey'in gömleği kaybedilmişti. Beyoğlu 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde 14 Şubat 2008'de görülen ikinci duruşmada, sanık polis Cengiz Yıldız'ın avukatı, "Bunun adı Festus Okey değil, kaçak vizeyle gelmiş, adını Okey koymuşlar" deyince yargılamanın seyri değişmişti. Mahkeme, o duruşmada Okey'in kimliğiyle ilgili Nijerya Büyükelçiliği'nden bilgi alınmasını istedi. Dışişleri Bakanlığı, Nijerya hükümeti ve Beyoğlu 4. Ağır Ceza Mahkemesi arasındaki yazışmalar 3.5 yıl sürdü. Her bir duruşma, Nijerya'dan beklenen evrak dosyaya ulaşmadığı için ertelendi.

Avukata dava, yüzü aşkın kişiye soruşturma

Evrak ulaşmadığı için Okey'i temsilen hiçbir avukat bu davada hazır bulunamadı.

İlk günden beri davayı takip eden Avukat Güray Öz hakkında, mahkemenin tavrını eleştirince, 'yargıyı etkileme' iddiasıyla 4.5 yıla kadar hapis istemiyle dava açıldı. Ayrıca müdahillik talebinde bulunan üç avukat ve Göçmen Dayanışma Ağı'na üye 100'ü aşkın kişiye soruşturma başlatıldı.

Bakanlıktan "katil devlet" itirafı

İçişleri Bakanlığı, gözaltında kaybedilen Ayhan ve Ali Efeoğlu kardeşlerin ailesi tarafından açılan tazminat davasına verdiği yanıtta, Efeoğlu kardeşlerin katilinin devlet olduğunu itiraf etti. Bakanlık "İki kardeşin mezar yerleri de İstanbul'da" dedi.

Efeoğlu Ailesi, İHD Bursa Şube Başkanı Avukat Mustafa Yağcı aracılığıyla İçişleri Bakanlığı aleyhine tazminat davası açmıştı. Bursa Asliye Hukuk Mahkemesi'nde açılan davada çocuklarının gözaltında kaybedildiğini ve bunun Uluslararası Ceza Mahkemesi'nde "insanlığa karşı işlenen suç" olarak tanımlandığını belirtmişlerdi. Efeoğlu Ailesi 800 bini manevi olmak üzere toplam 820 bin lira tazminat istemişti.

Ailenin başvurusunun ardından İçişleri Bakanlığı Bursa Asliye Hukuk Mahkemesi'ne iki dilekçe gönderdi. Bakanlık'tan gönderilen her iki dilekçede de "...dava konusu olay, idarenin eylem ve işlemlerinden kaynaklanmaktadır" ibaresi yer alıyordu. Dava konusu olay iki üniversite öğrencisinin gözaltında kaybedilmesi olduğuna göre İçişleri Bakanlığı iki kardeşin kaybedilmesinin sorumlusunun devlet olduğunu kabul etmiş oldu. Bakanlık, "kayıp olduğu iddia edilen kişilerin kabirlerinin İstanbul'da olması" gerekçesiyle yetki itirazında bulundu. Bu ifade de Efeoğlu kardeşlerin öldürüldüklerinin ve

İstanbul'a gömüldüklerinin itirafı oldu.

Avukat Yağcı ise mahkemeye başvurarak davanın kabul edilmesi talebini tekrarladı. Yağcı, Bakanlık'ın yanıtlarını hatırlatarak "Davalı, zorla kaybedilip, öldürülüp, gömülen Ayhan ve Ali Efeoğlu kardeşlerin mezarlarını göstermelidir. Bu ikrar ile de Ayhan ve Ali Efeoğlu kardeşlerin öldürüldükleri anlaşılmaktadır" dedi.

Çarkın da itiraf etmişti

Yıldız Teknik Üniversitesi öğrencisi Ayhan Efeoğlu 6 Ekim 1992 tarihinde, İstanbul Teknik Üniversitesi öğrencisi Ali Efeoğlu da 5 Ocak 1994 tarihinde gözaltına alındı ve kaybedildi. Kısa bir süre önce ise Ayhan Çarkın, Ayhan Efeoğlu'nu bizzat kendisinin gömdüğünü itiraf etmişti. Çarkın, "Cumartesi Anneleri 16 yıl önce kaybolan çocuklarını arıyor. Ölüsünü veya dirisini görmek istiyorlar. Bunlardan Ayhan Efeoğlu'nu bizzat ellerimle gömdüm. Bana şu bombayı imha et diye paket verdiler. Götürdüm içerisinden insan çıktı. Bu şahsın Ayhan Efeoğlu olduğunu öğrendim. Domuzbağı ile bağlanmış bir vaziyeteydi. Onun cesedinin bulunduğu yeri de gösterebilirim" demişti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Füze kalkanı protestosuna polis terörü a

Çanakkale Gençlik Derneği Girişimi'nin "Füze kalkanı değil demokratik lise istiyoruz" kampanyası kapsamında üç gün boyunca sürdürdüğü eylemlere polis terörü damgasını vurdu.

Birinci gün; Saat Kulesi önünde pankart açıp çadır kurarak basın açıklaması yapmak isteyen öğrencilere polis biber gazı ve coplarla saldırdı. Saldırı sonucunda Çanakkale Gençlik Derneği Girişimi üyeleri ile onlara destek veren Ekim Gençliği, Demokratik Gençlik Hareketi, Gençlik Muhalefeti ve Yeni Demokrat Gençlik çalışanlarının da bulunduğu 21 öğrenci gözaltına alındı.

Polis saldırısı emek ve meslek örgütleri ile ilerici ve devrimci güçler tarafından yapılan basın açıklaması ile protesto edildi.

İkinci gün; Cumhuriyet Meydanı ve Cuma Pazarı civarında çadır kurulması üzerine polis yine gözaltı terörüne başvurdu. Saldırı sonucunda aralarında YDG ve SGD'lilerin de bulunduğu 13 öğrenci gözaltına alındı.

Üçüncü gün; 60. Yıl Parkı'nda çadır kuran Çanakkale Gençlik Derneği Girişimi üyesi 5 kişi gözaltına alındı. Polis terörü yine pervasızca sürdürüldü. Yaşanan olayların teşhiri için basın açıklaması ve yarım saatlik bir oturma eylemi yapıldı. Aralarında Ekim Gençliği'nin de bulunduğu ilerici ve devrimci kurumların destek verdiği açıklama halaylar ve sloganlarla sonlandırıldı.

Dördüncü gün; Saat Kulesi önüne gelen Çanakkale Gençlik Derneği Girişimi üyeleri ve aralarında Ekim Gençliği'nin de bulunduğu destekçi kurumlar, alan kapatma kararının keyfi olduğunu, basın açıklaması yapmanın demokratik ve anayasal bir hak olduğunu ve alanın keyfi bir kararla kapatılamayacağını belirtti. "Yolu kapatmaya devam ederseniz müdahale ederiz" tehdidini savuran kolluk gücü, kararlılık karşısında ablukayı kaldırdı.

Basın açıklaması Saat Kulesi alanında yapıldı. Eylem sırasında sivil bir faşistin provokasyon girişimi de soğukkanlılıkla önlendi.

Olaysız bir şekilde biten basın açıklamasının ardından, alana tekrar gelen Çanakkale Gençlik Derneği Girişimi üyeleri çadırlarını Saat Kulesi önünde kurdular. Yaklaşık 15 dakika sonra çadır kuran öğrencilere müdahale eden polis, 5 kişiyi gözaltına aldı. Çanakkale Emniyet Müdürlüğü'ne götürülen öğrenciler akşam saatlerinde serbest bırakıldı.

Ekim Gençliği / Çanakkale

Mücadele Postası

Şikayetlerimizi bekleyen Sağlık Bakanlığı'na yanıtımız:

Şikayet değil mücadele edeceğiz!

Sağlık Bakanlığı, KESK'e bağlı sendikaların 21 Aralık'ta gerçekleştirdiği iş bırakma eylemi nedeniyle sağlık hizmetine ulaşmakta sıkıntı yaşayan vatandaşların, şikâyetlerinin hassasiyetle değerlendirileceği ve gerekli işlemlerin yapılacağını bildiren yazılı bir açıklama yaptı.

Sağlık çalışanlarına dönük bu açık tehdit sermaye devletinin uzun bir süredir her hak arama eylemine karşı gösterdiği saldırganlığa yeni bir boyut getirmiş oldu. Her gün yeni yasalarla emekçilerin sosyal haklarını budayan, güvencesiz ve sağlıksız yaşamaya mahkûm eden, sağlıkta yaptığı dönüşümle sağlık hakkını paralı hale getiren sermaye devleti, bu eylemle güya “mağdur” olan vatandaşlarını düşünüyor. Greve çıkmayan hekimlere teşekkür etmeyi unutmayan Sağlık Bakanlığı, sadece kendisi için değil aynı zamanda, hastanelerde mağdur olan hastaları için “GÖREV”e çıkan hekimlere ise kin ve nefret kustu.

21 Aralık'ta greve çıkan sağlık emekçileri “Parasız Eğitim-Parasız Sağlık”, “Sağlık Haktır Satılamaz” sloganlarını haykırıyorlardı. Bu talepler hekimlerin sadece kendi hakları için değil aynı zamanda parası olmadığı için tedavi göremeyen, ilaç alamayan, hastane kapılarında ölüme terk edilen hastaların hakları için de mücadele ettiklerini göstermektedir. Buradan bakıldığında tüm işçi ve emekçileri ilgilendiren bir sorun karşısında greve çıkan hekimler Sağlık Bakanlığı'nın hedefi haline gelmiştir. Grevde ortaya konulan taleplerin bir yanı toplumu ilgilendiren talepler iken bir yanı da hemşiresi ve doktoruyla sağlık çalışanlarına dayatılan kölece çalışma koşullarıdır. Ancak bu sorunlar doğrudan sağlık hizmetinin niteliğini düşürdüğünden dolayı hizmetten yararlananların da sorunu olmaktadır.

Hastaneleri ticari bir işletme gibi işleten sermaye uşağı AKP hükümeti sağlığı paralı hale getirirken sağlık çalışanlarına da kölece çalışma koşullarını dayatmaktadır. Birakalım devletin hiçbir sosyal güvencesi olmayana sağlık hakkı vermesini bugün sosyal güvencesi olanlar dahi para vererek sağlıktan yararlanmak durumunda bırakılmaktadır. Yeşil kartlıların kartları iptal edilmekte, ilaçlara sınırlama getirilmektedir. Tüm bu uygulamalar karşısında Sağlık Bakanlığı işçi ve emekçilerden aynı zamanda onların

hakları için de mücadele eden sağlık çalışanlarının şikâyet edilmesi istenmektedir.

Gelinen aşamada sağlık bir hak olmaktan çıkarılmıştır. Kapitalist devlet doğasına uygun olarak insani bir hak olan sağlığı metalaştırmaya çalışırken, performans sistemiyle de doktorlar robotlaştırılmak istenmektedir. Sağlık sistemindeki çarpıklığın bir sonucu olarak hastanelerde bir dizi sorun yaşanmaktadır. Tedavi olmak için hastaneye giden vatandaşlar sağlık sisteminden ileri gelen bir sorun yaşadığında tepkilerini doktorlara, hemşirelere yöneltmektedir. Çünkü sistemin işleyişinden kaynaklanan sorun doktorun ya da hemşirenin yarattığı bir sorun olarak görülebilmektedir.

Oysa sorunun kaynağı yasaları çıkaran hükümet, onu uygulayan Sağlık Bakanlığı, tüm bunların hizmet ettiği sermaye ve en temelinde de kapitalist sistemdir. Sorun bu bütünlükten kopartıldığında aslında bu uygulamalardan bir yönüyle mağdur olan sağlık çalışanları hedef haline gelmektedir.

Bizler de bu ülkede yaşayan duyarlı emekçiler olarak Sağlık Bakanlığı'nın çağrısına cevap veriyor, “şikâyet”lerimizi dile getiriyoruz. Burada suçlu olanı greve çıkan doktorlar olarak görmediğimizi belirterek “şikâyet”imize başlamak istiyoruz.

Siz yaşanan sorunları ya görmüyorsunuz, ya da görmek istemiyor kör taklidi yapıyorsunuz. O “düşündüğünüz”, şikâyetçi olun dediğiniz emekçiler her gün hastanelerde bu sorunun katmerlisini yaşıyor. Binlerce insan asıl sizin sağlık politikanızdan “şikâyetçi”. Saatlerce sıra bekliyor, sağlık hakkından sizce “ücretsiz” yararlanıyor fakat eczaneye ilacını almaya gittiğinde muayene parası ödüyor. İlaçları hayati, hastalıkları kronik olan kanser ve şeker hastalarının son süreçte yaşadığı ilaç sıkıntısı sizin ilaç tekellerini koruyup kollayan politikalarınızın eseridir. Her geçen gün reçete parası vb. uygulamalarla adım adım sağlığı piyasa mantığıyla satıyorsunuz. Ya da yine sizin algınızla “çözüm” insanların hastaneye hiç gidememesi ise haklısınız kimse hastaneye gitmezse doğal olarak bir sorun kalmaz, sıra olmaz, metrelerce kuyruklar oluşmaz...

2012'de yeşil kartlılar için düşündüğünüz değişikliğin de hak gaspından başka bir şey olmadığı

çok açık. Yeni yıl itibariyle yeşil kart sahiplerini Sosyal Güvenlik Kurumu kapsamına alacağını söyleyerek ikiyüzlülükte sınır tanımadığınızı göstermiş oluyorsunuz. Yeşil kart sahipleri sağlık koşullarından kaynaklı çalışamayan, iş bulamayanlardan oluşuyor büyük ölçüde. Herhangi bir geliri olmayan bu insanlara SGK'ya prim ödeme zorunluluğu getiriyorsunuz, ama SGK kapsamına alıyoruz diyerek sanki prim ödemeden sağlık hakkından yararlanabileceklermiş gibi sunuyorsunuz. Bu insanların primleri ödeyecek parası olsa bir sürü banka zaten bireysel emeklilik hizmeti veriyor.

Velhasıl her yerinizden yalan ve riyakârlık akıyor. Siz bu meziyetlerinizi kullanarak sorunun kaynağı olduğunuz gerçeğini bugün için saklayabiliyorsunuz. Gücünüzü kullanarak doğruyu söyleyen insanları tehdit edebiliyorsunuz. Fakat bu kesinlikle sonsuza kadar gitmeyecek, ne kadar geciktirseniz de sonunuz hak ettiğiniz çöplük olacaktır.

Sağlık emekçileri onlarca hastaya bakmak için didinip duruyor, bir günün içine yüzü aşkın hastanın muayenesini sığdırmaya çalışıyor. Yataklı servislerde çalışanlar 24 saat nöbet tutuyor. Dikkati dağılıp bir hata yaptığında kolayından uyarı, meslekten uzaklaştırma verilebiliyorsunuz. Sözde insanların sağlığını düşünüyorsunuz fakat sağlık emekçilerinin her hatası insan hayatına mal olabilecek niteliktedir. Madem o kadar “vatandaşınızı” düşünüyorsunuz bir zahmet bunları da düşünün...

Bugün karşı karşıya getirdiğiniz doktorlar ve hastalar, aslında sizin sorunlarınız altında ezilen herkes birleşmeyi öğrenecek mutlaka. O yarattığınız yapay kutuplaşmalar son bulacak, nabza göre şerbet politikalarınız tutmayacaktır.

Evet Sağlık Bakanlığı'na “şikâyet”lerimizi bildiriyoruz derken kelimeyi hep tırnak içinde kullandık. Bu yazıda amacımız Sağlık Bakanlığı'na cevap vermektir. Şikâyet sözcüğü nihayetinde yakınmayı ve kendisini dışta tutarak sorununa çözüm bulmak için başkalarından medet ummayı anlatır. Emekçiler olarak yaşadığımız tüm sorunlar karşısında şikâyet değil mücadele etmeliyiz. Sorunlarımızın çözümü ancak mücadele ile mümkündür çünkü.

Sincan'dan bir işçi

‘Erdoğan’a hakaretten’ ceza

Eskişehir Kent Muhalefeti, 19-21 Şubat 2010 tarihleri arasında Adalar Migros önünde TEKEL direnişine destek olmak amacıyla bir eylem gerçekleştirdi. Bu eylemde horon çeken ve slogan atan eylemcilere ise ceza yağdı.

Mutlukan Muti, Derya Altundağ, Ali Emre Mazlumoğlu, Emre Soyaslan, Gülşah Öztürk, Handan Ustabas ve Mustafa Şahin'e, Tayyip

Erdoğan'a hakaret içeren sloganlar attıkları gerekçesiyle 11 ay 20'er gün hapis cezası verildi. Özgür Mısırlıoğlu'na da 7.5 bin lira para cezası kesildi. Mahkeme para cezası hariç diğerlerini erteledi.

Erdoğan'ın avukatı Muhammer Cemaloğlu tarafından açılan davada tek delil polis tarafından çekilen video görüntüleri idi.

MİKE'de ‘Modern zamanlar’

Mamak İşçi Kültür Evi (MİKE), aylık film gösterimlerine 25 Aralık günü Charlie Chaplin'in ‘Modern Zamanlar’ filmi ile devam etti.

Chaplin'in ölüm yıldönümü vesilesiyle gösterilen film ekonomik krizi ve bunun etkilerini anlatıyor. Müzikleri Chaplin'e ait olan film, sanatçının komedi ve toplumsal sorunları bir arada başarılı bir biçimde işleyebildiğini gösteriyor.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94
Ücretsiz PDF-Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3
İzmit / KOCAELİ

2012'de

firtına daha da büyüyecek!